Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2007

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Τετάρτη 25 Ιουλίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 25 Ιουλίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.37' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 24.7.2007 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Η' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 24 Ιουλίου 2007, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων από τα πιστωτικά ιδρύματα, επάρκεια ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και λοιπές διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 26 Ιουλίου 2007.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1, 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 21/23.7.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Ρήγα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη του αναγκαίου εποχικού προσωπικού στις μονάδες υγείας των Κυκλάδων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 23/23.7.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού στο Νοσοκομείο Κ.Α.Τ. κ.λπ..

3. Η με αριθμό 25/23.7.2007 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αναγνώριση της κυριότητας της Μονής Βατοπεδίου στην περιοχή της λίμνης Βιστονίδας κ.λπ..

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Αναμόρφωση και τροποποίηση του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 Περί ανωνύμων εταιρειών – Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των Οδηγιών: α) 2006/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 και β) 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 2003».

Από το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πήραμε επιστολή, με την οποία ορίζεται για το παρόν νομοσχέδιο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο συνάδελφος κ. Χρήστος Παπουτσής.

Επίσης, πήραμε επιστολή από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τον κ. Ορέστη Κολοζώφ, με την οποία ορίζεται για το παρόν νομοσχέδιο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος η συνάδελφος κ. Βέρα Νικολαΐδου.

Ακόμη, πήραμε επιστολή από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, με την οποία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στο παρόν νομοσχέδιο ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να κάνετε κάποιες διορθώσεις;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω μία σειρά από βελτιώσεις, οι οποίες έγιναν μετά από τη συζήτηση στην επιτροπή. Όπως είχαμε δεσμευθεί και στην επιτροπή, έχουν ληφθεί υπ' όψιν πάρα πολλές από τις συγκεκριμένες παρατηρήσεις που έγιναν από τους συναδέλφους. Απλώς να αναφέρω -θα σας τις μοιράσω- ότι στο συγκεκριμένο θέμα, πάνω στο οποίο έγινε και πολύ μεγάλη συζήτηση όσον αφορά τους ελέγχους από τους φοροτεχνικούς, το όριο το κατεβάσαμε από το ενάμισι εκατομμύριο στο ένα εκατομμύριο.

Επίσης, το μόνο που θα ήθελα να πω, είναι ότι στο άρθρο 79, που είναι οι άλλες διατάξεις, κάνουμε δύο προσθήκες για να κλείσουμε ένα ζήτημα, το οποίο έχει δημιουργηθεί -έχει γίνει και σχετική ερώτηση στη Βουλή- σχετικά με την πληρωμή των εργαζομένων, όσων έκαναν με τα ΚΕΛΑΥΕ ελέγχους στην περιφέρεια και δεν είχαν βρεθεί τα κονδύλια για να πληρωθούν.

Επειδή οι άνθρωποι πρέπει να πληρωθούν και δεν υπάρχουν κονδύλια στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, τελικώς εδώ, φέρνουμε μια τροπολογία και τα χρήματα θα τα καλύψει η Γενική Γραμματεία Εμπορίου, για να μπορέσουμε να πληρώσουμε τα δεδουλευμένα.

Επίσης, ενώ είχαμε διαγράψει παντού τη λέξη «επαγγελματίες» στο σχετικό νομοσχέδιο, κακώς σε μια παράγραφο είχε ξεχαστεί και γι αυτό το διορθώνουμε.

Θα δώσω όλα αυτά να κατατεθούν στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία να κατατεθούν στα Πρακτικά, να βγουν φωτοαντίγραφα και να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επίσης θα καταθέσω –και είναι εδώ στη διάθεσή σας- φωτοτυπίες από τη γνώμη της Ο.Κ.Ε., που μας ήρθε στο μεταξύ σχετικά με το νομοσχέδιο, της οποίας οι παρατηρήσεις γενικά είναι θετικές. Όμως, μπορεί να το διαβάσει κάποιος για να το δει, έχω βγάλει φωτοτυπίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε την έκθεση της Ο.Κ.Ε.;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. Έχω βγάλει και φωτοτυπίες ήδη, για να διευκολύνω και τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε ήδη βγάλει και φωτοτυπίες ο ίδιος, ωραία. Παρακαλώ, να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Τα καταθέτω, κύριε Πρόεδρε, για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βεργίνης.

Ορίστε, κύριε Βεργίνη, έχετε το λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σήμερα στο Τμήμα για να συζητήσουμε νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης, που αναφέρεται στην αναμόρφωση και τροποποίηση του κωδικοποιημένου νόμου περί ανωνύμων εταιρειών και παράλληλα την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των οδηγιών 2006/68 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και 2003/58 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τις προηγούμενες μέρες στην επιτροπή, αλλά και σήμερα στο Τμήμα, συζητάμε μία μεταρρύθμιση, πραγματικά μία τομή, σχετικά με το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών. Θα έλεγα, κύριοι συνάδελφοι, ότι πρόκειται για τις σημαντικότερες πρωτοβουλίες του Υπουργείου Ανάπτυξης, που τα τελευταία τριάμισι χρόνια ακολουθεί μία πετυχημένη, θα έλεγα, πολιτική αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, στο πλαίσιο μιας νέας αναπτυξιακής πολιτικής που προωθεί η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή.

Από το Μάρτη του 2004, η νέα διακυβέρνηση επιδιώκει με την πολιτική της, να ενισχύσει την επιχειρηματικότητα και την αύξηση των ξένων επενδύσεων. Σκοπός και στόχος είναι η προσέλκυση νέων επενδύσεων από επενδυτές εντός της χώρας, αλλά και από επενδυτές εκτός αυτής. Άρα η προσέλκυση επενδύσεων με νέες επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, αποτελεί βασικό στόχο της νέας διακυβέρνησης και κυρίως για θέματα που αφορούν συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας, ειδικότερα στους τομείς της γεωργίας, τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, τα βιομηχανοποιημένα τρόφιμα, τον τουρισμό κ.λπ..

Πρέπει να πει κάποιος ότι εύκολα η κριτική μπορεί να γίνει για οποιοδήποτε νομοσχέδιο που κατατίθεται προς έγκριση και ψήφιση στη Βουλή. Αυτό το νομοσχέδιο, πράγματι, πρέπει να πω, κύριε Υπουργέ, ότι έχει τύχει της μεγίστης επεξεργασίας, αλλά και αποδοχής από το σύνολο σχεδόν των παρατάξεων που βρισκόμαστε στη Βουλή. Αυτό σημαίνει ότι έχει υποστεί τη βάσανο της λεπτομερούς μάλιστα ανάλυσης και σύνθεσης όλων των απόψεων και των ενδιαφερομένων, κυρίως φορέων. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο προστίθεται σε μία σειρά νομοσχεδίων που έφερε το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πολιτική προσβλέπει σ' ένα νέο, πράγματι, αναπτυξιακό πρότυπο υγιούς ιδιωτικής επιχειρηματικής πρωτοβουλίας, το οποίο βασίζεται στην ανταγωνιστικότητα, στην εξωστρέφεια και στην ανάπτυξη. Ο λόγος για τον οποίο επιδιώκει αυτούς τους στόχους, είναι προφανής. Μόνο μέσα από έναν τέτοιο δρόμο, η ελληνική οικονομία επιτέλους θα αναπτυχθεί και θα καταφέρει να αντεπεξέλθει στις προκλήσεις των καιρών και ιδιαίτερα του διεθνούς ανταγωνισμού και κυρίως για να μην υπάρχουν πισωγυρίσματα.

Η ανάπτυξη είναι μία προσπάθεια, αλλά δεν είναι μία και διά παντός. Είναι μία συνεχής προσπάθεια. Και μία ανάπτυξη που υπάρχει στην αρχή της ως απογείωση, σ' ένα ρυθμό ανάπτυξης που λέμε του 2%, του 3% και του 10%, αν δεν συντηρηθεί και διατηρηθεί συνεχώς τα επόμενα χρόνια, δεν γίνεται τίποτα. Όταν μιλάμε για μία ανάπτυξη σε μία περίοδο τριών ετών, που στη συνέχεια θα έχουμε μία κάμψη και μία αποδυνάμωση των αναπτυξιακών ρυθμών των προηγούμενων ετών, αυτό δεν σημαίνει αναπτυξιακή πολιτική.

Μέχρι σήμερα όσες θεσμικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις προωθήσαμε έγιναν πράξη. Αποτέλεσμα; Ενισχύεται η ελληνική επιχειρηματικότητα, το επενδυτικό κλίμα και κατ' επέκταση ενισχύεται η ελληνική οικονομία.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά δεν είναι λόγια. Αποτελούν μια πραγματικότητα. Για παράδειγμα, αναφέρω ότι τελευταία, μόνο το 2006 ιδρύθηκαν πάνω από τεσσερισήμισι χιλιάδες ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με ένα συνολικό αρχικό κεφάλαιο που ξεπερνάει τα 434.000.000 ευρώ. Και όχι μόνο αυτό.

Είναι, επίσης, προφανές ότι έχουμε μία ανάκαμψη και αλλαγή ρυθμού. Ενώ στα προηγούμενα χρόνια είχαμε ένα ρυθμό ανάπτυξης, γέννησης και εκσυγχρονισμού μεσαίων επιχειρήσεων, που έφτανε στον αριθμό των εβδομήντα χιλιάδων κάθε χρόνο και από το άλλο μέρος, είχαμε κλείσιμο επιχειρήσεων που ξεπερνούσε τον αριθμό των νέων προς εγκατάσταση επιχειρήσεων. Τα τελευταία χρόνια, το 2004 για παράδειγμα, είχαμε ένα πλεόνασμα, γεγονός που σημαίνει ότι ο αριθμός αυτών που γεννήθηκαν και αυτών που έκλεισαν, άφησε μία θετική διαφορά. Είχαμε είκοσι τέσσερεις χιλιάδες ενενήντα έξι επιχειρήσεις το 2004 και είκοσι οχτώ χιλιάδες τετρακόσιες επιχειρήσεις, επίσης σε θετικούς ρυθμούς το 2005.

Με το σημερινό πλαίσιο για τις ανώνυμες εταιρείες, κύριοι συνάδελφοι, προχωράμε στην εξυγίανση και τον εκσυγχρονισμό κατά βάση του ν. 2190/1920, ο οποίος παραμένει ίδιος για δεκαετίες, υποπίπτοντας όμως σε συνεχείς τροποποιήσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται διαρθρωτικά προβλήματα.

Πρέπει να αναφέρω ότι αυτός ο νόμος επιτέλους πρέπει να προσαρμοστεί στα σημερινά πλαίσια. Μπορεί κάποιος να κάνει μια κριτική για το νόμο. Είναι ένας νόμος, ο οποίος βεβαίως παραμένει σε ισχύ ογδόντα εφτά χρόνια, γεγονός που σημαίνει ότι ο νομοθέτης είχε δει με προοπτική τα θέματα. Συνεπώς μπόρεσε να διατηρηθεί διαχρονικά αυτός ο νόμος και να αντιμετωπίσει διαχρονικά προβλήματα.

Από το άλλο μέρος όμως, ίσως διατηρήθηκε τόσα χρόνια, επειδή τα οργανωμένα συμφέροντα δεν επέτρεπαν την αλλαγή, παρά μόνο τροποποιήσεις κατά καιρούς στο σχετικό νόμο.

Πρέπει να σας πω ότι οι τροποποιήσεις αναφέρονται σε εννέα προεδρικά διατάγματα και έντεκα νόμους. Τελικά, δηλαδή, δεν έβρισκε κανείς στο νόμο, πού βρίσκεται το κυρίως, το πρώτο ύφασμα του κοστουμιού. Μπορούσε να βρίσκει περισσότερα μπαλώματα παρά τον αρχικό νόμο. Αυτό προκαλούσε και σύγχυση και βεβαίως ακόμα και ο ερευνητής-μελετητής, δεν μπορούσε να βρει άκρη στα θέματα που έπρεπε να επικρατήσουν και να ισχύσουν στην αρχή, που λέμε, των συναλλασσομένων.

Επομένως, λοιπόν, αυτός ο νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας νόμος ο οποίος άρχισε το 1920 και για την πραγματικότητα της Ευρώπης, άρχισε τον 15ο αιώνα, κυρίως από τη Βόρεια Ιταλία. Τότε, τον 15ο αιώνα, έγινε η πρώτη ανώνυμη εταιρεία στη Βόρεια Ιταλία.

Πρέπει να αναφέρω ότι αυτός ο νόμος ψηφίστηκε στη συνεδρίαση της 23ης Μαΐου 1920 και έφερε τις υπογραφές του τότε Υφυπουργού Εσωτερικών Κωνσταντίνου Ρακτιβάν και του Υφυπουργού Στρατιωτικών Α. Γρίβα, με παρουσία του Υφυπουργού Οικονομικών Κ. Σπυρίδη και του τότε Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης Εμμανουήλ Ρέπουλη. Ο νόμος δημοσιεύτηκε στις 24-6-1920. Επομένως αντιλαμβάνεστε ότι έχουν περάσει ογδόντα εφτά χρόνια από τότε.

Πρέπει, δε, να σας πω ότι κατέγραψα και μόνο για το μελετητή, κύριοι συνάδελφοι –και κατά τη δική μου άποψη αυτό είναι σημαντικό- όλη αυτήν τη νομοθεσία, από τον κυρίως νόμο και τις τροποποιήσεις είτε με προεδρικά διατάγματα είτε με νόμους και καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής ένα συνοπτικό

σημείωμα τεσσάρων σελίδων, που πραγματικά περιλαμβάνει όλες αυτές τις μεταβολές και θεωρώ ότι αποτελεί μία συμβολή στην έρευνα της ισχύος ν. 2190/1920.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ξενοφών Βεργίνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταθέτω αυτό στα Πρακτικά...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Να μας πείτε, γιατί υπέγραφε ο Υπουργός Στρατιωτικών.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Πραγματικά, πρέπει να σας πω, κύριε συνάδελφε, κύριε Φούσα, ότι προσπάθησα να βρω την αιτιολογία αλλά στα Πρακτικά της Βουλής δεν βρήκα παρά μονάχα αυτά τα στοιχεία, τα οποία σας έδωσα.

Ίσως χρειάζεται περισσότερη έρευνα, για να βρούμε. Πάντως δεν βρήκα λεπτομέρειες, γιατί πράγματι αποτελούσε ενδιαφέρον.

Ποιοι είναι οι βασικοί λόγοι που επιτάχυναν την ανάγκη της δημιουργίας αυτής της μεταρρύθμισης;

Οι βασικοί λόγοι είναι πολλοί. Θα έλεγε κάποιος –ίσως οι περισσότεροι- ότι βασικός λόγος είναι να εκσυγχρονιστεί το πλαίσιο λειτουργίας της ελληνικής οικονομίας και αγοράς, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο που λειτουργεί στα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στο διεθνή οικονομικό χώρο. Δεν είναι δυνατόν -πράγματι και σήμερα ακόμη-κάτω από οποιαδήποτε οικονομική σκέψη, να έχουμε κάτω από τη βαριά εποπτεία και τον έλεγχο του κράτους τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών.

Περί ποίας ελεύθερης οικονομικής σκέψης και αντίληψης πράγματι εμείς, οι «ελεύθεροι», όπως λέμε, στη σκέψη αλλά και στην πράξη της λειτουργίας της αγοράς, συνεχίζουμε να έχουμε μια σκληρή εποπτεία και παρέμβαση του κράτους στη λειτουργία αυτών των ανωνύμων εταιρειών; Είναι ένα ξεπερασμένο καθεστώς, που τελικά είναι επιβαρυντικό για τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων.

Συνεπώς σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και τις νέες τάσεις, μια εταιρεία δεν μπορεί να λειτουργήσει με το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο. Οι τάσεις της αγοράς και η δυναμική εξέλιξη της πορείας των ανωνύμων εταιρειών επιβάλλουν αλλαγές και προσαρμογή στα νέα δεδομένα, που έχουν διαμορφωθεί στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον.

Επιπλέον στην ανάγκη για μεταρρύθμιση του υπάρχοντος πλαισίου οδηγηθήκαμε και για ορισμένους πρόσθετους λόγους. Υπάρχουν, πράγματι, σήμερα διαρθρωτικά προβλήματα. Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν εκκρεμούντα θέματα σ' ό,τι αφορά όχι μόνο τη λειτουργία, αλλά και τις σχέσεις των συναλλασσομένων μεταξύ των επιχειρήσεων των ανωνύμων εταιρειών, αλλά και λοιπών εταιρειών και λοιπών συναλλασσομένων φυσικών και νομικών προσώπων, τα οποία δεν μπορούν να λυθούν. Μάλιστα εκκρεμούν σε μεγάλη μακρόχρονη περίοδο.

Δεύτερον, ότι η νομοθεσία που ισχύει έπρεπε, επιτέλους, να εναρμονιστεί με το κοινοτικό δίκαιο, όπως είπα πριν. Γιατί δεν μπορεί να λειτουργούν οι άλλες επιχειρήσεις, ανταγωνιστικές των ελληνικών, μ' ένα ελεύθερο θεσμικό πλαίσιο, όπου, κυρίως, διασφαλίζει τις πρωτοβουλίες των μελών του διοικητικού συμβουλίου, των λεγόμενων «μάνατζερ», και επομένως μπορούσαν να πάρουν αποφάσεις ανά πάσα στιγμή. Και όμως οι δικές μας επιχειρήσεις, προκειμένου να πάρουν αποφάσεις –και ξέρετε σήμερα ότι οι εμπορικές αποφάσεις παίρνονται μέσα σε δευτερόλεπτα, είναι το ηλεκτρονικό εμπόριο, ακόμη και οι ηλεκτρονικές συναλλαγές- θα έπρεπε να πάρουν την άδεια του κράτους, προκειμένου να προβούν σε ορισμένες πράξεις και πρωτοβουλίες λειτουργίας και αποτελεσματικότητας της επιχείρησης.

Το τρίτο είναι ότι υπάρχει απόλυτη ανάγκη συμπλήρωσης των διατάξεων του ν. 2190/1920, με την εισαγωγή νέων θεσμών, όπως είναι, για παράδειγμα, η τηλεδιάσκεψη, οι συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου, αλλά και της γενικής συνέλευσης. Η καινοτομία αυτή, όσο απλή και αν φαίνεται, διευρύνει τις εταιρικές δυνατότητες και παράλληλα εκσυγχρονίζει και διευκολύνει τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου, προτού κατατεθεί στη Βουλή, όπως είπα στην αρχή, υποβλήθηκε σε μια πολύμηνη, λεπτομερή και ιδιαίτερα γόνιμη δημόσια διαβούλευση, στην οποία συμμετείχαν όλοι οι σημαντικοί παράγοντες της αγοράς. Ε, αυτό κάνει, πράγματι, όλους εμάς να συγχαρούμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης και παράλληλα, απ' ό,τι κατάλαβα από τις διάφορες μετατροπές και μεταβολές στο νομοσχέδιο που έκανε δεκτές ο κύριος Υπουργός, δείχνει ακριβώς το πνεύμα, κάτω από το οποίο λειτουργεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Έγιναν αποδεκτές πολλές από τις παρατηρήσεις όλων των παρατάξεων στην επιτροπή, αλλά και των φορέων και θέλω απ' αυτήν την πλευρά και απ' αυτήν τη θέση, κύριε Υπουργέ, να σας συγχαρώ.

Μ' αυτό το νέο πλαίσιο του Υπουργείου Ανάπτυξης προωθείται ο περιορισμός της κρατικής κηδεμονίας στις ανώνυμες εταιρείες και παράλληλα αντιμετωπίζονται προβλήματα, που αφορούν την εταιρική καθημερινότητα. Έτσι, αναβαθμίζεται ο ρόλος των μετόχων, αλλά και προστατεύεται και ενισχύεται ο ρόλος της μειοψηφίας. Γενικότερα, το νομοσχέδιο κάνει μια σημαντική προσπάθεια μεταβολών και μεταρρυθμίσεων, προκειμένου να εισαχθεί η λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών στην εποχή της πληροφορίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κύριοι άξονες αυτού του νομοσχεδίου είναι ότι μειώνεται δραστικά η διοικητική παρέμβαση στη σύσταση και λειτουργία της ανώνυμης εταιρείας. Ενισχύεται η θέση των μετόχων. Διευρύνονται τα περιθώρια καταστατικών διαμορφώσεων. Εισάγονται ρυθμίσεις, που διευκολύνουν τις επιχειρηματικές επιλογές των ενδιαφερομένων ή απλοποιούν τη σύσταση και λειτουργία της εταιρείας. Αναθεωρούνται ορισμένα μείζονος σημασίας ζητήματα δικαίου περί ανωνύμων εταιρειών, όπως είναι το καθεστώς ευθύνης των μελών του διοικητικού συμβουλίου, το καθεστώς ακυρότητας και ακυρωσίας των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης κ.λπ..

Ποιοι είναι οι βασικοί στόχοι αυτού του νομοσχεδίου; Ανέφερα αρκετούς απ' αυτούς. Αλλά μπορεί κάποιος εντελώς επιλεκτικά και μονολεκτικά, να αναφέρει τα εξής:

Αναφέρεται στην επιτάχυνση των διαδικασιών ίδρυσης μιας εταιρείας. Πράγματι στην Ελλάδα αντίθετα από άλλες χώρες και στον ευρωπαϊκό χώρο, διατηρείται ακόμη η διοικητική κηδεμονία και εποπτεία στις ανώνυμες εταιρείες, κάτι το οποίο ελαχιστοποιεί τις δυνατότητες πρωτοβουλιών στους μάνατζερ, για να διορθώσουν τα κακώς κείμενα, αλλά και να πάρουν πρωτοβουλία ευρύτερης αλλαγής και αποτελεσματικότητας λειτουργίας της επιχείρησης.

Έχουμε περιορισμό της γραφειοκρατίας. Η μείωση των γραφειοκρατικών εμποδίων επιτρέπει όχι μονάχα εξοικονόμηση χρόνου, αλλά μεγαλύτερη προβλεψιμότητα και λιγότερη δυσκαμψία στις λύσεις που υπηρετούν και εξυπηρετούν τις επιχειρηματικές ανάγκες.

Αποβλέπει στην περισσότερη ελευθερία στην επιλογή των καταστατικών όρων. Επιτέλους οι μέτοχοι που ελεύθερα συγκροτούν μία εταιρεία φυσικών προσώπων και θέλουν να προάγουν ορισμένες επιχειρηματικές δραστηριότητες, έχουν την πρωτοβουλία να βάλουν μέσα στο καταστατικό, αυτό που θεωρούν χρήσιμο και προβλέψιμο και αποτελεσματικό.

Έχουμε επαρκή ασφάλεια για τους συναλλασσόμενους. Επίσης περισσότερη ασφάλεια και ταχύτητα στη λήψη κρίσιμων αποφάσεων, περισσότερες επιλογές για ανάπτυξη της επενδυτικής δραστηριότητας, περισσότερη ασφάλεια και διαφάνεια στις συναλλαγές. Χρειάζεται σήμερα οπωσδήποτε η δημιουργία ενός ασφαλούς και παράλληλα διαφανούς περιβάλλοντος, ιδιαίτερα μάλιστα γύρω από τις εισηγμένες εταιρείες για τους δανειστές και να συμβάλλει καταλυτικά στην οικοδόμηση ενός υγιούς, επιτέλους, επενδυτικού περιβάλλοντος και κατ' επέκταση να δημιουργεί προϋποθέσεις ασφάλειας στους συναλλασσόμενους.

Υπάρχει επαρκή δημοσιότητα και λιγότερη γραφειοκρατία. Παρέχεται προστασία στη μειοψηφία. Επιτέλους η μειοψηφία βρίσκει τρόπους, για να προστατεύει και να μπορεί να προστατεύει τα συμφέροντά της ανά πάσα στιγμή έναντι της πλειοψηφίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, δώστε μου ένα, δύο λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε και το χρόνο της δευτερολογίας.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Αναθεώρηση επίσης και ρύθμιση ορισμένων σημαντικών ζητημάτων δικαίου περί ανωνύμων εταιρειών, βρίσκουν τη λύση τους σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι, σ' αυτό το νομοσχέδιο πρέπει κάποιος να εγκύψει με περισσότερη επιμέλεια. Διότι το περιεχόμενό του, πέρα από το γεγονός ότι είναι απλό και δίνει τη δυνατότητα σ' όλους μας να καταλάβουμε όχι απλά τις λέξεις και το περιεχόμενο, αλλά και τις συνέπειες που θα έχει από την εφαρμογή του, κυρίως, δίνει τη δυνατότητα να λειτουργήσει από εκεί και πέρα η αγορά μ' άλλες συνθήκες και μ' άλλες δυνάμεις.

Υπ' αυτήν την έννοια, θεωρώ ότι το νομοσχέδιο προσφέρει την καλύτερη δυνατότητα για εκσυγχρονισμού του θεσμού, περί ανωνύμων εταιρειών. Προσφέρω και δίνω τη δυνατότητα σ' όλους εμάς, να δώσουμε τη θετική ψήφο στο νομοσχέδιο, η οποία, τουλάχιστον, φάνηκε ότι θα είναι και στο Τμήμα από τις τοποθετήσεις που πήραν τα κόμματα στη διαδικασία ανάλυσης του νομοσχεδίου στην επιτροπή.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Θα διακόψουμε για πέντε λεπτά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης για να ψηφίσουμε τη σύμβαση του Υπουργείου Μεταφορών.

Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών:

Μονή συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφ' ετέρου, για ένα μη στρατιωτικό Παγκόσμιο Δορυφορικό Σύστημα Πλοήγησης (GNSS)» ψηφίσθηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής.

Θέλει κάποιος από τους εισηγητές να λάβει το λόγο;

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ισχύουν αυτά που είπε ο εισηγητής μας στην επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφ' ετέρου, για ένα μη στρατιωτικό Παγκόσμιο Δορυφορικό Σύστημα Πλοήγησης (GNSS)» και ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφ' ετέρου, για ένα μη στρατιωτικό Παγκόσμιο Δορυφορικό Σύστημα Πλοήγησης (GNSS)» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφ' ετέρου, για ένα μη στρατιωτικό Παγκόσμιο Δορυφορικό Σύστημα Πλοήγησης (GNSS)

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών - Μελών της, αφ' ενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφ' ετέρου, για ένα μη στρατιωτικό Παγκόσμιο Δορυφορικό Σύστημα Πλοήγησης (GNSS), που υπογράφηκε στο Ελσίνκι, στις 9 Σεπτεμβρίου 2006, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 18 παρ. 1 αυτής."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα ιδιαίτερα σημαντικό σχέδιο νόμου, το οποίο αποπειράται να παρέμβει ουσιαστικά στην αναμόρφωση και κωδικοποίηση ενός θεσμικού πλαισίου, που στη βασική του μορφή ισχύει εδώ και ογδόντα επτά χρόνια. Πρόκειται για το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών που βέβαια με αρκετές τροποποιήσεις στο πέρασμα του χρόνου ισχύει από το 1920 μέχρι σήμερα.

Μία πρώτη προσέγγιση που θα μπορούσε να κάνει κάποιος και στον ίδιο το νόμο με τις τροποποιήσεις που έχουν επέλθει τα χρόνια που μεσολάβησαν, αλλά και στο προς συζήτηση και ψήφιση σχέδιο νόμου, είναι ότι ο νόμος αυτός υπήρξε ανθεκτικός, ρύθμισε έστω και τροποποιημένος για πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών, τη λειτουργία της αγοράς, τη λειτουργία των συναλλαγών και βέβαια σήμερα είναι αδήριτη ανάγκη η τροποποίησή του και η προσαρμογή του στα σύγχρονα δεδομένα. Αυτήν τη στιγμή βέβαια, εμείς δεν κάνουμε μία νομοθετική καινοτομία, δεν κάνουμε μία ριζική αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου ίδρυσης, λειτουργίας και εποπτείας των ανωνύμων εταιρειών, κάνουμε περισσότερο μία κωδικοποίηση, μία οριακή αναμόρφωση και μία προσαρμογή του νομοθετικού πλαισίου, περί ανωνύμων εταιρειών στο κοινοτικό δίκαιο. Υπάρχει, δηλαδή, αυτήν τη στιγμή μία εξ ανάγκης νομοθετική πρωτοβουλία, για την προσαρμογή μας στο ευρωπαϊκό δίκαιο και υπάρχουν και κάποιες διατάξεις, οι οποίες θα έλεγα ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί, πράγματι, προσαρμόζουν και κάνουν πιο συμβατή τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών στις σύγχρονες ανάγκες και όρους λειτουργίας της αγοράς.

Στα πλαίσια μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας είναι γεγονός ότι οι θεσμοί πρέπει να προσαρμόζονται. Είμαστε σε μία εποχή όπου ο ανταγωνισμός, ο γιγαντισμός των επιχειρήσεων, οι συγχωνεύσεις, απαιτούν ένα νέο σύγχρονο πλαίσιο λειτουργίας των εταιρειών. Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ακουμπά μία από αυτές τις εταιρείες, τη σοβαρότερη θα έλεγα μορφή εταιρικής λειτουργίας, που είναι η ανώνυμη εταιρεία. Και βέβαια αποπειράται κάποιες αλλαγές, οι οποίες έχουν σαν στόχο κατ' αρχήν, να απλοποιήσουν τη διαδικασία ίδρυσης μίας ανώνυμης εταιρείας, δεύτερον, να μειώσουν την εποπτεία και την κηδεμονία της διοίκησης και του κράτους, τρίτον, να αξιοποιήσουν και να εντάξουν τη σύγχρονη τεχνολογία στη λειτουργία αυτών των ανωνύμων εταιρειών, να προστατεύσουν τα δικαιώματα της μειοψηφίας, των μετόχων και, βεβαίως, να κάνουν πιο αποτελεσματικό και λειτουργικό το πλαίσιο, μέσα στο οποίο δραστηριοποιούνται οι ανώνυμες εταιρείες.

Είναι, πράγματι, αναγκαίο να φύγουμε από τον ασφυκτικό έλεγχο και την εποπτεία της διοίκησης, χαρακτηριστικό άλλων εποχών, όταν η λειτουργία της οικονομίας και της αγοράς είχε άλλα χαρακτηριστικά. Η απλούστευση, λοιπόν, των διαδικασιών στην ίδρυση μιας ανώνυμης εταιρείας είναι επιβεβλημένη. Δεν μπορεί όμως η οποιαδήποτε απλούστευση ή η οποιαδήποτε αναζήτηση ευελιξίας και η αντιγραφειοκρατική διάθεση να φθάνει μέχρι του σημείου, να γίνεται προβληματικός ή να καταργείται ουσιαστικά ο έλεγχος στη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών. Και αυτό το λέω, γιατί, βεβαίως, μέσα στο σχέδιο νόμου, προβλέπεται η εξαφάνιση της διοικητικής εποπτείας, του διοικητικού ελέγχου -θα έλεγα καλύτερα- για την ίδρυση μιας ανώνυμης εταιρείας μέχρι συγκεκριμένου ύψους κεφαλαίου.

Για όποιον γνωρίζει πώς γίνεται σήμερα ο διοικητικός έλεγχος από τα αντίστοιχα τμήματα των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, θα παραδεχθεί ότι πολλές φορές αυτός ο έλεγχος είναι πλημμελής και πολλές φορές απλώς προσθέτει σε γραφειοκρατία. Πολλές φορές είναι και αλυσιτελής και αναποτελεσματικός. Άρα καλώς εκφεύγει του ελέγχου (του διοικητικού ελέγχου) η ίδρυση ανωνύμων εταιρειών μέχρι συγκεκριμένου ύψους κεφαλαίου. Από εκεί και έπειτα δεν παύει να ισχύει αυτό που ανέφερα προηγουμένως, ότι πρέπει να μας ενδιαφέρει ο ουσιαστικός έλεγχος της ίδρυσης των ανωνύμων εταιρειών από υπηρεσίες οι οποίες και το αντικείμενο γνωρίζουν κι έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν αυτούς τους ελέγχους.

Για όσες, λοιπόν, εταιρείες όσον αφορά στην ίδρυσή τους παραμένουν στο καθεστώς ελέγχου, σημαίνει ότι θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα, ώστε οι αρμόδιες υπηρεσίες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων να κάνουν τη δουλειά τους ουσιαστικά και αποτελεσματικά. Αυτό απαιτεί στελέχωση, συγκεκριμένα προσόντα και ικανότητες των ανθρώπων τους οποίους επιφορτίζουμε για να πραγματοποιούν αυτόν τον έλεγχο. Άρα, λοιπόν, πιστεύω ότι δεν είναι άνευ ουσίας η παρατήρηση ότι θα πρέπει, αν επιδιώκουμε έναν ουσιαστικό έλεγχο και τον διατηρούμε ως προς την ίδρυση των ανωνύμων εταιρειών, να κάνουμε και τους μηχανισμούς ελέγχου ουσιαστικούς, αποτελεσματικούς και αξιόπιστους.

Δεύτερον, όσον αφορά στη δυνατότητα που δίνεται για τη διαμόρφωση των καταστατικών διατάξεων και αυτό είναι κάτι που απλοποιεί τη διαδικασία ίδρυσης μιας ανώνυμης εταιρείας και, βεβαίως, είναι πιο συμβατό στην ελεύθερη βούληση αυτών που αποφασίζουν να δημιουργήσουν μια ανώνυμη εταιρεία. Για να μην υπάρχει, λοιπόν, γραφειοκρατία και για να μην επαναλαμβάνονται διατάξεις τις οποίες περιλαμβάνει ο νόμος, ή και για να είμαστε συνεπείς με την αρχή, που λέει ότι εμείς υιοθετούμε και εντάσσουμε στο καταστατικό μας εκείνες τις διατάξεις που περιλαμβάνει ο νόμος και τις οποίες θέλουμε να εντάξουμε, πράγματι αυτή είναι μια διάταξη, που πιστεύω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Έκανα μια παρατήρηση στην επιτροπή. Δεν είναι τόσο ουσιαστική, όμως επειδή το «εισέπραξα» από κάποιους που έχουν εμπειρία από τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών, ειπώθηκε ότι οι πολύ μικρές ανώνυμες εταιρείες, που δεν έχουν τη δυνατότητα νομικής υποστήριξης καθημερινής, το καταστατικό τους το έχουν ως «ευαγγέλιο», δηλαδή είναι αυτό στο οποίο προσφεύγουν, όταν θέλουν να δουν π.χ. πώς νόμιμα θα συγκαλέσουν τη γενική τους συνέλευση, πώς νόμιμα θα πάρουν τις αποφάσεις.

Άρα, λοιπόν, περιλαμβάνει το καταστατικό, έστω και με κάποιο γραφειοκρατικό, όπως λέγεται, τρόπο, διατάξεις που και ο νόμος αναφέρει. Επειδή η προσφυγή στο νόμο από κάποιες μικρές ανώνυμες εταιρείες δεν είναι εύκολη, το καταστατικό τους απαλλάσσει, τους λύνει πάρα πολλά προβλήματα στην καθημερινή λειτουργία της εταιρείας. Άρα για αυτές τις εταιρείες, η επανάληψη διατάξεων του νόμου στο καταστατικό και η δημιουργία ενός καταστατικού, που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι αρκετά ογκώδες ή γραφειοκρατικό ή ότι είναι εκ του περισσού, δεν πιστεύω ότι θα ήταν κάτι που θα δυσκόλευε ή θα δημιουργούσε προβλήματα.

Όσον αφορά το θέμα του ελέγχου των ανωνύμων εταιρειών, θέλω να πω ότι έγινε συζήτηση και στην επιτροπή και υπήρξαν σοβαρότατες αντιρρήσεις από πλευράς του οικονομικού επιμελητηρίου και όλων των συλλογικών εκφράσεων τους δηλαδή των φοροτεχνικών, των οικονομολόγων, των λογιστών.

Η τοποθέτηση μας μέσα στην επιτροπή ήταν σαφής. Είπαμε ότι, προφανώς, οι μέτοχοι μιας εταιρείας έχουν πρωτίστως το ενδιαφέρον η εταιρεία τους να λειτουργεί σωστά, να προστατεύσουν οι ίδιοι τα συμφέροντά τους και να υπάρχει διαφάνεια και έλεγχος στη λειτουργία των επιχειρήσεων.

Πέραν όμως από τους μετόχους, οι οποίοι προδήλως έχουν αυτό το ενδιαφέρον, είναι από την άλλη πλευρά και το ενδιαφέ-

ρον της οργανωμένης πολιτείας, να υπάρχει σωστή λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών. Επειδή ζούμε σ' ένα καθεστώς ελεύθερης οικονομίας, όπου ο κάθε μέτοχος -εκτός εάν έχει τρελαθεί- θα προστατεύσει τα συμφέροντά του και θα ζητήσει ο ίδιος τον έλεγχο, αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να φθάσουμε μέχρι του σημείου να πούμε ότι και η πολιτεία δεν έχει καθήκον και δεν οφείλει να έχει στοιχειώδεις μηχανισμούς ουσιαστικού ελέγχου της λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών ή εν γένει των εταιρειών.

Υπήρξε ο αντίλογος ότι η υπαγωγή στο καθεστώς ελέγχου από λογιστές των ανωνύμων εταιρειών σημαίνει επιβάρυνσή τους μ' ένα πρόσθετο οικονομικό βάρος, επιπρόσθετο του οικονομικού βάρους της δημοσιοποίησης, που και αυτό είναι αρκετά σοβαρό. Γι' αυτό, λοιπόν, και με δεδομένο ότι οι έλεγχοι δεν είναι ουσιαστικοί, ότι είναι εικονικοί, τυπικοί, καλό θα ήταν μέχρι του ποσού του 1.500.000 ευρώ κύκλου εργασιών να μη γίνονται έλεγχοι.

Εγώ και στην Επιτροπή είπα το εξής: Εμείς δεν είμαστε εδώ, για να προασπίσουμε τα συντεχνιακά δικαιώματα κανενός κλάδου, δεν είναι αυτή η αφετηρία μας. Εξ αρχής δεν προσχωρήσαμε αβασάνιστα στις -με τραγικό τρόπο- περιγραφόμενες καταστροφικές συνέπειες που θα έχει το νομοσχέδιο σ' ένα συγκεκριμένο κλάδο. Δεν είναι αυτό που μας απασχολεί, ούτε είναι αυτή η αφετηρία μας. Εμάς, όμως, η θέση μας είναι η εξής: Διαπιστώνει η πολιτεία ότι οι έλεγχοι είναι εικονικοί και πλημμελείς; Η απάντηση δεν είναι «καταργώ τους ελέγχους», αλλά ότι, εάν θεωρούμε ότι έχουμε ενδιαφέρον ως πολιτεία να κάνουμε τους ελέγχους ουσιαστικούς, κάνουμε ένα τέτοιο καθεστώς ελέγχου των εταιρειών, που να είναι αξιόπιστο και βάζουμε σαφείς κανόνες στον τρόπο, με τον οποίο ελέγχουμε τις εταιρείες. Έτσι, μ' αυτόν τον τρόπο και ο έλεγχος παραμένει και είναι ουσιαστικός και εν πάση περιπτώσει και κάποιοι κλάδοι, οι οποίοι προφανώς ενδιαφέρονται για την προάσπιση των οικονομικών τους συμφερόντων, θα καταλάβουν ότι δεν μπορούν να εισπράττουν, χωρίς να παρέχουν υπηρεσίες, ότι δεν μπορούν να βάζουν την υπογραφή τους και να επιβαρύνονται οι επιχειρήσεις, χωρίς να υπάρχει ουσιαστικός έλεγχος.

Αυτή είναι η προσέγγιση που κάνουμε στο θέμα του ελέγχου των ανωνύμων εταιρειών και επαναλαμβάνω και πάλι ότι η αφετηρία μας δεν είναι να συμπορευτούμε και να πλειοδοτήσουμε στα αιτήματα του συγκεκριμένου επαγγελματικού κλάδου.

Όσον αφορά την εισαγωγή κάποιων νέων θεσμών, όπως η τηλεδιάσκεψη ή όπως η εξ αποστάσεως συμμετοχή στην ψηφοφορία γενικής συνέλευσης, με τις όποιες παρατηρήσεις θα κάνουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση, θεωρούμε ότι αυτός είναι θετικές και καινοτόμες διατάξεις, που διευκολύνουν και εκσυγχρονίζουν το πλαίσιο λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών. Με την επιφύλαξη κάποιων παρατηρήσεων, μετά και από τις σχετικές τροποποιήσεις που έκανε το Υπουργείο και οι οποίες μας διενεμήθησαν σήμερα, θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πράγματι είναι προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού και της βελτίωσης της λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών.

Μέριμνα όλων μας και στόχος, θα πρέπει να είναι η ριζική αναδιάρθρωση του νομικού καθεστώτος λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών κι αυτό δεν πρέπει να αργήσουμε να το κάνουμε. Θα πρέπει να είναι το αμέσως επόμενο βήμα, το οποίο πιστεύω ότι θα δώσει και στη χώρα μας ένα απόλυτα σύγχρονο καθεστώς λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών, συμβατό με τις απαιτήσεις του ανταγωνισμού της νέας οικονομίας και της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, μέσα στην οποία λειτουργούμε σήμερα.

Κατ' αρχήν, λοιπόν, ψηφίζουμε θετικά για το νομοσχέδιο και επιφυλασσόμεθα στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι ένα ακόμη νομοσχέδιο που εντάσσεται στη συνολικότερη προσπάθεια βελτίωσης του χώρου μέσα στον οποίο δρουν οι επιχειρήσεις και ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Η Κυβέρνηση, μετά τις αλλαγές στο Πτωχευτικό Δίκαιο, προχωρά την ενσωμάτωση σχετικών κοινοτικών ρυθμίσεων -και συγκεκριμένα των 68/2006 και 58/2003- και την εναρμόνιση με τα διεθνή καπιταλιστικά πρότυπα σύστασης και λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών, που έχουν σχέση με τη λειτουργική δομή και τη θέση των μετόχων στις συγκεκριμένες εταιρείες.

Εμείς καταψηφίσαμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στο σύνολό του και επί των άρθρων, όχι μόνο γιατί για εμάς η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής -και κατ' επέκταση οι διάφορες εταιρείες- είναι το θεμέλιο του σημερινού κοινωνικού συστήματος και γιατί η οριστική λύση του θέματος θα δοθεί μόνο με την αντικατάστασή τους από την κοινωνική λαϊκή ιδιοκτησία, αλλά και γιατί με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αναδεικνύεται το ότι και τα ζητήματα του ελέγχου και της διαφάνειας έχουν ταξικό χαρακτήρα. Από ποιον και για ποιον;

Το νομοσχέδιο διευκολύνει τον έλεγχο και τη διαφάνεια, που αφορά τις σχέσεις ανάμεσα στο κεφάλαιο, για να δώσει ώθηση και να διευκολύνει τις διαδικασίες εξαγορών και συγχωνεύσεων και παράλληλα βάζει εμπόδια και δυσκολεύει τον έλεγχο και τη διαφάνεια, που αφορούν την προστασία των εργαζομένων, των λαϊκών οικογενειών.

Στο όνομα της μείωσης των γραφειοκρατικών εμποδίων και των καθυστερήσεων, περιορίζει ουσιαστικά –τον καταργεί, θα έλεγα, για τις ανώνυμες εταιρείες με μετοχικό κεφάλαιο μέχρι 3.000.000 ευρώ- το διοικητικό έλεγχο και την εποπτεία από κρατικούς φορείς. Διευκολύνει την ανεξέλεγκτη δράση των επιχειρήσεων που αγγίζει τα όρια της ασυδοσίας και καταργείται η συνοδευτική έκθεση ορκωτών ελεγκτών, η οποία συνόδευε απαραίτητα την απόφαση της γενικής συνέλευσης για μείωση του μετοχικού κεφαλαίου των ανωνύμων εταιρειών.

Με τα άρθρα 27 και 28 καθιστά πιο ανταγωνιστικό και ευέλικτο το θεσμικό πλαίσιο που αφορά την λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών. Καταργεί την υποχρεωτική συνεδρίαση, ανά μήνα. Καθιερώνει την τηλεδιάσκεψη, την ψήφο από απόσταση με το άρθρο 37, τη μη δέσμευση των μετοχών, τα πρακτικά διά περιφοράς με το άρθρο 40. Προχωρεί ουσιαστικά στην κατάργηση της έδρας, από τη στιγμή που δίνει τη δυνατότητα να συγκαλείται το διοικητικό συμβούλιο οπουδήποτε, ακόμη και στο εξωτερικό. Αυτό γίνεται με το άρθρο 34.

Με τη θεσμοθέτηση νέων μορφών μετοχών, διευκολύνει τη συγκρότηση και συγκεντροποίηση κεφαλαίου.

Το άρθρο 29 ρυθμίζει την ανάθεση-εξουσιοδότηση του εσωτερικού ελέγχου σε τρίτους, μη μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

Στη συνέχεια, με το άρθρο 30 διευκολύνει τη διάχυση ευθυνών, απαλλάσσοντας και τυπικά τους κεφαλαιοκράτες.

Το άρθρο 45 καταργεί τον έλεγχο του ν. 2190 για εταιρείες με ετήσιο κύκλο εργασιών κάτω του 1,5 εκατομμυρίου ευρώ - βέβαια αυτό διορθώθηκε και έγινε κάτω από 1.000.000 ευρώ- ενώ πριν ο έλεγχος του ν. 2190 αφορούσε το σύνολο των ανωνύμων εταιρειών.

Στο άρθρο 47, με τη μείωση του ποσοστού της καταστατικής μειοψηφίας από το 1/3 στο 1/5, επιτρέπεται ο έλεγχος ουσιαστικά των επιχειρήσεων από μια μειοψηφία του 20% συν 1%, από το 33,4% που ίσχυε μέχρι σήμερα. Αυτό, κατά την άποψή μας, σχετίζεται και με την πορεία ιδιωτικοποίησης των Δ.Ε.Κ.Ο..

Με τη διαμόρφωση του δικαίου για τους εταιρικούς μετασχηματισμούς, διευκολύνει τη μετατροπή και τη συγχώνευση των επιχειρήσεων. Αυτό αφορά τα άρθρα 55, 56, 57 και 58.

Το άρθρο 59 διευκολύνει τη δυνατότητα χειραγώγησης της τιμής της μετοχής και της πορείας της χρηματαγοράς, από τη στιγμή που επιτρέπει την εξαγορά του 1/10 των ιδίων μετοχών.

Με την αύξηση των ορίων, περιορίζει τον έλεγχο των ανωνύμων εταιρειών και για ένα σημαντικό κομμάτι καταργείται στο όνομα της προαιρετικότητας. Διαφωνούμε με το διπλασιασμό των ορίων, με τον υποχρεωτικό έλεγχο από τους ορκωτούς ελεγκτές, καθώς επίσης και με το γεγονός ότι καταργεί τους ελέγ-

χους του ν. 2190. Θεωρούμε ότι το σύνολο των ανωνύμων εταιρειών, ανεξάρτητα από ηλικία, κύκλο εργασιών και ενεργητικό, θα πρέπει να ελέγχεται από ενιαίο κέντρο δημοσίου φορέα και όχι από διάσπαρτες ελεγκτικές εταιρείες, τις οποίες σήμερα επιλέγουν κατά παραγγελία οι επιχειρήσεις. Προτείνουμε ουσιαστικό έλεγχο, τη διασφάλιση των εργαζομένων και βασικά την κατάργηση της ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης του ελέγχου.

Τέλος, θεωρούμε ότι το ειδικό αποθεματικό πρέπει να διασφαλίζει το σύνολο των εργαζομένων στην επιχείρηση και όχι μόνο εκείνους που αποχωρούν λόγω συνταξιοδότησης. Σε κάθε περίπτωση που παύει η λειτουργία της επιχείρησης, πρέπει να προηγείται η ικανοποίηση των απαιτήσεων των εργαζομένων έναντι οποιασδήποτε άλλης υποχρέωσης της επιχείρησης (υποθήκες, προσημειώσεις κ.λπ.) και φυσικά οι εργαζόμενοι σε κάθε περίπτωση να δικαιούνται να λαμβάνουν γνώση των αποφάσεων της διοίκησης και της οικονομικής κατάστασης.

Για τους παραπάνω λόγους δεν συμφωνούμε με το νομοσχέδιο και το καταψηφίζουμε στο σύνολό του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι αύριο τελειώνει το Α' Θερινό Τμήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν είναι απόλυτο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, διανύουμε το Α' Θερινό Τμήμα και νομίζω ότι πρέπει να ενημερώσουμε τον ελληνικό λαό για το τι έγινε εδώ μέσα τον Ιούλιο. Πρέπει να τον ενημερώσουμε, διότι αυτό το διάστημα πέρασαν από τη Βουλή ορισμένα πάρα πολύ σημαντικά νομοσχέδια, τα οποία -χωρίς υπερβολή- διαμορφώνουν το νέο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της οικονομίας, αλλά και το νέο θεσμικό πλαίσιο ανάπτυξης ορισμένων τάσεων, που παρατηρούμε και διεθνώς, προς νέες μορφές καπιταλισμού, ακόμη πιο άγριες, με ακόμη πιο λίγες ή και ανύπαρκτες κοινωνικές δεσμεύσεις, δηλαδή δεσμεύσεις ως προς το κοινωνικό αποτέλεσμα της δράσης τους.

Το πιο σημαντικό από τα νομοσχέδια στα οποία αναφέρομαι, είναι η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των νέων κανόνων εποπτείας της Βασιλείας ΙΙ, όπως λέγεται. Πίσω από τον τεχνοκρατικό τίτλο κρύβεται ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας των τραπεζών, το οποίο ευνοεί τον ακόμα μεγαλύτερο γιγαντισμό τους.

Ευνοεί, δηλαδή, τη συγκέντρωση του τραπεζικού κεφαλαίου, δημιουργεί συγκριτικά πλεονεκτήματα υπέρ των μεγάλων τραπεζών και το δεύτερο που κάνει, είναι ότι δημιουργεί και νέα κατ' επέκταση κριτήρια δανειοδότησης. Ο κάθε συναλλασσόμενος με την τράπεζα αποκτά έναν κωδικό επενδυτικού κινδύνου. Αυτόν που δεν έχει ανάγκη από δάνεια, οι τράπεζες θα τον βομβαρδίζουν με προσφορές για να του δώσουν δάνειο και αυτόν που θα έχει ανάγκη από δάνειο, είτε δεν θα του δίνουν ή θα το πληρώνει πολύ ακριβά με πολύ υψηλά επιτόκια.

Θα έχουμε και στην Ελλάδα φαινόμενα ενός νέου αποκλεισμού, υπό την έννοια ότι τμήματα της κοινωνίας θα αποκλείονται από τις τραπεζικές υπηρεσίες και για τα τμήματα αυτά ενδεχομένως θα γίνει αυτό που έγινε στην Αμερική, δηλαδή θα διαμορφωθούν ειδικές αγορές, υποδεέστερες αγορές δανειοδότησης με πολύ υψηλότερα επιτόκια. Είναι αυτό το φαινόμενο που ζούμε σήμερα στην Αμερική με τις λεγόμενες subprime markets και το «σκάσιμο», τη χρεοκοπία διαφόρων εταιρειών που έδιναν αυτά τα δάνεια κ.λπ..

Ένα δεύτερο σημαντικό νομοσχέδιο που περνάει επίσης από τη Βουλή αυτό το διάστημα, είναι η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο μιας νέας ευρωπαϊκής οδηγίας, η οποία όμως αφορά ένα ευρωαντλαντικό συνολικότερο σχέδιο που αλλάζει τη δομή, τη λογική και τη λειτουργία των κεφαλαιαγορών, των χρηματιστηρίων. Ενώ μέχρι σήμερα οι συναλλαγές μετοχών γίνονταν κυρίως στις οργανωμένες αγορές, στις εποπτευόμενες αγορές, δηλαδή στα χρηματιστήρια, με την ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας, αλλάζουν άρδην αυτά τα δεδομένα και κάθε τράπεζα, ακόμα και κάθε χρηματιστηριακή εταιρεία, μπορεί να έχει το δικό της χρηματιστήριο, ουσιαστικά ανεξέλεγκτο. Και επειδή δεν μπορεί κάθε τράπεζα και κάθε χρηματιστηριακή να έχει το δικό της χρηματιστήριο, αυτό που θα γίνει στην πράξη, αξιοποιώντας αυτό το νέο θεσμικό πλαίσιο, είναι ότι οι πολύ μεγάλες παγκόσμιες, επενδυτικές κυρίως, τράπεζες θα διαμορφώσουν ειδικές πλατφόρμες, μέσω των οποίων θα γίνονται χρηματιστηριακές συναλλαγές μεταξύ των πολύ μεγάλων πελατών, των πολύ μεγάλων κεφαλαίων, υπό όρους μεγαλύτερης αδιαφάνειας απ' ό,τι στα χρηματιστήρια.

Ο τρίτος νόμος που περνάει, είναι αυτός που συζητούμε σήμερα. Είναι η τροποποίηση του ν. 2190, είναι το νέο θεσμικό πλαίσιο για τη σύσταση και τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών. Δεν πρόκειται για κάποια επανάσταση, για να είμαστε ειλικρινείς εδώ. Φιλοδοξούσε ο Υπουργός και η Κυβέρνηση ενδεχομένως να κάνει πιο ισχυρές τομές, αλλά ο Σ.Ε.Β. τα κουτσούρεψε, απ' ό,τι είδα στο υπόμνημά του. Στην αρχή θέλατε ο κάθε μέτοχος -και αυτός που έχει μια μετοχή, ας πούμε- να έχει δικαιώματα, αλλά ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών σας υπενθύμισε τα όρια της «δημοκρατίας των μετόχων» και έτσι αυτά έμειναν στη μέση. Βέβαια, είναι γεγονός -για να το πω εδώ και να μην το αναφέρω αργότερα- ότι αυτό το θέμα των δικαιωμάτων της μειοψηφίας είναι δίκοπο μαχαίρι, με την έννοια ότι ναι μεν μπορεί να λειτουργήσουν θετικά τέτοια μέτρα, αλλά στην εποχή που ζούμε, όπου οι επιχειρήσεις πωλούνται και αγοράζονται παγκοσμίως, τέτοια μέτρα μπορούν να αξιοποιηθούν. Και αξιοποιούνται βεβαίως και από τα διεθνή κεφάλαια, για να εξυπηρετήσουν τους δικούς τους ιδιαίτερους σκοπούς.

Αναφέρθηκα συνολικά σ' αυτά τα νομοσχέδια -μπορεί κανείς να προσθέσει και άλλα- διότι πέρασαν από τη Βουλή ερήμην της κοινωνίας. Αλλά και μέσα στη Βουλή -να το πούμε και αυτό αυτοκριτικά- δεν νομίζω ότι οι συζητήσεις, που έγιναν, είναι αντίστοιχες με το επίπεδο και τη σημασία που έχουν αυτά τα νομοσχέδια. Ακόμα και η παρουσία των φορέων, πρέπει να παρατηρήσω, όπου υπήρξε, περιορίστηκε στον εντοπισμό εντελώς εξειδικευμένων θεμάτων άμεσου ενδιαφέροντος, δηλαδή δεν υπήρξε ούτε μέσω της διαδικασίας των φορέων η τροφοδότηση κάποιου συνολικότερου προβληματισμού ως προς το τι νομοθετείται και τι συνέπειες θα έχει.

Και αξιοποιώ την ευκαιρία, για να σημειώσω ότι και οι γνώμες της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, κατά την ταπεινή μου γνώμη, στα θέματα αυτά δεν ήταν σε αντιστοιχία με τις απαιτήσεις των νομοσχεδίων. Γιατί το θέμα εδώ δεν είναι να αναπαράγουμε αυτά που μας λένε οι εισηγητές των νομοσχεδίων ούτε να αναπαράγουμε την άποψη των δυνάμεων που κυριαρχούν και επιβάλλουν την άποψή τους. Το θέμα είναι να αποκαλύψουμε τι βρίσκεται πίσω από αυτά, ποια είναι τα πιθανά ενδεχόμενα, ποιος θα ωφεληθεί και ποιος θα ζημιωθεί απ' αυτά τα οποία γίνονται.

Μετά απ' αυτήν την εισαγωγή, λοιπόν, έρχομαι στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, για να επισημάνω ορισμένα θέματα αρχής, τα υπόλοιπα θα τα πούμε στα άρθρα.

Ένα θέμα που συζητήθηκε κατά κόρον, είναι το θέμα του ελέγχου των ανωνύμων εταιρειών. Μάλιστα αναφέρθηκε εδώ ότι απλουστεύονται οι έλεγχοι, διευκολύνονται οι επιχειρήσεις κ.λπ., δηλαδή εμφανίζεται ότι ο έλεγχος είναι ένα βαρίδι, μία ιδιοτροπία. Γιατί χρειάζεται ο έλεγχος στις ανώνυμες εταιρείες; Υπάρχουν πολλές μορφές εταιρειών. Ο έλεγχος χρειάζεται στις ανώνυμες εταιρείες εξαιτίας του χαρακτήρα, της φύσης των ανωνύμων εταιρειών.

Σας διαβάζω τον ορισμό της ανώνυμης εταιρείας, όπως τον δίνει το παρόν νομοσχέδιο: «Ανώνυμη εταιρεία είναι η κεφαλική εταιρεία με νομική προσωπικότητα, για τα χρέη της οποίας ευθύνεται μόνο η ίδια η περιουσία της». Τι θα πει αυτό; Θα πει ότι δημιουργώ μια ανώνυμη εταιρεία –γιατί το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα μονοπρόσωπης Α.Ε.- και μέσω αυτής της εταιρείας, διαχειρίζομαι τα χρήματα που έβαλα, το μετοχικό κεφάλαιο, το οποίο, μόλις το καταθέσω, μπορώ να το ξαναπάρω πίσω. Διαχειρίζομαι όμως και χρήματα προμηθευτών στους οποίους χρωστάω, όπως διαχειρίζομαι και δημόσιο χρήμα μέσω του Φ.Π.Α. που εισέπραξα και πρέπει να αποδώσω. Και αν κάτι πάει στραβά, δεν μπορεί να θίξει κανείς την προσωπική μου περιουσία. Αν σκάσει το κανόνι, όπως λένε στην αγορά, ό,τι έχει

η εταιρεία μέσα σ' αυτήν είναι υποχρέωσή της.

Επομένως, ο έλεγχος χρειάζεται, για να κατοχυρώνει πρώτον, δικαιώματα ενδεχόμενης μειοψηφίας, αν η εταιρεία είναι πολυμετοχική, δεύτερον, δικαιώματα δημοσίου συμφέροντος και τρίτον, δικαιώματα προμηθευτών και συναλλασσόμενων. Δηλαδή και από το διάλογο που έγινε με τους φορείς, έγινε κατανοητό αυτό, ότι είναι ιδρυτική υποχρέωση η ύπαρξη ελέγχου. Δεν νοείται ανώνυμη εταιρεία χωρίς έλεγχο για το λόγο που είπα. Και πρέπει, νομίζω, να αποκρουστεί η άποψη και από τον Υπουργό -άλλο το τι θα γίνει στην πράξη- ότι έλεγχος σημαίνει κρατισμός, σημαίνει γραφειοκρατία ή οτιδήποτε. Πρέπει να αποκρουστεί η άποψη ότι μπορεί να ασκείται επιχειρηματική δραστηριότητα αυτού του τύπου χωρίς κανένα έλεγχο. Άλλο θέμα είναι μετά να κρίνεις και να πεις ότι στις πολύ μικρές επιχειρήσεις μέχρι 1.000.000, όπου απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι προσανατολίζεται η Κυβέρνηση, δεν θα υπάρχει αυτός ο έλεγχος. Το πρώτο, λοιπόν, είναι ότι ο έλεγχος χρειάζεται και είναι ταυτόσημος με την ύπαρξη της ανώνυμης εταιρείας.

Δεύτερον, τι ισχύει σήμερα; Σήμερα ισχύει μια νόθα κατάσταση. Υποτίθεται ότι κάποιοι υπογράφουν τους ισολογισμούς και υποτίθεται ότι αυτοί πληρώνουν για τη δουλειά που κάνουν. Ούτε η υπογραφή πολλές φορές έχει το στοιχείο του πραγματικού ελέγχου ούτε η αμοιβή είναι αμοιβή, για να γίνει έλεγχος. Επομένως, πέρα από το θέμα των ορίων, εμείς προτείνουμε να γίνει διάλογος με το Οικονομικό Επιμελητήριο, το Σ.Ο.Ε.Λ., σε ό,τι αφορά τους ορκωτούς και τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε., ως κατ' εξοχήν φορέα των μικρότερων επιχειρήσεων. Διότι η μεγάλη εταιρεία, εδώ που τα λέμε , μπορεί να μεταβιβάσει και το κόστος, μπορεί να ξεφύγει και από τον έλεγχο ή καμιά φορά, αν είναι πολυμετοχική και είναι εισηγμένη, χρειάζεται τον έλεγχο, γιατί τον επιβάλλουν οι μέτοχοι.

Να γίνει λοιπόν διάλογος, να εξασφαλιστεί το ότι ο έλεγχος θα γίνεται και θα είναι ουσιαστικός και ανάλογες θα είναι και οι αμοιβές των εργαζομένων.

Δεύτερον, οι ελεγκτές θα έχουν την ευθύνη της υπογραφής τους. Και τρίτον, για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, αν αυτό συνιστά κόστος, να βρεθεί τρόπος να απαλλαγούν από άλλα βάρη, έτσι ώστε να μην επιβαρύνονται μ' αυτό το κόστος.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τον έλεγχο, πρέπει να αποκρουστεί η άποψη που υποστηρίζουν ορισμένες μικρές επιχειρήσεις και οι εκπρόσωποί τους, ότι το κόστος είναι δυσβάσταχτο. Εάν το κόστος είναι δυσβάσταχτο, να μην κάνουν ανώνυμη εταιρεία, αλλά κάτι άλλο. Δηλαδή, αν τα 200 ευρώ είναι το πρόβλημά τους, να κάνουν άλλη μορφή εταιρείας. Δεν είναι δυνατόν, όμως, να έρχονται φορείς στη Βουλή και να μας λένε ότι το μεγάλο πρόβλημα των μικρών επιχειρήσεων είναι το κόστος του ελέγχου. Να μιλήσουν και να πουν την πραγματικότητα, ότι δηλαδή υπάρχουν άλλα τεράστια βάρη και διοικητικά κόστη και άλλα, όπως επίσης και ο ανταγωνισμός από τις μεγάλες επιχειρήσεις κι εκεί να δούμε πώς μπορούμε να βοηθήσουμε. Αυτά, σε ό,τι αφορά τον έλεγχο.

Το δεύτερο θέμα –το έθιξα ήδη- είναι το ότι –μας το είπατε, κύριε Υπουργέ- πρέπει να έλθει ένα νομοσχέδιο επειγόντως, που να ρυθμίζει τα οικονομικά θέματα. Το διοικητικό κόστος και η γραφειοκρατική επιβάρυνση είναι το μεγάλο πρόβλημα. Θα ήθελα να αναφερθώ εδώ και σ' ένα θέμα που είναι λεπτό και δεν το συζητάμε, αλλά θα πρέπει να το δούμε.

Υπάρχει, όπως είπα, μια νόθα κατάσταση με τους ελέγχους, αλλά και σε ό,τι αφορά τη δημοσίευση των ισολογισμών. Υπάρχει η υποχρέωση να δημοσιεύονται οι ισολογισμοί, αν θυμάμαι καλά, σε δύο οικονομικές εφημερίδες, σε μία πολιτική και σε κάποιες επαρχιακές κ.λπ.. Αυτό έγινε –και σωστά έγινε- διότι χρειαζόταν δημοσιότητα. Στην εποχή όμως του internet, το θέμα της δημοσιότητας μπορεί να καλυφθεί με πολύ πιο απλό και φθηνό τρόπο. Η κάθε εταιρεία μπορεί να έχει το δικό της site, το Υπουργείο μπορεί να κάνει ένα για όλες τις εταιρείες. Άρα, το θέμα της δημοσιότητας έχει πάρει το χαρακτήρα της ενίσχυσης των εφημερίδων.

Εμείς είμαστε υπέρ της ενίσχυσης των επαρχιακών εφημερίδων και άλλων εξειδικευμένων, με μικρή κυκλοφορία ενδεχομένως, αλλά με μία ιστορικότητα και με μία παρουσία για λόγους πλουραλισμού. Εάν δηλαδή, πούμε ότι δεν μας νοιάζει το θέμα των εφημερίδων, των εντύπων κ.λπ. και απλά καταργήσουμε αυτήν τη δαπάνη, η οποία δεν είναι και τεράστια, είναι σαν να αγνοούμε τους όρους με τους οποίους λειτουργεί αυτός ο ευαίσθητος τομέας στη χώρα μας.

Όμως, εάν μείνει πάλι η κατάσταση ανέγγιχτη, μπορεί να γίνει κάποια στιγμή προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, να εκδικαστεί και να χρειαστεί να αλλάξει το καθεστώς με τρόπο που να μην προλάβει κανείς να κάνει νέες ρυθμίσεις.

Η πρόταση, λοιπόν, είναι η εξής: Να μη γίνει καμιά αλλαγή τώρα, αλλά να ανοίξει ένας διάλογος ανάμεσα στο Υπουργείο, τους φορείς και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που θέτουν με ένταση αυτό το πρόβλημα και τους φορείς των εντύπων, ούτως ώστε αξιοποιώντας και σοβαρές δυνατότητες, που υπάρχουν, με κονδύλια κρατικής διαφήμισης να εξασφαλιστεί και η ενίσχυση των εντύπων και των εφημερίδων, αλλά να υπάρξει και μία μείωση τουλάχιστον αυτής της υποχρεωτικότητος που υπάρχει σήμερα σε ό,τι αφορά το θέμα της δημοσιότητας των ισολογισμών.

Θα τελειώσω μ' αυτό το οποίο θα χαρακτήριζα ως την πιο σημαντική πολιτική πλευρά του νομοσχεδίου αυτού. Το νομοσχέδιο αυτό είναι το πλαίσιο για τις ανώνυμες εταιρείες. Σήμερα, όμως, ανώνυμες εταιρείες δημιουργούνται σε κοινωνικά ευαίσθητους τομείς, όπως η υγεία –έχουμε νοσοκομεία Α.Ε.- ο πολιτισμός, το δημόσιο. Έχουμε, λοιπόν, ανώνυμες εταιρείες που διαχειρίζονται δημόσια αγαθά. Δεν μπορεί αυτό να γίνει μ' αυτό το πλαίσιο. Εδώ το πλαίσιο είναι οι μέτοχοι και η σχέση των μετόχων. Όταν μιλάμε για θέματα δημόσιας υγείας, πολιτισμού, δημοσίου χρήματος κ.λπ., εδώ είναι άλλα τα κριτήρια. Επομένως, χρειάζεται να υπάρξει ένας νέος νόμος, ένας ειδικός νόμος για ανώνυμες εταιρείες κοινωνικού σκοπού. Εδώ ο νόμος, στο άρθρο 3, το λέει ξεκάθαρα: «Κάθε ανώνυμη εταιρεία είναι εμπορική έστω και αν σκοπός δεν είναι η άσκηση εμπορικής επιχείρησης». Δηλαδή, μιλάμε για εταιρεία με κερδοσκοπικό αντικείμενο.

Επομένως, σε πολλές περιπτώσεις, δήθεν για λόγους ευελιξίας, δεν θα έχουμε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, αλλά θα έχουμε Α.Ε.. Αυτό, όμως, εμμέσως περνάει από μία λογική ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης.

Το τελευταίο είναι το εξής: Δεν είναι μόνο οι μέτοχοι σε μία εταιρεία, είναι και οι εργαζόμενοι. Εργαζόμενοι χωρίς εταιρεία, μπορούν να παράγουν πλούτο. Εταιρεία χωρίς εργαζόμενους, μπορεί να υπάρξει και να δημιουργήσει πλούτο; Εγώ δεν θα σας πω αυτό που έλεγε ο Μαρξ, το οποίο παραμένει σωστό, ότι στην εταιρεία τον πλούτο τον παράγει ο «συλλογικός εργαζόμενος», όπου εκεί μέσα βάζει από τον κλητήρα μέχρι αυτόν που προγραμματίζει και συντονίζει τους εργάτες κ.λπ..

Είναι δυνατόν, όμως, να μιλάμε για εταιρεία τον 21ο αιώνα και να αγνοείται η θέση και ο ρόλος των εργαζομένων; Δεν μιλάω για εργασιακές σχέσεις, όπου θα μου μιλήσετε για το εργασιακό δίκαιο. Μιλάω για τη συγκρότηση, τη σύσταση, τη λειτουργία της εταιρείας.

Τι προτείνουμε; Πρώτον, όλα τα δικαιώματα της μειοψηφίας, κύριε Υπουργέ, να τα έχουν και οι εργαζόμενοι. Δηλαδή, εδώ δίνεται η δυνατότητα σ' ένα μέτοχο, σε μέτοχο που έχει μία μετοχή, πέντε μέρες πριν από τη γενική συνέλευση –αν θυμάμαι καλά- να έχει κάποιο λόγο στη γενική συνέλευση. Δηλαδή, κάποιος που έχει μία μετοχή της Εθνικής Τράπεζας, έχει κάποια δικαιώματα στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Εθνικής Τράπεζας. Το σωματείο των εργαζομένων της Εθνικής Τράπεζας να μην έχει έστω αυτό το δικαίωμα; Μιλάω για θεσμοθετημένο δικαίωμα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Μπορεί να αγοράσει μία μετοχή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!

Δηλαδή ο εργαζόμενος που παράγει τον πλούτο, ως παραγωγός πλούτου δεν έχει κανένα δικαίωμα. Για να αποκτήσει κάποιο δικαίωμα, πρέπει να γίνει μέτοχος. Λυπάμαι που το άκουσα αυτό από εσάς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Αντιλαμβάνεστε με ποιο πνεύμα το είπα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ναι, αλλά μ' αυτό το πνεύμα εγώ

διαφωνώ. Η θέση μου είναι η εξής: Ο εργαζόμενος, επειδή είναι εργαζόμενος, έχει δικαιώματα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Έκανα το δικηγόρο του διαβόλου!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ για τη διακοπή, επειδή το διευκρινίσαμε.

Επειδή, λοιπόν, είναι εργαζόμενος, έχει δικαίωμα συμμετοχής στις συνελεύσεις των μετόχων και σε ό,τι ακολουθεί. Επειδή θα μου πείτε ακόμα ότι βάλατε το stock option και για τους εργαζόμενους, μ' αυτήν τη λογική να δεχθώ ότι είναι θετικό, αλλά πρέπει να υπάρξει φορολόγηση για όλα. Είναι μορφή εισοδήματος. Δεν μπορεί ο εργαζόμενος να πληρώνει για το μισθό του 20% ή 30% ή 40% φόρο και τα διευθυντικά ιδίως στελέχη να παίρνουν μετοχές εκατομμυρίων και να μην πληρώνουν καθόλου φόρο.

Επίσης, οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν δικαίωμα να ζητούν και ειδικούς ελέγχους από ορκωτούς λογιστές και όλες οι εταιρείες στους ισολογισμούς τους να έχουν πρόβλεψη δαπανών για το σύνολο των εργαζομένων, στην περίπτωση που η επιχείρηση κλείσει ή αντιμετωπίσει προβλήματα. Να μην πληρώνονται όλοι οι άλλοι και στο τέλος να μένουν οι εργαζόμενοι.

Θα επανέλθω σ' αυτό το θέμα, διότι θεωρώ ότι ως Κοινοβούλιο δεν είναι δυνατόν να συζητούμε ένα νόμο περί ανωνύμων εταιρειών και να παραβλέπουμε το ότι υπάρχουν οι εργαζόμενοι που δουλεύουν και κρατούν την επιχείρηση ζωντανή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα για την αναμόρφωση και τροποποίηση του ν. 2190/1920, αποτελεί -κατά την άποψή μου- μια πραγματικά σημαντική μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Και θα ήθελα να ξεκινήσω δίνοντας τα συγχαρητήριά μου και στον κύριο Υφυπουργό και στον κύριο Γενικό Γραμματέα και στα στελέχη του Υπουργείου, αλλά και στον κ. Περάκη, τον Πρόεδρο της Επιτροπής, η οποία εκπόνησε τον πυρήνα των αλλαγών που τελικά ενσωματώθηκαν στο σημερινό νομοσχέδιο.

Θα ήθελα, πριν μπω στην ουσία του νόμου που συζητούμε, να κάνω τρεις πολιτικές παρατηρήσεις. Η πρώτη είναι ότι η Κυβέρνηση προωθεί με συνέπεια και αποτελεσματικότητα το μεταρρυθμιστικό της έργο, σε πείσμα όσων παρουσιάζουν μία εικόνα συνολικής παράλυσης του κυβερνητικού έργου, με αφορμή αυτήν την παρατεταμένη προεκλογική περίοδο την οποία βιώνουμε.

Αναφέρθηκε και ο κ. Δραγασάκης και η κ. Νικολαΐδου στο γεγονός ότι πριν από δύο εβδομάδες ψηφίστηκε η αναμόρφωση του Πτωχευτικού Κώδικα, μια άλλη πολύ σημαντική μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία, η οποία δίνει μία δεύτερη ευκαιρία σε εκείνους τους επιχειρηματίες, που μπορεί να είχαν την ατυχία να μην τα πάνε τόσο καλά στο πρώτο τους επιχειρηματικό εγχείρημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Όλα αυτά, κύριε Μητσοτάκη, ψηφίζονται και από εσάς και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα το πω και αυτό, κύριε Δραγασάκη. Είναι η δεύτερη παρατήρηση αυτή, την οποία θέλω να κάνω και με προλάβατε.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι όταν προωθούνται ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, καταφέρνουμε και επιτυγχάνουμε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα την απαραίτητη συναίνεση, ώστε τέτοιου είδους νομοθετικές πρωτοβουλίες να ψηφίζονται και από τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας.

Δεν μπορώ να μην κάνω την παρατήρηση ότι στο πολιτικό μας σύστημα υπάρχει ένας ιδιότυπος παραλογισμός. Πολύ συχνά εδώ στη Βουλή –και αυτή είναι η δική μου, προσωπική εμπειρία- έχουμε τη δυνατότητα και ουσιαστικές συζητήσεις να κάνουμε και να συμφωνούμε, όταν προωθούμε μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες, οι οποίες, κατά τη δική μου την άποψη, είναι αυτονόητες και από τα δύο μεγάλα κόμματα, κύριε Δραγασάκη.

Όταν η συζήτηση, όμως, μεταφέρεται στα τηλεοπτικά παράθυρα, εκεί όπου δυστυχώς διαμορφώνεται σήμερα ο δημόσιος λόγος, υιοθετείται ένας αμοιβαία καταγγελτικός λόγος, ο οποίος δίνει την εντύπωση στον κόσμο ότι υπάρχουν αγεφύρωτες διαφορές και ότι χρέος της Αντιπολίτευσης είναι, εν πάση περιπτώσει, να κατακρίνει οποιαδήποτε πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Λυπάμαι που η εικόνα, η οποία μένει τελικά στους πολίτες, είναι η δεύτερη και όχι η πρώτη και αυτό με φέρνει στην τρίτη πολιτική παρατήρηση, την οποία θέλω να κάνω.

Στενοχωριέμαι, κύριε Δραγασάκη –και το μνημονεύσατε κι εσείς- που σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες, άσχετα με την άποψη που εσείς μπορεί να έχετε, συζητούνται εν μέσω ενός επικοινωνιακού κενού. Ελάχιστοι είναι αυτοί, οι οποίοι πήραν είδηση ότι ψηφίστηκε ένας καινούργιος Πτωχευτικός Κώδικας και λίγοι είναι αυτοί, οι οποίοι αντιλαμβάνονται ότι σήμερα ψηφίζουμε μια πολύ ουσιαστική αναμόρφωση ενός νόμου, ο οποίος –όπως είπε κα ο εισηγητής μας- έχει ζωή ογδόντα επτά ετών .

Θα μου πείτε: Αυτοί οι οποίοι είναι οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, οι επιχειρηματίες, αυτοί που ενδεχομένως θα αντιμετωπίσουν μια πτώχευση ή ο κάθε επιχειρηματίας, ο οποίος θέλει να κάνει μία ανώνυμη εταιρεία, δεν γνωρίζει, δεν θα πληροφορηθεί τελικά αυτές τις πρωτοβουλίες;

Είναι βέβαιο ότι αυτό θα γίνει αλλά θέλω να προσυπογράψω την άποψή σας, ότι δυστυχώς και το επίπεδο διαλόγου που αναπτύχθηκε στο Κοινοβούλιο και στις επιτροπές, αλλά και στην Ολομέλεια, καθώς και η συμμετοχή των Βουλευτών, κατά την άποψή μου, δεν ήταν αντίστοιχη της πολύ μεγάλης σημασίας αυτών των νομοθετημάτων, στα οποία αναφέρθηκα.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, εγώ έχω προσωπική επαγγελματική εμπειρία από το ν. 2190. Στην προηγούμενή μου επαγγελματική ζωή ασχολήθηκα συστηματικά με επενδύσεις σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και είχα τη δυνατότητα να διαπιστώσω ιδίοις όμμασι ότι ο νόμος αυτός έχει μεν μία εντυπωσιακή διαχρονικότητα, έχει όμως και πολύ ουσιαστικά μειονεκτήματα. Το νομικό πλαίσιο γενικά, το οποίο διέπει τη λειτουργία των ανώνυμων εταιρειών, ήταν -κατά την άποψή μου- απαρχαιωμένο, γραφειοκρατικό, αλλά και εξαιρετικά κοστοβόρο για τις ανώνυμες εταιρείες.

Θεωρώ ότι πραγματικά οι προτάσεις, οι οποίες κατατέθηκαν από την Κυβέρνηση για την αναμόρφωση του νομικού πλαισίου, είναι όλες ανεξαιρέτως προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να αναφερθώ διεξοδικά σε όλες αυτές τις προτάσεις.

Θα αναφερθώ μόνο σε κάποιες, οι οποίες θεωρώ ότι είναι μεγάλης σημασίας, με πρώτη το γεγονός ότι δεν απαιτείται πια έλεγχος της διοίκησης για τη σύσταση ή την τροποποίηση του καταστατικού εταιρειών, όσον αφορά το κεφάλαιο, για κάθε 3.000.000 ευρώ, με αποτέλεσμα να απομακρύνεται αυτός ο διοικητικός βραχνάς, που καθιστούσε τη λειτουργία των ανωνύμων επιχειρήσεων πολύ πιο κουραστική, πολύ πιο κοστοβόρα και πολύ πιο γραφειοκρατική από ό,τι θα έπρεπε να είναι.

Το γεγονός ότι επιτρέπουμε να συσταθεί ανώνυμη εταιρεία μ' ένα μόνο μέτοχο και όχι με δύο μετόχους, ήταν ένα απομεινάρι του παρελθόντος, το οποίο δεν είχε καμμία λογική στη σημερινή επιχειρηματική πραγματικότητα. Το γεγονός ότι δίνουμε τη δυνατότητα σε εταιρείες να έχουν ένα πολύ πιο απλουστευμένο καταστατικό, εφόσον αυτές το επιθυμούν, είναι και αυτή μια κίνηση προς τη σωστή κατεύθυνση.

Όπως επίσης κίνηση προς τη σωστή κατεύθυνση, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι το γεγονός ότι αναμορφώνεται -και σε σημαντικό βαθμό μάλιστα- η σχετική ρύθμιση που αφορά το δικαίωμα της προαίρεσης στην απόκτηση μετοχών, αυτό το οποίο αποκαλούμε stock option.

Είναι κάτι το οποίο ίσως δεν τονίστηκε επαρκώς στη συζήτηση, αλλά είναι μια πρωτοβουλία, την οποία εγώ θεωρώ εξαιρετικά μεγάλης σημασίας, καθώς πολύς λόγος γίνεται για το πώς θα μπορέσουν οι νέοι άνθρωποι να βρουν τον επαγγελματικό τους δρόμο σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα. Και γνωρίζουμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις πιέσεις που δεχόμαστε εμείς οι ίδιοι από νέους ανθρώπους, για να τους διευκολύνουμε όσον αφορά την επαγγελματική τους κατεύθυνση προς το δημόσιο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι σ' αυτήν τη συγκυρία, είναι εξαιρετικά

σημαντικό να δίνεται η νομική δυνατότητα στην επιχείρηση να μπορεί να ανταμείψει τους εργαζομένους της μέσω της χορήγησης δωρεάν μετοχών. Έχει αποδειχθεί και στο εξωτερικό ότι η συμμετοχή σε μια επιχείρηση, με τη μορφή των stock options, αποτελεί το καλύτερο κίνητρο, προκειμένου ο εργαζόμενος να αισθάνεται πραγματικά την απαραίτητη ανάμιξη στα επιχειρηματικά δρώμενα και κατά συνέπεια, να μπορέσει να παραμείνει στην εταιρεία και να κάνει καλά τη δουλειά του.

Δυστυχώς, στη χώρα μας δεν μπορούμε ακόμα και λόγω της μειωμένης παραγωγικότητας, να πληρώνουμε τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα αυτά τα οποία θα θέλαμε, σε επίπεδο απολαβών. Άρα, είναι εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός ότι δίνουμε τη δυνατότητα στην επιχείρηση να μπορεί να ανταμείβει τον εργαζόμενό της μέσω stock options, κάτι το οποίο έχει ήδη αρχίσει να γίνεται, αλλά πιστεύω ότι μ' αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση, η οποία προωθείται από την Κυβέρνηση, θα γίνει σε πολύ πιο έντονο βαθμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα επίσης να τονίσω κάτι το οποίο αναφέρθηκε και από τον εισηγητή της Μειοψηφίας. Προφανώς, έχουμε ακόμη πολλά βήματα να κάνουμε, όσον αφορά στον περιορισμό της γραφειοκρατίας, η οποία περιορίζει σήμερα την άσκηση επιχειρηματικής δράσης από τις ελληνικές επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Χτυπάει μόνο του το κουδούνι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ήμουν σίγουρος ότι δεν θα με κατεβάζατε από το Βήμα με τέτοια ένταση, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρθηκε λοιπόν και ο κύριος Υπουργός στο γεγονός ότι εκκρεμεί μια νομοθετική ρύθμιση, η οποία θα μειώνει το χρόνο σύστασης, αλλά και το κόστος δημιουργίας μιας ανώνυμης επιχείρησης. Αυτό αντιμετωπίζεται μερικώς μόνο από το παρόν νομοσχέδιο, αλλά είναι βέβαιο ότι χρειάζεται μια ξεχωριστή νομοθετική πρωτοβουλία, έτσι ώστε και το ελληνικό δίκαιο να εναρμονιστεί μ' αυτό το οποίο συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή να μη χρειάζονται σαράντα ή πενήντα ημέρες για να δημιουργηθεί μια ανώνυμη επιχείρηση. Να μπορεί μια ανώνυμη επιχείρηση να δημιουργηθεί εντός μιας εβδομάδας και με πολύ μικρότερο κόστος από αυτό το οποίο σήμερα απαιτείται για τη δημιουργία μιας μεσαίας επιχείρησης.

Είναι, επίσης, πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ, να φέρετε στη Βουλή -και γνωρίζω ότι έχει γίνει μια πολύ σημαντική εργασία σ' αυτήν την κατεύθυνση- ένα νομοσχέδιο, το οποίο να απλοποιεί τη διαδικασία αδειοδότησης των εμπορικών επιχειρήσεων. Πριν από δύο χρόνια, με πρωτοβουλία του κ. Υπουργού, ψηφίσαμε ένα αντίστοιχο νομικό πλαίσιο για τις μεταποιητικές επιχειρήσεις. Θα πρέπει σχετικά σύντομα να έρθει στη Βουλή και η συνέχεια αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας, ένα καινούργιο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο να διέπει τη διαδικασία αδειοδότησης των εμπορικών επιχειρήσεων. Γνωρίζω ότι λίγο-πολύ αυτό το νομικό πλαίσιο είναι έτοιμο και νομίζω ότι όσοι ασχολούμαστε με τα ζητήματα αυτά, θα το περιμένουμε με ανυπομονησία.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η μάχη την οποία θα πρέπει να δώσουμε κατά της γραφειοκρατίας, η οποία μαστίζει σήμερα τη λειτουργία των επιχειρήσεων, είναι μια μάχη συνεχής, είναι μια μάχη διαρκής, είναι μια μάχη η οποία, πιστεύω ότι θα μας απασχολήσει -και με πολύ έντονο τρόπο- και την επόμενη τετραετία που θα είμαστε κυβέρνηση, καθώς το μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας παραμένει ένα κράτος το οποίο είναι μεγάλο, είναι σπάταλο, είναι υπερβολικά γραφειοκρατικό και, δυστυχώς, πολύ συχνά στραγγαλίζει τις υγιείς επιχειρηματικές πρωτοβουλίες, οι οποίες αναπτύσσονται στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μητσοτάκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ανήκω στο Θερινό Τμήμα του Ιουλίου και δεν αντικαθιστώ κανένα. Ομιλώ από ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το θεσμό των ανωνύμων εταιρειών, με τον οποίο ασχολήθηκα εξειδικευμένα ως δικηγόρος επί δεκαετίες, αλλά και ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εμπορίου για είκοσι δύο μήνες.

Προηγούμενα, όμως, επιθυμώ να επισημάνω δύο θέματα που έχουν σχέση με τη λειτουργία της Βουλής. Πρώτον, ως επί οκταετία υπεύθυνος, μεταξύ άλλων, για το συντονισμό του νομοθετικού έργου των κυβερνήσεων Σημίτη, προβληματιζόμουν για την αναγκαιότητα λειτουργίας των Θερινών Τμημάτων. Γνωρίζετε ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο έχει την πρωτοφανή παγκοσμίως πολυτέλεια να ψηφίζει νομοσχέδια σε δύο μόλις εβδομάδες.

Πέραν αυτού, είναι γνωστά τα παθολογικά χαρακτηριστικά της πολυνομίας. 'Ηδη, μετά τη θητεία μου και ως Βουλευτή, έχω εδραία την πεποίθηση ότι άνετα η Βουλή μπορεί να μην παράγει νομοθετικό έργο από την 1η Ιουλίου έως 31 Αυγούστου και να αρχίζει η Ολομέλεια στις αρχές Σεπτεμβρίου. Στην ενδεχόμενη ένσταση -τι θα γίνει εάν παραστεί ανάγκη νομοθέτησης μέσα σ' αυτό το διάστημα;-η απάντησή μου είναι ότι το θέμα είναι τεχνικό και αντιμετωπίσιμο, χωρίς να αναιρείται ο κανόνας. Παρακάμπτω το γεγονός ότι με τη λειτουργία των Θερινών Τμημάτων η Βουλή φέρεται ότι επαρκώς μπορεί να νομοθετεί και με μικρότερο αριθμό εθνικών αντιπροσώπων.

Δεύτερον, από τον Οκτώβριο του 2006 έχει κατατεθεί στο Προεδρείο της Βουλής σχέδιο τροποποίησης διατάξεων του Κανονισμού, συντεταγμένο διακομματικά κατά αποδοχή πρότασής μου. Σύμφωνα μ' αυτήν, σημαντικές προτάσεις οδηγιών και κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης συζητούνται στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή στα διάφορα στάδια, από την κατάθεσή τους και έως την έκδοσή τους, ώστε η Βουλή να εκφέρει γνώμη επ' αυτών έγκαιρα, αντί να επικυρώνει εκ των υστέρων. Έκτοτε το θέμα λιμνάζει, ως μη όφειλε. Είχα μετρήσει τότε ότι ένα στα τέσσερα νομοσχέδια που ψηφίζει η ελληνική Βουλή, συνιστά ενσωμάτωση κοινοτικών οδηγιών. Ήδη μετρώ ένα προς τρία. Και το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο περιέχει διατάξεις εναρμόνισης σε κοινοτικές οδηγίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο διάστημα που υπηρετούσα ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εμπορίου, ψηφίστηκε ο ν. 2339/1995, ο οποίος αναφέρεται και στον πίνακα τροποποιήσεων του ν. 2190/20, που κατέθεσε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας στην επιτροπή. Στη σύνταξή του τότε βοήθησαν ο νομικός σύμβουλος του Συνδέσμου Ανωνύμων Εταιρειών κ. Γεώργιος Αναστασόπουλος και ο αείμνηστος Ελευθέριος Λεβαντής. Ρυθμίστηκαν τότε θέματα που «βασάνιζαν» τη θεωρία, τη νομολογία και τους συναλλασσόμενους. Απλουστεύτηκαν οι διαδικασίες σύγκλησης των οργάνων των ανωνύμων εταιρειών. Ο κ. Σημίτης τότε βραβεύτηκε από το Σύνδεσμο Ανωνύμων Εταιρειών και μάλιστα μετά την παραίτησή του από τη θέση του Υπουργού.

Στο νόμο αυτό, ιδιαιτέρως ενδιαφέρουσα ήταν η μεταφορά της διοικητικής εποπτείας των Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών από το Υφυπουργείο Αθλητισμού στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Εμπορίου. Η μεταφορά αυτή ήταν προϊόν της συνεργασίας μου με τον τότε Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού κ. Γεώργιο Βασιλακόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω πρόβλημα να αναγνωρίσω ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο συνιστά μια σημαντική πρωτοβουλία με πολλές καινοτομίες στο θεσμικό πλαίσιο των ανωνύμων εταιρειών. Καινοτομίες, εμφανιζόμενες ως τολμηρές, ενώ είναι ώριμες. Το δίκαιο των ανωνύμων εταιρειών απαιτεί διαρκή προσαρμογή στις εξελίξεις και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης. Τις επικροτώ και συγχαίρω την επιτροπή που συνέταξε το νομοσχέδιο και ιδιαίτερα τον καθηγητή κ. Περράκη, ο οποίος είχε την καλοσύνη πριν από λίγο καιρό να μου στείλει το σχέδιο της επιτροπής. Είναι μία από τις ελάχιστες περιπτώσεις, όπου η Κυβέρνηση δικαιούται να ομιλεί για μεταρρύθμιση, έστω και σ' ένα ειδικό θέμα. Διότι κατά τα λοιπά, η Κυβέρνηση κακοποιεί

την έννοια και το περιεχόμενο της έννοιας «μεταρρύθμιση» κατά τρόπο βάναυσο επιστημονικά και εμπειρικά.

Συμφωνώ με τις απλουστεύσεις. Θυμίζω ότι πριν από λίγες δεκαετίες τα καταστατικά των ανωνύμων εταιρειών γράφονταν στις γραφομηχανές των συμβολαιογραφείων, εν πολλοίς κατ' αντιγραφήν διατάξεων του νόμου. Και τα ίδια κείμενα ξαναγράφονταν στις λινοτυπικές ή μονοτυπικές μηχανές της Εφημερίδας της Κυβέρνησης και δημοσιεύονταν ολόκληρα. Αργότερα περιορίστηκε η δημοσίευση σε περιλήψεις και μάλιστα χωρίς ανάγκη έγκρισης του δοκιμίου από τον Υπουργό Δημόσιας Διοίκησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφέρω κάποιες παρατηρήσεις-υποδείξεις.

Κατ' επανάληψη έχω τοποθετηθεί υπέρ της ολοσχερούς κατάργησης των υποχρεωτικών δημοσιεύσεων προσκλήσεων, ισολογισμών και άλλων πράξεων των ανωνύμων εταιρειών στις εφημερίδες. Με το νόμο του 1995, που προανέφερα, καταργήσαμε τις υποχρεωτικές δημοσιεύσεις σε τοπικές εφημερίδες του Λεκανοπεδίου Αττικής. Αυτό ήταν το μόνο εφικτό τότε. Ενθυμούμαι πρωτοσέλιδες φωτογραφίες Σημίτη και Κοσμίδη σε τοπική φυλλάδα του Πειραιά, διανεμόμενη κάτω από τις πόρτες των πολυκατοικιών, με τίτλο: «Ιδού οι Τυποκτόνοι του τοπικού Τύπου».

Πρόσφατα, με πρωτοβουλία του Υπουργού Επικρατείας και με την προσυπογραφή του Υπουργού Ανάπτυξης, κακώς κατά την άποψή μου, ψηφίστηκε νόμος ο οποίος εξειδικεύει την κατανομή της υποχρεωτικής δημοσίευσης πράξεων των ανωνύμων εταιρειών στον επαρχιακό Τύπο και όχι μόνον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε καμμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν προβλέπεται η υποχρέωση τέτοιων δημοσιεύσεων. Είμαστε η μοναδική χώρα, νομίζω ότι έχει επιστεί ο καιρός να μην είμαστε και η τελευταία.

Δεύτερον, όταν το 1994 νομοθετήθηκε η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, είχα εκφράσει την άποψη ότι οι διευθύνσεις ανωνύμων εταιρειών των νομαρχιών, ως αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες, θα έπρεπε να μην υπάγονται πια στις υπηρεσίες υπό τον αιρετό νομάρχη. Ενθυμούμαι μια μεγάλη νομαρχία, όπου είχε οριστεί ως αντινομάρχης, υπεύθυνος για την εποπτεία της διεύθυνσης ανωνύμων εταιρειών ένας καπετάνιος, τόσο συναφούς γνωστικού αντικειμένου. Εκτιμώ ότι ήρθε ο χρόνος οι διευθύνσεις αυτές να υπαχθούν στις περιφέρειες.

Τρίτον, νομοθετείται όριο για τη διατήρηση της διοικητικής εποπτείας. Συμφωνώ. Και σε αντίκρουση όσων ισχυρίζονται τα αντίθετα, επισημαίνω ότι υπάρχουν ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες, ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες, οι οποίες είναι κολοσσιαίες στο μέγεθός τους και στην εμβέλειά τους και οι οποίες δεν υφίστανται κανενός είδους διοικητική εποπτεία. Γιατί στις ανώνυμες εταιρείες να υπάρχει αυτό; Το υποδεικνύω, δείτε το, δηλαδή μήπως είναι σκόπιμη η πρόβλεψη εξουσιοδότησης στον Υπουργό για αυξομείωση του ορίου αυτού, όχι βέβαια για πληθωριστική προσαρμογή -που δεν υφίσταται τέτοιος λόγος πια- αλλά για εναρμόνιση, με βάση τα συμπεράσματα που θα εξαχθούν από την πρώτη εφαρμογή της απλούστευσης αυτής.

Τέταρτον, για τις Π.Α.Ε. έχω καημό. Ως Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης, από ενδιαφέρον λάβαινα γνώση των ελέγχων της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εμπορίου στις Π.Α.Ε.. Επί χρόνια τα στοιχεία αυτά έδειχναν ότι για τις μισές περίπου Π.Α.Ε., η άδεια λειτουργίας τους έπρεπε να ανακληθεί για διαφόρους λόγους που προβλέπει ο ν. 2190/20. Στενοχωρούμαι που αυτό δεν έγινε ποτέ ούτε γίνεται και τώρα. Αντίθετα, έχουμε υπαγωγή των Π.Α.Ε. στο γνωστό άρθρο 44. Και μάλιστα κάποια Π.Α.Ε., η οποία πριν λίγα χρόνια είχε υπαχθεί στο άρθρο αυτό, τώρα βλέπω ότι ζητάει και πάλι ρύθμιση χρεών και μάλιστα με την εξής απειλή, όπως διαβάζω: «Η πολιτεία να αναλάβει τις ευθύνες της». Ποιες ευθύνες της; Από την κακοδιαχείριση των παραγόντων της ομάδας;

'Οσον αφορά στον τομέα εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, τον οποίο ισχυρίζομαι ότι γνωρίζω πολύ καλά, δεν έχω πρόβλημα να δεχθώ ότι σε αρκετό βαθμό υπάρχει σεβασμός στην αρχή της συνέχειας του Κράτους. Συνεχίζονται πολιτικές που δεν προσφέρονται για πολιτική αντιπαράθεση. Φέρνω ως παράδειγμα την ψήφιση του νόμου για το γενικό εμπορικό μητρώο, του οποίου οι διατάξεις ήταν έτοιμες από το έτος 1989 ως περιεχόμενο του σχεδίου Εμπορικού Κώδικα, ο οποίος ουδέποτε νομοθετήθηκε. Και έτσι και σήμερα ανατρέχουμε στην Ναπολεόντεια νομοθεσία, για τον ορισμό της ιδιότητας του εμπόρου.

Υποκύπτω όμως στον πειρασμό να αναφέρω ότι με πρόσχημα μία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας αυξήσατε, κύριοι του τέως Υπουργείου Εμπορίου, τις τιμές των φαρμάκων, χαριζόμενοι στους προμηθευτές, οι οποίοι δικαιώθηκαν στους αγώνες και στις ύβρεις τους εναντίον του ομιλούντος, ως δράστη του παγώματος των τιμών κατά την περίοδο 1994-1995 και της ουσιαστικής και θεαματικής μείωσης των τιμών το έτος 1997.

Λυπούμαι, που η Κυβέρνηση προέβη σ' αυτήν την κίνηση. Στενοχωρούμαι όμως και θα το πω, που και η Αντιπολίτευση δεν ασχολείται με το θέμα όσο θα όφειλε.

Είναι φανερό ότι υπερψηφίζω το συζητούμενο νομοσχέδιο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του αναμορφωμένου και τροποποιημένου νόμου «περί ανωνύμων εταιρειών» εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρύτερης μεταρρύθμισης που βρίσκεται σε εξέλιξη και έρχεται να συμβάλει στην αντιμετώπιση μιας σειράς από διαρθρωτικά προβλήματα που υπάρχουν και αφορούν στην εταιρική καθημερινότητα, όπως είναι η διοικητική κηδεμονία και εποπτεία της ανώνυμης εταιρείας, ο απόμακρος χαρακτήρας του ν. 2190/20 προς τους μετόχους και τη μειοψηφία και το ξεπερασμένο πλέον καθεστώς ευθύνης του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας.

Η δυναμική εξέλιξη στους τομείς των εταιρειών της οικονομίας της αγοράς και του ανταγωνισμού επιβάλλουν –και επέβαλαν εδώ και πολύ καιρό- την προσαρμογή του ισχύοντος πλαισίου στα νέα δεδομένα λειτουργίας των αγορών και στο διεθνή ανταγωνισμό.

Η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή προσπαθεί να δημιουργήσει ένα κλίμα, μέσα στο οποίο να μπορούν οι υγιείς δυνάμεις της αγοράς να προοδεύουν, να αυξάνεται ο ανταγωνισμός και αυτό προς όφελος όλων των πολιτών. Ήδη, δίνει μια δεύτερη ευκαιρία σε εκείνους οι οποίοι στην αγορά δεν μπόρεσαν να πετύχουν –γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, η αγορά δεν έχει μόνο νικητές, έχει και ηττημένους και σ' αυτούς το κράτος πρέπει να σκύψει με ενδιαφέρον και σεβασμό και βέβαια, μόνο σ' αυτούς και όχι στους απατεώνες- και αυτό έγινε με τον Πτωχευτικό Κώδικα.

Ακόμη, δίνονται φορολογικά κίνητρα. Αναμορφώθηκε το φορολογικό σύστημα. Χρειάζεται και άλλη προσπάθεια, μεγαλύτερη μείωση των φορολογικών συντελεστών και στα φυσικά πρόσωπα και στις εταιρείες, αλλά και πλήρης αντικειμενικοποίηση των κριτηρίων φορολόγησης. Πρέπει να σταματήσουμε πλέον τη συναλλαγή και τη διαφθορά που είναι νόμος στη χώρα μας.

Ειδικότερα, το νομοσχέδιο αυτό έχει κωδικοποιήσει τους περισσότερους νόμους περί «ανωνύμων εταιρειών» και προσφέρει ένα σημαντικό έργο στην ανάπτυξη γενικότερα και ένα κίνητρο για την περαιτέρω ανάπτυξη και δημιουργία των επιχειρήσεων και την καλύτερη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών.

Πρώτον, έχει καταστεί επιτακτική ανάγκη η εναρμόνιση των διατάξεων του ν.2190/20 με το Κοινοτικό Δίκαιο και δεύτερον, με την πρόσφατη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και των λοιπών διοικητικών δικαστηρίων επί διαφόρων θεμάτων, μεταξύ των οποίων και η μορφή του καταστατικού της ανώνυμης εταιρείας.

Δεύτερον, το ίδιο επιτακτικά προέβαλε και η ανάγκη συμπλήρωσης των διατάξεων με την εισαγωγή νέων θεσμών, όπως για παράδειγμα, τη δυνατότητα τηλεδιάσκεψης στις συνεδριάσεις

του διοικητικού συμβουλίου και της γενικής συνέλευσης που διευρύνουν τις εταιρικές δυνατότητες, εκσυγχρονίζουν και διευκολύνουν τη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών.

Τέλος, επελέγη η διατήρηση του αρχικού ν. 2190/20 με τροποποιήσεις πάνω στο γνωστό κείμενο, προκειμένου να καταστεί ευχερέστερη η χρήση του, λόγω της διατήρησης των γνώριμων διατάξεων, αλλά και της αρίθμησής τους.

Το νομοσχέδιο έχει ορισμένους άξονες και η αναμόρφωση που επιχειρείται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου κινείται ακριβώς επάνω σε γενικούς άξονες.

Πρώτος άξονας. Μειώνεται δραστικά η διοικητική παρέμβαση στη σύσταση και λειτουργία της ανώνυμης εταιρείας. Η Ελλάδα είναι από τις ελάχιστες χώρες στον ευρωπαϊκό χώρο που διατηρεί τη διοικητική κηδεμονία και εποπτεία της ανώνυμης εταιρείας, η οποία με το σχέδιο αυτό περιορίζεται. Άρα, μειώνονται δραστικά τα γραφειοκρατικά εμπόδια και οι καθυστερήσεις.

Δεύτερος άξονας. Καταβάλλεται μέριμνα για την ενίσχυση της θέσης των μετόχων, διότι η ενίσχυση της θέσης τους αποτελεί κίνητρο επενδύσεων και δημιουργεί κλίμα εμπιστοσύνης στην αγορά. Η ενίσχυση, όμως, δεν είναι απότομη, δεν είναι έντονη, αλλά απόλυτα σταθμισμένη με βάση τη μέχρι σήμερα εμπειρία, διότι διαφορετικά θα ελλόχευε ο κίνδυνος ανατροπής ισορροπιών και προσδοκιών στις επιχειρήσεις με δυσμενή αποτελέσματα.

Τρίτος άξονας. Διευρύνονται τα περιθώρια καταστατικών διαμορφώσεων. Δίνεται, δηλαδή, η δυνατότητα στους μετόχους να διαμορφώνουν ελεύθερα κάποια επιμέρους θέματα στο καταστατικό ή να προβλέπουν διαφορετικές ρυθμίσεις στο καταστατικό από ορισμένα αναφερόμενα στο νόμο.

Τέταρτος άξονας. Εισάγονται ρυθμίσεις που διευκολύνουν τις επιχειρηματικές επιλογές των ενδιαφερομένων ή απλοποιούν τη σύσταση και λειτουργία της εταιρείας, όπως για παράδειγμα, η δυνατότητα ίδρυσης μονοπρόσωπης ανώνυμης εταιρείας, η αύξηση των δυνατοτήτων έκδοσης προνομιούχων μετοχών και η αναμόρφωση της διαδικασίας μείωσης του μετοχικού κεφαλαίου.

Πέμπτον, αναθεωρούνται ορισμένα σημαντικά ζητήματα του δικαίου των ανωνύμων εταιρειών και ρυθμίζονται επιμέρους ζητήματα, όπως για παράδειγμα το καθεστώς ευθύνης του διοικητικού συμβουλίου, καθώς και το καθεστώς ακυρότητας ή ακυρωσίας των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης.

Έκτον και τέλος, προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις για την ομαλή μετάβαση στις νέες ρυθμίσεις.

Επίσης, περιλαμβάνεται μία σειρά σημαντικών καινοτομιών, τις κυριότερες από τις οποίες και θα απαριθμήσω.

Δεν απαιτείται έλεγχος της διοίκησης για τη σύσταση ή την τροποποίηση του καταστατικού εταιρειών με κεφάλαιο μέχρι 3.000.000 ευρώ.

Επιτρέπεται πλέον η ίδρυση ανώνυμης εταιρείας μόνο από ένα μέτοχο. Το καταστατικό της ανώνυμης εταιρείας μπορεί να έχει πλέον μορφή απλούστερη από εκείνη που είχε μέχρι σήμερα. Με βάση τα δεδομένα που υπήρχαν στη νομοθεσία ευρωπαϊκών και μη χωρών, αυξάνονται οι δυνατότητες έκδοσης προνομιούχων μετοχών και διευκρινίζονται ζητήματα μετατροπής τους σε κοινές.

Αλλάζει η διαδικασία μείωσης του κεφαλαίου, καθώς δεν χρειάζεται πλέον η έκθεση ορκωτού λογιστή. Η εκτίμηση των εταιρικών εισφορών σε είδος θα μπορεί να γίνεται και από ορκωτούς ελεγκτές ή μέλη του Σώματος Ορκωτών Λογιστών και όχι μόνο από την επιτροπή του άρθρου 9.

Επίσης, λόγω της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2006/68, προβλέπονται πλέον εξαιρέσεις στην ανάγκη εκτίμησης των εισφορών σε είδος, όταν τα εισφερόμενα έχουν αγοραία αξία, που μπορεί να εκτιμηθεί με συγκεκριμένους κανόνες.

Επιτρέπεται να εξουσιοδοτεί η γενική συνέλευση που αποφασίζει αύξηση κεφαλαίου και το διοικητικό συμβούλιο, να προσδιορίζει αυτό την τιμή έκδοσης των νέων μετοχών, πράγμα που διευκολύνει τη διαδικασία Βιβλίου Προσφορών.

Σε περιπτώσεις αύξησης του κεφαλαίου, εν μέρει σε μετρητά και εν μέρει σε εισφορές σε είδος, μπορεί υπό προϋποθέσεις να οριστεί ότι ο καταβάλλων είδος δεν έχει δικαίωμα προτιμήσεως στο τμήμα που καταβάλλεται σε μετρητά.

Αναμορφώνεται σε σημαντικό βαθμό η σχετική ρύθμιση για το δικαίωμα προαίρεσης απόκτησης μετοχών που μπορεί να χορηγηθεί σε εργαζομένους, με στόχο την ενδυνάμωση της δυνατότητας αυτών να αποκτούν μετοχές στην εταιρεία και την ευκρινέστερη αποτύπωση των σχετικών όρων απόκτησης μετοχών από τους εργαζόμενους.

Προβλέπεται για πρώτη φορά η δυνατότητα έκδοσης ως εξαγοράσιμων από την εταιρεία μετοχών.

Προβλέπεται για πρώτη φορά ότι το καταστατικό μπορεί να παρεκκλίνει από τις διατάξεις για τη σύγκληση του διοικητικού συμβουλίου. Επιτρέπεται να εκλέγονται μέλη του διοικητικού συμβουλίου μέσω διαδικασίας ψηφοδελτίου, ώστε να μπορεί να εκπροσωπηθεί και η μειοψηφία.

Επιτρέπεται οι μέτοχοι να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση και να ψηφίζουν εξ αποστάσεως, κάτι που ήταν αίτημα της εποχής μας.

Εισάγεται η δυνατότητα πρακτικών δια περιφοράς και αναμορφώνεται το απαρχαιωμένο καθεστώς ευθύνης του διοικητικού συμβουλίου.

Ρυθμίζονται με ελαστικότερο τρόπο τα ζητήματα που αφορούν τον τρόπο και τον τόπο συνεδρίασης της γενικής συνέλευσης.

Αναμορφώνεται το καθεστώς της ακυρότητας των αποφάσεων της γενικής συνέλευσης.

Αναμορφώνονται τα δικαιώματα της μειοψηφίας.

Τροποποιούνται ριζικά οι τρόποι λύσης της ανώνυμης εταιρείας.

Προβλέπεται για πρώτη φορά η δυνατότητα εξαγοράς των μετοχών της μειοψηφίας και αναμορφώνονται οι διατάξεις για τον τακτικό έλεγχο της εταιρείας από ελεγκτές.

Κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος «περί των ανωνύμων εταιρειών» είναι μία ακόμη μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης Καραμανλή. Αξίζουν «συγχαρητήρια» στο Υπουργείο. Αξίζουν «συγχαρητήρια» στον Υπουργό και στον παριστάμενο Υφυπουργό και στους συντελεστές αυτού του νόμου, γιατί είναι ένας νόμος που έρχεται από το μέλλον και είναι για το μέλλον, για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, της ίδρυσης, της καλύτερης λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών, αλλά και της παραμονής των εταιρειών στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με την τελευταία αναφορά του κ. Κοσμίδη για τα φάρμακα, θα μου επιτρέψετε να θυμίσω στον κύριο Υφυπουργό ότι είχε δεσμευτεί απ' αυτά τα έδρανα ότι αν αυξηθεί έστω και σε ένα φάρμακο η τιμή, θα παραιτηθεί. Αυξήσεις στα φάρμακα έγιναν πολλές...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Διαβάστε τα Πρακτικά! Δεν είχα πει τέτοιο πράγμα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να τα βρούμε τα Πρακτικά, κύριε Υπουργέ. Ήμουν εδώ στην Αίθουσα, παρών. Δεν πειράζει, κύριε Υπουργέ. Θα απαντήσετε μετά.

Αυξήθηκαν οι τιμές στα ευρείας κατανάλωσης φάρμακα, στα φάρμακα τα οποία ουσιαστικά χρειάζονται οι περισσότεροι άνθρωποι που δεν έχουν μεγάλα εισοδήματα.

Και εφόσον, κύριε Υπουργέ, αμφισβητείτε και αυτό το γεγονός, τουλάχιστον δώστε μας τα στοιχεία. Πείτε μας τι τιμές είχαν τα διακόσια ευρείας κατανάλωσης φάρμακα το Μάρτιο του 2004 και τι τιμές έχουν σήμερα. Να καταθέσετε τον κατάλογο.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης για την αναβάθμισης της «εταιρικής καθημερινότητας» αυτό αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση εν μέσω καύσωνα και υπό την απειλή μπλακ άουτ.

Χθες φθάσαμε μια ανάσα από γενικό μπλακ άουτ. Σήμερα είμαστε στην κόψη του ξυραφιού. Και το λέω αυτό, γιατί εφ'

όσον μιλάμε για αναβάθμιση εταιρικής καθημερινότητας, θα πρέπει να δούμε πώς απαξιώνετε με την Κυβέρνησή σας μεγάλες κρατικές εταιρείες, όπως είναι η Δ.Ε.Η., που υποβαθμίζονται συνεχώς.

Δεν πάει άλλο, κύριε Υπουργέ, αυτή η κατάσταση! Εγώ πραγματικά θεωρώ ότι είναι αναγκαιότητα η αναμόρφωση του ν. 2190/1920, του γνωστού ανθεκτικού νόμου «περί ανωνύμων εταιρειών». Προκειμένου αυτός να προσαρμοστεί στις κοινοτικές οδηγίες, αλλά και στα νέα δεδομένα από την παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

Όπως φαίνεται και από τις συζητήσεις που γίνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, βέβαια, λόγω των συνεχών εξελίξεων θα χρειαστούν και νέες αλλαγές. Ο εισηγητής μας προσδιόρισε τη θετική θέση μας και ανέφερε τις ενστάσεις και τις παρατηρήσεις μας. Εγώ, στο λίγο χρόνο που έχω, περιορίζομαι σε ορισμένες επισημάνσεις.

Πρώτη επισήμανση: Ο περιορισμός της διοικητικής παρέμβασης που ουσιαστικά αποσκοπεί στην περισσότερη ευελιξία, δεν συνοδεύεται για μένα από εγγύηση διαφάνειας, διασφάλισης του κάθε μετόχου και κατοχύρωσης των δικαιωμάτων της μειοψηφίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή στις μέρες μας που ζούμε, στον αστερισμό των ανακατατάξεων, στην αγορά με συγχωνεύσεις και εξαγορές. Παραδείγματος χάριν, η δυνατότητα που δίνεται για κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης χωρίς εγγυήσεις αυξημένης πλειοψηφίας θα οδηγήσει εν πολλοίς σε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης των μεγαλομετόχων. Θα πρέπει να το έχουμε υπ' όψιν μας.

Κύριε Βεργίνη, βλέπω ότι με παρακολουθείτε και συγκατανεύετε ξέρω ότι παρακολουθείτε αυτά τα θέματα επιμελώς.

Μια δεύτερη επισήμανση: Δεν ξέρω πόσο προετοιμασμένες είναι οι ελληνικές επιχειρήσεις –και ιδιαίτερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις- να προσαρμοστούν στις νέες ρυθμίσεις με αλλαγή των καταστατικών τους. Δεν έχουμε καμμία εκτίμηση ούτε του Υπουργείου ούτε των επιμελητηρίων.

Γιατί το λέω; Γιατί είναι πάγια η θέση μου –την έχω εκφράσει επανειλημμένα απ' αυτό το Βήμα- ότι η ενσωμάτωση κοινοτικών οδηγιών στο ελληνικό δίκαιο επιβάλλεται να συνοδεύεται με σχέδιο ομαλής προσαρμογής στα ελληνικά δεδομένα, ένα σχέδιο το οποίο θα πρέπει να τίθεται και υπ' όψιν του Κοινοβουλίου.

Τρίτη παρατήρηση: Στόχος του νομοσχεδίου μέσα από την αναβάθμιση των δυνατοτήτων των εταιρειών είναι, προφανώς, όπως αναφέρθη και στην εισηγητική έκθεση, η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας στη χώρα και της ανταγωνιστικότητας στην ελληνική οικονομία. Όμως, αυτό που θέλω να πω στην Κυβέρνηση είναι ότι η επίτευξη αυτών των στόχων εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, κυρίως από το περιβάλλον που διαμορφώνει η εκάστοτε οικονομική πολιτική. Και δυστυχώς το κλίμα από την κυβερνητική πολιτική στην οικονομία είναι αποκαρδιωτικό. Η δημοσιονομική τάξη, που ήταν ο πρώτος στόχος και προτεραιότητα της Κυβέρνησης με την απογραφή, είναι εικονική σήμερα. Βλέπουμε εκτροχιασμό των εξόδων, υστέρηση των εσόδων και αύξηση της φοροδιαφυγής.

Επίσης, παρά τις μεγάλες υποσχέσεις σας για σταθερό φορολογικό σύστημα, έχουμε συνεχείς φορολογικές παρεμβάσεις που δεν ευνοούν ούτε τα αδύνατα στρώματα ούτε τις επενδύσεις. Και τώρα επαναφέρετε μέτρα που καταργήσατε, όπως τις αποδείξεις και το point system. Δηλαδή αλαλούμ! Παρά τη σημαντική φορολογική επιβάρυνση, όπως είπα, αδύνατων χαμηλά εισοδηματικών στρωμάτων, επιχειρείται τώρα νέα φοροεπιδρομή και επίκεινται και νέες αυξήσεις στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και στο Φ.Π.Α..

Επίσης, τα αναπτυξιακά ελλείμματα μεγαλώνουν. Με καθυστερήσεις από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχουμε χάσει ήδη πόρους. Οι χαμηλές απορροφήσεις συνεχίζονται και κινδυνεύουμε να χάσουμε και άλλους πόρους. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων περικόπτεται. Ο αναπτυξιακός νόμος που αρχικά ανεστάλη, στη συνέχεια αντικαταστάθηκε, δεν απέδωσε και σε λίγο λήγει. Περιμένατε αθρόα προσέλευση ξένων επενδυτών. Δεν έγινε.

Και ερωτώ, λοιπόν –αυτή είναι κοντολογίς η τρίτη μου επισήμανση- ποια μπορεί να είναι άραγε η υπεραξία αυτού του νόμου, που δεν αγνοούμε τη σημασία του, όσον αφορά την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, όταν υπάρχει αυτό το δυσμενές οικονομικό περιβάλλον με ευθύνη σας.

Όσον αφορά δε ιδιαίτερα την ανταγωνιστικότητα, η αλήθεια είναι ότι πέφτει συνεχώς.

Τα ελληνικά προϊόντα χάνουν έδαφος. Στο εμπορικό ισοζύγιο που φαίνεται πραγματικά η δυναμική της ελληνικής παραγωγής το έλλειμμα εκτοξεύτηκε για το πρώτο πεντάμηνο του 2007 πάλι στα ύψη. Είναι αυξημένο κατά 1,2 δισεκατομμύρια σε σχέση με το περσινό πεντάμηνο, όπου είχε φθάσει σε ύψη ρεκόρ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έτσι υπονομεύεται η παραγωγική δυναμική της χώρας και ενισχύεται ο παρασιτισμός. Και αυτό το βλέπουμε καθημερινά. Την ώρα μάλιστα που οι άλλοι ευρωπαίοι ενισχύουν εθνικούς πρωταθλητές, οι ελληνικές επιχειρήσεις σε κρίσιμους τομείς –ήδη αναφέρθηκα στη Δ.Ε.Η., όσον αφορά την ενέργεια- της νέας οικονομίας υποβαθμίζονται και αφελληνίζονται. Η οικονομική εξουσία περνά σε ξένα χέρια. Αυτή είναι η κατάσταση.

Σε ένα τέτοιο κλίμα μπορεί να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα, να βελτιωθεί η παραγωγή και η παραγωγικότητα; Όχι. Εγώ πιστεύω ότι η χώρα χρειάζεται ένα νέο παραγωγικό σχέδιο για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και την απασχόληση. 'Ενα σχέδιο με επένδυση στη γνώση και στην επιχειρηματικότητα, με ενίσχυση της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας, με αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων.

Και στα συγκριτικά πλεονεκτήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είναι και το περιβάλλον. Ορθώς χθες ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είπε ότι η προστασία του περιβάλλοντος είναι ζήτημα δημοκρατίας. Είναι όμως και υπόθεση ανάπτυξης. Δυστυχώς, η οικολογική καταστροφή συνεχίζεται με ευθύνη σας και από ανεπάρκειές σας. Επιμένετε στην αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος, αρνείστε την εθνική συνεννόηση που πρότειναν ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα άλλα κόμματα και χθες όψιμα μας ανακοινώσατε μέτρα πρόληψης πυρκαγιών, προφανώς για να αποδώσουν το χειμώνα. Όσο δε για την ετοιμότητα που διαφημίζατε από το Μάιο, τώρα βγαίνουν στο φως οι πομπές. Διαβάστε σήμερα την ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ: «Κάψατε την πυροσβεστική, την απορφανίσατε με τις κομματικές παρεμβάσεις. Μάλιστα, κομματικοί σας εμπρηστές της αξιοκρατίας έδειχναν αλλού τους εμπρηστές». Διαβάστε σήμερα την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ». 'Εχει αποκαλυπτικά στοιχεία.

Όπως επίσης απεδείχθη ανύπαρκτος ο συντονισμός και βασιλευει η ασυνεννοησία. Οσονούπω όμως έρχονται οι εκλογές και με το κάρβουνο από τα δάση θα σας μαυρίσει ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν επιτρέπει, αλλά και γενικότερα και οι συνθήκες, να επεκταθούμε σε άλλα θέματα, όπως πριν από λίγο έκανε ο κ. Γείτονας. Ο κ. Γείτονας και ευτυχώς είναι ο μόνος από τους αγορητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αναφέρθηκε στις φωτιές, αναφέρθηκε και στα οικονομικά της χώρας και σε άλλα θέματα.

Όσον αφορά τα οικονομικά θα πρέπει να του πω ότι για το μόνο πράγμα που δεν δικαιούται -αν και παρακολουθεί τα πράγματα- είναι να κατηγορεί την Κυβέρνηση, διότι τα αποτελέσματα είναι εμφανή. Θα έλεγα ότι είναι εμφανέστατα, είτε προέρχονται από τους ελέγχους και τις παρατηρήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε από τα καθημερινά αποτελέσματα που βλέπουμε στη χώρα μας.

Θα σας πω ενδεικτικά αυτό που ανέφερε και ο εισηγητής μας ο κ. Βεργίνης στην αγόρευση του οποίου θα ήθελα να αναφερθώ ειδικότερα. Είναι ενδεικτικό ότι το 2006 ιδρύθηκαν περισσό-

τερες από τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες ανώνυμες εταιρείες και Ε.Π.Ε.. Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό στοιχείο με συνολικό μάλιστα αρχικό κεφάλαιο γύρω στα 433,7 εκατομμύρια ευρώ.

Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μία προοπτική και μία ευρωστία στην ελληνική οικονομία, κάτι που αναγνωρίζεται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά το βλέπουν και οι πολίτες καθημερινά.

Θα ήθελα να σας πω, ότι το 2004 άνοιξαν περισσότερες επιχειρήσεις από όσες έκλεισαν, εν αντιθέσει με την προηγούμενη περίοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ήταν περισσότερες εκείνες που έκλειναν, από εκείνες που άνοιγαν. Το 2004 άνοιξαν είκοσι τέσσερις χιλιάδες επιχειρήσεις και το 2005 άνοιξαν περισσότερες από είκοσι οκτώ χιλιάδες επιχειρήσεις. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μία προοπτική, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει εμπιστοσύνη στην παρούσα Κυβέρνηση, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει εμπιστοσύνη στην οικονομική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο της.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα -και θα ήθελα να το προσέξουμε ιδιαίτερα. Είπαμε, ότι θα κάνουμε επανίδρυση του ελληνικού κράτους και μας κατηγορείτε ότι δεν το κάνουμε. Εμείς δεν σας είπαμε ότι θα πατήσουμε το κουμπί και αμέσως θα επανιδρύσουμε ή όπως αλλιώς πείτε το, το ελληνικό κράτος. Σας είπαμε, σιγά-σιγά, πρέπει να παρέμβουμε στο ελληνικό κράτος, στον κρατικό μηχανισμό.

Τώρα έχουμε το νόμο που έχει σχέση με τις ανώνυμες εταιρείες. Δεν είναι τυχαίο και σας μιλώ και ως νομικός και ως Βουλευτής. Δεν ξέρω, αν σε άλλο μέρος του κόσμου –υπενθυμίζω ότι είχατε είκοσι χρόνια στην εξουσία- υπάρχει για ογδόντα επτά χρόνια ένας νόμος και ιδιαίτερα ένας νόμος που έχει σχέση με τις ανώνυμες εταιρείες, που είναι πολύ σοβαρό θέμα. Αυτό κάποιος μπορεί να το ερμηνεύσει ότι ήταν καλός ο νόμος τότε, γι' αυτό και άντεξε. Επιτρέψτε μου να πω, όμως, ότι οφείλεται και στην ανικανότητα εκείνων, που ήταν υπεύθυνοι να κάνουν την αναγκαία παρέμβαση, πολύ περισσότερο δεν είναι δυνατόν, με τα δεδομένα του 1920, να πούμε ότι μπορεί σήμερα να ισχύει ένας νόμος που αφορά το κορυφαίο θέμα που έχει σχέση με τις ανώνυμες εταιρείες. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Πριν από λίγο καιρό ψηφίσαμε τον Πτωχευτικό Κώδικα για πρώτη φορά, όπου και αυτός μετά από εβδομήντα χρόνια άλλαξε για πρώτη φορά στην πατρίδα μας και πριν από κάποιους μήνες φέραμε τον Κώδικα των Δημοσίων Υπαλλήλων, καινούργιος και αυτός, και πριν από λίγο χρονικό διάστημα φέραμε επίσης των Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και πολλά άλλα σχετικά νομοθετήματα. Αυτό σημαίνει, ότι βάζουμε τις βάσεις πλέον για να κάνουμε την επανίδρυση του ελληνικού κράτους που είναι τόσο απαραίτητο να γίνει, γιατί πολλά προβλήματα αντιμετωπίζει η κοινωνία μας και ο λαός μας και οι πολίτες. Και δεν δυσκολεύομαι να πω, ότι τα τελευταία φαινόμενα και μερικά άλλα φαινόμενα οφείλονται ασφαλώς και στο γεγονός, πέραν των άλλων, ότι το δημόσιο, ο κρατικός μηχανισμός έχει πολλά προβλήματα που εσείς δεν είχατε το θάρρος, δεν είχατε τη δύναμη, δεν είχατε τη βούληση, δεν είχατε την πρωτοβουλία, να κάνετε τις αναγκαίες παρεμβάσεις, που ασφαλώς ήταν και απολύτως απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του ελληνικού κράτους, της δημόσιας διοίκησης και για την εξυπηρέτηση του ελληνικού λαού.

Το νομοθέτημα αυτό είναι πολύ σοβαρό, αφού αναφέρεται στην ελληνική οικονομία, αφού αναφέρεται στον τρόπο λειτουργίας, στον τρόπο ίδρυσης των ανωνύμων εταιρειών. Ασφαλώς ήταν αναχρονιστικός ο νόμος από το 1920 μέχρι σήμερα και ακόμη και ιδίως ήταν ανάγκη να συμπεριληφθούν σε αυτόν το νόμο και οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τα αποτελέσματα μιας οικονομικής πολιτικής, που εφαρμοζόταν και εφαρμόζεται και σήμερα, αλλά και οι συνθήκες γενικότερα της διεθνούς και της ελληνικής οικονομίας.

Ο εισηγητής μας, κ. Ξενοφών Βεργίνης, Βουλευτής Λευκάδας, καθώς είναι και το αντικείμενό του και τα ξέρει πολύ καλά αυτά ως πανεπιστημιακός, με ιδιαίτερη πληρότητα ανέπτυξε την εισήγησή του για το νομοσχέδιο αυτό, με την οποία ασφαλώς και συμφωνώ απολύτως.

Θα ήθελα όμως να σημειώσω τα εξής: Πρώτον, με αυτό το νομοσχέδιο ενσωματώνονται στο εθνικό μας δίκτυο οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ήταν απαραίτητο να γίνουν. Δεύτερον, γίνεται μία προσαρμογή του ισχύοντος νομικού πλαισίου στα νέα δεδομένα λειτουργίας των αγορών και στον διεθνή ανταγωνισμό. Αναφέρω ενδεικτικά τη δυνατότητα τηλεδιάσκεψης των συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου και των γενικών συνελεύσεων, αλλά και τη δυνατότητα ψηφοφορίας από απόσταση. Είναι πράγματι μέτρα που ήταν αναγκαία και θα είναι πολύ χρήσιμα για την ευρυθμότερη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών.

Επιπλέον, αναμορφώνεται η νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρείες, αφού επιχειρείται η μείωση στη δραστική παρέμβαση του κράτους και της διοίκησης, που δεν είναι ασφαλώς απαραίτητο να γίνεται σήμερα σε μία ελεύθερη οικονομία. Και ασφαλώς αυτό το νομοθέτημα έχει πολλές άλλες χρήσιμες ρυθμίσεις. Δεν θέλω να αναφερθώ ειδικότερα, θα αναφερθούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση. Σε κάθε όμως περίπτωση θέλω να επισημάνω ότι πράγματι από την Κυβέρνηση, αλλά και από την παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης για το συγκεκριμένο αντικείμενο γίνεται ένα πολύ σπουδαίο έργο, ένα χρήσιμο έργο, που μαζί με όσα άλλα είχα την τιμή να σας αναφέρω, θα συμβάλλουν θετικά ώστε να έχουμε εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και της οικονομίας μας, που είναι τόσο απαραίτητο σήμερα, αλλά ιδιαίτερα να είναι ανταγωνιστικό στο διεθνή οικονομικό στίβο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η κ. Μανωλιά έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΑ ΜΑΝΩΛΙΑ: Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα καθοριστικής σημασίας νομοσχέδιο, με το οποίο επιχειρείται η αλλαγή ενός θεσμικού πλαισίου, όπως αυτό των ανωνύμων εταιρειών, που αποτέλεσε τη βάση πάνω στην οποία λειτούργησε και στηρίχθηκε για ογδόντα και περισσότερα χρόνια η ελληνική οικονομία και η ανάπτυξη της χώρας μας.

Δεν μπορεί να μην επισημανθεί η ιστορική διάσταση του κωδικοποιημένου ν. 2190/20, δεν μπορεί όμως και να μην επισημανθεί η αναγκαιότητα των απαραίτητων αλλαγών και προσαρμογών σε μία συγκυρία μάλιστα, όπου τα οικονομικά δεδομένα έχουν αλλάξει σημαντικά στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης και της σχεδόν πλήρους επικυριαρχίας των αγορών και του ανταγωνισμού στη διεθνή οικονομική πραγματικότητα.

Παρ' όλο όμως που στερούμαι του ειδικού βάρους του επαΐοντος περί τα οικονομικά, με διακατέχει μία γενικότερη επιφύλαξη για αρκετές από τις ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, στο εάν και κατά πόσο αυτές αποτελούν μια ουσιαστική βάση για μία πραγματική εθνική ανάπτυξη και δεν αποτελούν συνεισφορά στην απόλυτη απελευθέρωση του κεφαλαίου και των εκπροσώπων του στα πλαίσια μιας οικονομικής δράσης με τους λιγότερο δυνατούς δεσμευτικούς κανόνες λειτουργίας του συστήματος. Γι' αυτό και θεωρώ ως βασικό μειονέκτημα το γεγονός ότι ένα τόσο κρίσιμο νομοσχέδιο συζητείται και ψηφίζεται από την καθ' όλα βέβαια νόμιμη λειτουργία του θερινού τμήματος της Βουλής, αλλά με την περιορισμένη κοινοβουλευτική σύνθεση που εκ των πραγμάτων διαθέτει και κατ' επέκταση με το περιορισμένο διάλογο, ο οποίος όμως είναι απαραίτητος για νομοσχέδια αυτής της σημασίας, όπως αυτό που συζητάμε σήμερα.

Για παράδειγμα, θα αναφερθώ στο θέμα της διαφάνειας στη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών, που περιορίζεται με την κατάργηση, όπως δίνεται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, των οικονομικών ελέγχων, οι οποίοι προβλέπονται στον υπό αναθεώρηση ν. 2190/20.

Κύριοι συνάδελφοι, σε μία περίοδο όπως η σημερινή, στην οποία η διαφάνεια και ο κοινωνικός έλεγχος αποτελούν καθολικά αιτήματα και ασφαλιστικές δικλείδες της κοινωνίας μας πιστεύω πως δεν επιτρέπεται να λειτουργούμε αντίθετα προς τις κρίσιμες αυτές επιλογές των καιρών μας.

Η κατάργηση των ελέγχων των ανωνύμων εταιρειών είναι προφανές ότι αυξάνει τις πιθανότητες αδιαφανειών και ανεξέλεγκτων καταστάσεων προς εξυπηρέτηση ίδιων συμφερόντων, όπως τα αντιλαμβάνονται και σε βάρος της κοινωνίας και του δημοσίου συμφέροντος.

Καταργείται με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο μία από τις πρακτικές που διασφαλίζουν τη διαφάνεια στη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών, εάν λειτουργεί σωστά και ουσιαστικά και αυτό θα έπρεπε να είναι το ζητούμενό μας. Επίσης, θα μπορούσε να επισημανθεί ότι το μέτρο της κατάργησης των ελέγχων, λειτουργεί και αντιαναπτυξιακά, μη διασφαλίζοντας την πληροφόρηση της γενικής συνέλευσης και μη κατοχυρώνοντας τα συμφέροντα της μειοψηφίας, των εργαζομένων κ.λπ..

Το επιχείρημα, επίσης, της μείωσης του κόστους λειτουργίας των ανωνύμων εταιρειών που επικαλούνται οι θιασώτες της κατάργησης των ελέγχων, θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι επίπλαστο, διότι το κόστος είναι, για παράδειγμα, πολύ μικρότερο από την υποχρέωση της δημοσίευσης των ισολογισμών στον Τύπο. Ούτε η αναφορά στην αμφισβητούμενη ποιότητα των ελέγχων μπορεί να αποτελεί δικαιολογία για την κατάργησή τους.

Θεωρώ, λοιπόν, χρήσιμο να διατηρηθούν οι θεμελιώδεις διατάξεις του ν.2191/20 για τους ελέγχους και μέσα από έναν ουσιαστικό και ανοιχτό διάλογο με τους αρμόδιους επαγγελματικούς φορείς και τους κοινωνικούς εταίρους να διαμορφωθεί ένα αξιόπιστο ελεγκτικό σύστημα, που να συμβάλει ουσιαστικά στη διασφάλιση της πλήρους διαφάνειας στη λειτουργία των ανωνύμων εταιρειών και να εξυπηρετεί επί της ουσίας όλες τις πλευρές των ενδιαφερομένων και των συμβαλλομένων.

Θα ήθελα να κλείσω με μία αναφορά στο θέμα στο οποίο αναφέρθηκε ο προλαλήσας συνάδελφος, σχετικά με την ανθηρή κατάσταση στον επιχειρηματικό τομέα μέσα από ένα εξωραϊσμό, όπως τον παρουσίασε ο αγαπητός συνάδελφος και τον προσλαμβάνουμε και τον ακούμε εμείς που ζούμε, για παράδειγμα, στο Νομό Ροδόπης, όπου αγαπητέ συνάδελφε και αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά τα χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας καταθέτω ως στοιχείο ότι έχουν κλείσει οχτώ επιχειρήσεις, ετοιμάζεται να κλείσει άλλη μία και έχει δρομολογηθεί η δημιουργία μόνο δύο άλλων επιχειρήσεων. Η προοπτική είναι επίσης δραματική, διότι έτσι όπως δίνονται τα κίνητρα τα οποία είχε η περιοχή μας παραπλήσια σε άλλους νομούς και στην Αττική, αντιλαμβάνεστε ότι μόνο κίνητρα δεν είναι για να υπάρξει μια αναζωπύρωση, μια δραστηριότητα στην κατεύθυνση καινούργιας επενδυτικής δραστηριότητας στην περιοχή μας.

Αυτά όλα και τα θέματα της διαφάνειας και τα θέματα της ανάπτυξης και τα θέματα της επιχειρηματικής δραστηριότητας και τόνωσής της νομίζω ότι θα πρέπει με πολύ μεγάλη σοβαρότητα να τα αντιμετωπίζουμε, αν θέλουμε πραγματικά οι υπηρεσίες που προσφέρουμε στον ελληνικό λαό να είναι αυτές που πρέπει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, συζητούμε σήμερα ένα σημαντικό νομοθέτημα, ένα νομοθέτημα που αφού έζησε για ογδόντα επτά χρόνια, σήμερα τροποποιείται και πολλές από τις αλλαγές και τις τροποποιήσεις και ώριμες ήταν και αναγκαίες.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω δύο παρατηρήσεις, πριν μπω στην ουσία. Η πρώτη σχετίζεται με τις μέρες που ζούμε και την κατάσταση ενός εκ των εθνικών πρωταθλητών, της Δ.Ε.Η., και την προοπτική της. Δεν θα αναφερθώ σήμερα ούτε στον απολογισμό ούτε στο φόβο μπλακ-άουτ ούτε στο μίνι μπλακ-άουτ που είδαμε χθες.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα πραγματικό γεγονός που συνέβη χθες σε όλη την Ελλάδα, αλλά και στη Λάρισα, όπου μεγάλες περιοχές του Νομού μας έμειναν χωρίς ρεύμα. Αγροτικές και κτηνοτροφικές μονάδες υπέστησαν πολύ σοβαρές ζημιές. Γιατί το αναφέρω; Άλλωστε, είναι γνωστό, ζείτε τα γεγονότα, γνωρίζετε την επικαιρότητα. Το αναφέρω για έναν και μόνο λόγο. Επικοινώνησαν μαζί μου και επικοινώνησα και εγώ με πάρα πολλούς πολίτες και δημάρχους, οι οποίοι είχαν ένα πολύ μεγάλο παράπονο, κύριε Υπουργέ. Από τις 11.00' το πρωί μέχρι τις 21.00' το βράδυ, που γίνονταν αυτές οι διακοπές, οι κίνδυνοι στις μονάδες ήταν τεράστιοι και συνέβησαν και ατυχήματα. Προσπαθούσα να επικοινωνήσω με τη Δ.Ε.Η. σε όλα τα τηλέφωνα. Δεν απάντησε κανένας και πουθενά.

Η Δ.Ε.Η., λοιπόν, δεν απαντούσε στο τηλέφωνο, στους πολίτες, για να πει τι συμβαίνει ή τι μπορεί να συμβαίνει, για να δώσει μία πληροφόρηση. Και λέμε ότι είμαστε στο έτος 2007, μιλάμε για τα δικαιώματα του πολίτη και την καθημερινότητα, μιλάμε για το πώς η χώρα είναι προετοιμασμένη γι' αυτόν τον αιώνα και προχωρά μπροστά; Αυτό είναι τραγικό, ελέγξτε το. Θα σας δώσω στοιχεία δημάρχων που τηλεφωνούσαν συνεχώς και δεν μπορούσαν να επικοινωνήσουν με κανένα από τα τηλέφωνα της Δ.Ε.Η., είτε κεντρικά είτε περιφερειακά.

Δεύτερη παρατήρηση. Είδα την αιχμή του λόγου σας, σε σχέση με την ομιλία του κ. Γείτονα. Κύριε Υπουργέ, η πολιτική τιμών που κάνετε, η συνολική φαρμακευτική πολιτική όχι μόνο δεν απέδωσε, αλλά δημιούργησε τεράστια προβλήματα. Θα σας καταθέσω το απόγευμα τα στοιχεία για το πόσο επιβαρύνθηκε γενικώς ο κλάδος υγείας των ταμείων αυτά τα τριάμισι χρόνια και ποσοστιαία και ονομαστικά. Θα σας δώσω και στοιχεία –αυτά πρέπει να τα έχετε και εσείς- της συνολικής φαρμακευτικής δαπάνης. Από αυτό φαίνεται, εάν κάνουμε καλή πολιτική στα φάρμακα.

Η δική σας τροπολογία, η λεγόμενη τροπολογία Σιούφα-Παπαθανασίου, περί των τριών χωρών της Ευρώπης και την Ελβετία, των παλαιών και των δύο καινούργιων, στην ουσία τι έκανε, κύριε Υπουργέ; Έδωσε υψηλότατες τιμές στα νέα φάρμακα. Θα σας φέρω το παράδειγμα του εμβολίου κατά του τραχήλου της μήτρας. Η τιμή ήταν 560 ευρώ για τις συνολικές δόσεις, δηλαδή υπερδιπλάσια της Αγγλίας, υπερτριπλάσια της Αμερικής.

Έρχομαι στο νομοθέτημα. Ο ν.2190/1920 χρειαζόταν πάρα πολλές αλλαγές, ήταν αναγκαίες οι αλλαγές. Το δικό μας κόμμα, όπως και ο εισηγητής μας ανέπτυξε και οι ομιλητές μας εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο, ψηφίζει και αρκετά άρθρα, αλλά έχει ενστάσεις σε ορισμένα άρθρα. Στο τέλος της ομιλίας μου θα προσπαθήσω να επιχειρηματολογήσω υπέρ της διαφάνειας και για την αρνητική θέση που έχω ως προς την κατάργηση των ελέγχων. Θεωρώ πως πρέπει να υπάρξει αναβάθμιση των ελέγχων με διαφορετικό τρόπο. Η κατάργηση ουσιαστικά των ελέγχων σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό ανωνύμων εταιρειών μας βρίσκει όχι μόνο αντίθετους, αλλά νομίζω ότι θα είναι εναντίον της λειτουργίας της αγοράς, της εθνικής οικονομίας και φυσικά των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Θέλω, όμως, να αναφερθώ στην παρατήρηση ενός συναδέλφου, ότι για ογδόντα επτά χρόνια ο νόμος υπήρχε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ετόλμησε να τον αλλάξει.

Δεν είναι έτσι, κύριε συνάδελφε. Κατ' αρχάς, ένας νόμος που κρατά πολύ, είναι καλός νόμος. Καλοί νόμοι είναι αυτοί που κρατάνε πάρα πολύ και μακάρι να είχαμε τέτοιους νόμους που να κρατάνε αιώνες! Φυσικά τροποποιήθηκε και φυσικά χρειάζονται αλλαγές. Όπως είπα και στην αρχή, εδώ ήταν ώριμες αλλαγές. Αυτό είναι το πρώτο.

Έχουμε μεγάλη εμπειρία από πολλούς νόμους, που ενώ ψηφίζονται δεν εφαρμόζονται καθόλου. Αυτοί πρέπει να αναθεωρούνται και να αναπροσαρμόζονται την επόμενη φορά. Θα σας φέρω ένα παράδειγμα της δικής σας περιόδου. Υπάρχουν πολλά, αλλά εγώ θα αναφέρω ένα. Η μεγάλη τομή, όπως εξαγγείλατε, όταν ψηφίζατε τη φαρμακευτική μεταρρύθμιση –όχι εσείς, κύριε Υπουργέ, το Υπουργείο Υγείας- με τις επιτροπές, όχι μόνο δεν εφαρμόστηκε καθόλου δύο χρόνια μετά, αλλά αυτή η μεγάλη μεταρρύθμιση, αυτή η μεγαλόστομη εξαγγελία, ένα από τα σημαντικά νομοθετικά έργα της Κυβέρνησή σας, με μία τροπολογία που ψήφισε ο κ. Αβραμόπουλος πριν από τρεις μήνες καταργήθηκε, πριν υλοποιηθεί και εφαρμοστεί σε επίπεδο διοικητικό και όχι σε επίπεδο ουσίας. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Θα πρέπει να σκεφθούμε και να γυρίσουμε πίσω στον Ιούνιο του 1920 που ψηφίστηκε και δημοσιεύθυκε στην «Εφημερίδα της Κυβερνήσεως» αυτός ο συγκεκριμένος νόμος. Διαβάζω, κύριε Υπουργέ, από εφημερίδα της εποχής που αναφέρει ότι την ίδια ώρα που ψηφιζόταν ο νόμος από τη δημοκρατική τότε παράταξη και τον Ελευθέριο Βενιζέλο, υπήρχε από τη συντηρητική παράταξη μεγάλη συγκέντρωση εκτός Βουλής και εδονείτο η ατμόσφαιρα με το σύνθημα «οίκαδε».

Το αναφέρω, γιατί ακριβώς μετά την ψήφιση του συγκεκριμένου νόμου –πολύ λίγο διάστημα μετά- ο λαϊκισμός του «οίκαδε» νίκησε, η Κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου ηττήθηκε στις εκλογές του 1920, το νομοθέτημα ίσχυσε για ογδόντα επτά χρόνια, αλλά η Ελλάδα πέρασε μια φοβερή δοκιμασία. Οι θιασώτες και εμπνευστές του «οίκαδε» μόλις κέρδισαν τις εκλογές, επανέφεραν το «πρόσω ολοταχώς» και δύο χρόνια μετά, το 1922, φθάσαμε στη μεγάλη καταστροφή, τη Μικρασιατική καταστροφή. Ευτυχώς, που υπήρχε ο Πλαστήρας, ευτυχώς που υπήρξε η τακτική υποχώρηση, δυστυχώς φθάσαμε στο διχασμό πάλι στου Γουδή και στην εκτέλεση των έξι. Η ιστορία πρέπει να αναφέρεται και εδώ.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της διαφάνειας και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Δεν διάβασα όλες τις τροποποιήσεις. Θεωρώ ότι η Κυβέρνηση πρέπει να δεχτεί τις προτάσεις του οικονομικού οργανωμένου τμήματος της κοινωνίας, του Οικονομικού Επιμελητηρίου, αλλά και πολλών άλλων φορέων για τον εμπεριστατωμένο αναβαθμισμένο έλεγχο όλων των ανωνύμων εταιρειών και τη διαφάνεια.

Θεωρώ ότι οι προτάσεις είναι θετικές, όχι μόνο για τις ανώνυμες εταιρείες, γιατί θα τις προφυλάξουν από σοβαρούς κινδύνους, αλλά και διότι θα έχουμε μία διατύπωση μιας πραγματικής εικόνας των οικονομικών των επιχειρήσεων. Θα μειωθούν οι πιθανότητες της αδιαφάνειας και των ανεξέλεγκτων καταστάσεων. Η δική τους πρόταση είναι –και έτσι πιστεύουμε ότι είναι- ότι δεν ισχύουν σε κανένα κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι προτάσεις που κάνετε, αλλά θα βοηθήσει –πιστεύουμε- και στη γενικότερη κατάσταση της εθνικής οικονομίας.

Κύριε Πρόεδρε, θα επανέλθουμε επί των άρθρων. Ψηφίζουμε επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Νασιώκα.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο ψηφίζουμε σήμερα, αποτελεί, κατά κοινή ομολογία όλων, μία μεταρρύθμιση στο χώρο της οικονομίας. Όταν η ίδια η Αξιωματική Αντιπολίτευση το παραδέχεται, νομίζω ότι περιττεύει να το τονίζουμε εμείς. Είναι εξαιρετικά θετικό το ότι συναντά τη συμφωνία, τουλάχιστον της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σέβομαι τις αντιρρήσεις επί της αρχής που έχουν τα κόμματα της Αριστεράς στον τρόπο λειτουργίας της οικονομίας και αντιλαμβάνομαι και την τοποθέτησή τους και με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους, ακόμη και της Αριστεράς, που διαφωνούν επί της αρχής με τις συγκεκριμένες παρατηρήσεις που κάνω, αλλά βέβαια και τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την εξαιρετικά –και στην επιτροπή- μεγάλη συνεισφορά που είχαν, στο να διαμορφωθεί τελικά ένα σχέδιο νόμου και να ψηφιστεί ένας νόμος, ο οποίος να αντέξει, όσο και ο προηγούμενος, παρά το γεγονός ότι οι εξελίξεις βεβαίως είναι τέτοιες που δεν μπορεί κάποιος να προβλέψει, πώς μπορεί να αλλάξουν τα πράγματα.

Όπως θα είδατε άλλωστε –και το είπα και στην αρχή της σημερινής συνεδρίασης- έχουν ληφθεί υπ' όψιν οι –νομίζω- συντριπτικά περισσότερες από τις παρατηρήσεις που έγιναν και επί των άρθρων –θα μας δοθεί η ευκαιρία να το δούμε και αυτό στα άρθρα- ακριβώς, διότι το νομοσχέδιο αυτό δεν είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει σημεία στα οποία κάποιος μπορεί πολιτικά να έχει αντιρρήσεις, να έχει διαφωνίες. Θέλουμε μία αγορά η οποία να λειτουργεί ανταγωνιστικά, σύμφωνα με αυτά τα οποία συμβαίνουν διεθνώς, αλλά και με κανόνες. Και νομίζω ότι αυτό το οποίο πετυχαίνουμε είναι ακριβώς η χρυσή τομή.

Σπεύδω να επαναλάβω αυτό που είπα και στην επιτροπή ότι επειδή πρόσφατα –και όταν λέω πρόσφατα, εννοώ προ δέκα ημερών- ψηφίστηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μία οδηγία, η οποία περιέχει θέματα που αφορούν και το ν. 2190/1920, εμείς κρίναμε σκόπιμο ότι για να μην καθυστερήσει η ψήφιση του νόμου, έπρεπε να φέρουμε το νόμο, όπως τον φέραμε. Έχουμε λάβει υπ' όψιν μας πολλά από τα σημεία της οδηγίας που γνωρίζαμε, αλλά θα χρειαστεί αμέσως τώρα να γίνει και μία νομοπαρασκευαστική επιτροπή για να εξετάσει ποια από τα σημεία της πρόσφατα ψηφισθείσας οδηγίας, δεν περιλαμβάνονται και πολύ σύντομα να φέρουμε και μία τροπολογία που θα εναρμονίζει σημεία που τυχόν υπάρχουν στην οδηγία και που δεν έχουν ληφθεί υπόψη στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που ψηφίζουμε τώρα.

Τώρα, το γεγονός ότι μερικοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην προσπάθειά τους να αντιπολιτευτούν ασχολήθηκαν και με τελείως άσχετα θέματα, δεν θα με παρασύρει στο να κάνω και εγώ το ίδιο, διότι άκουσα μέχρι και για τον Πλαστήρα, το '22, το Γουδί, κ.λπ.. Ειλικρινά, πέραν του ότι ο νόμος ήταν του 1920, δεν υπάρχει ή τουλάχιστον δεν βλέπω να υπάρχει, και τίποτε άλλο σχετικό με το 1922.

Θα απαντήσω μόνο επιγραμματικά σ' ένα-δύο θέματα που έθεσε ο κ. Κοσμίδης και είναι αρμοδιότητος του δικού μας Υπουργείου. Πρώτον, μίλησε για την υποχρέωση δημοσίευσης, που είχε καταργήσει η Κυβέρνηση υπό τον κ. Σημίτη και τον κ. Κοσμίδη ως αρμόδιο Γενικό Γραμματέα και είπε ότι επανήλθε με νόμο του κ. Ρουσόπουλου. Αυτό δεν είναι ακριβές. Επανήλθε η υποχρέωση αυτή της δημοσιεύσεως των ισολογισμών στον περιφερειακό Τύπο με νόμο της κ. Βάσως Παπανδρέου. Απλώς τώρα, με τον νόμο του κ. Ρουσόπουλου, ξεκαθαρίζεται ποιες είναι οι προϋποθέσεις που πρέπει ακριβώς να έχει η άλφα ή η βήτα εφημερίδα για να ονομάζεται εβδομαδιαία ή μηνιαία. Τίθενται πιο αυστηροί κανόνες. Το λέω αυτό προς αποκατάσταση της αλήθειας.

Το δεύτερο είναι ότι ετέθη από τον κ. Κοσμίδη ένα άλλο θέμα, αναφορικά με τις ανώνυμες ποδοσφαιρικές εταιρείες, ότι καταργείται η ανάκληση της άδειας ή δεν έχει ανακληθεί καμία άδεια.

Θα σας πω ότι με το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε σήμερα καταργείται το άρθρο 48, διότι δεν είχε εφαρμοσθεί ποτέ η δυνατότητα από τη διοίκηση, δηλαδή να ανακαλείται η άδεια. Αυτό όμως που είχαμε κάνει εμείς είναι ό,τι είχαμε βάλει σαν Υπουργείο Ανάπτυξης στον πρόσφατα ψηφισθέντα αθλητικό νόμο μια ρύθμιση που έλεγε ότι όποιες Π.Α.Ε. δεν είναι συνεπείς όσον αφορά τα κεφάλαια και τις υποχρεώσεις τους που ελέγχει το Υπουργείο Ανάπτυξης, σε αυτές δεν θα επιτρεπόντουσαν να γίνουν μεταγραφές.

Ενώ ψηφίστηκε αυτός ο νόμος και θα ήταν ένα ισχυρό όπλο πίεσης προς τις Π.Α.Ε., που δεν ήταν εντάξει, δυστυχώς –και το λέω αυτό προς όλες τις πλευρές του Κοινοβουλίου- η Ε.Π.Ο., η αρμόδια αθλητική αρχή, αντί να χρησιμοποιήσει το νόμο και να πιέσει τις Π.Α.Ε. να είναι συνεπείς, παρέσχε μια ομπρέλα προστασίας στους ασυνεπείς. Και εδώ αποδεικνύεται ποιος πραγματικά θέλει την εξυγίανση του αθλητισμού και ποιος όχι. Υπάρχει ψηφισμένος νόμος από το Ελληνικό Κοινοβούλιο πρόσφατα, που απαγορεύει στις Π.Α.Ε. και στις Κ.Α.Ε. να κάνουν μεταγραφές εάν δεν είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, αλλά δυστυχώς επαναλαμβάνω, η Ε.Π.Ο., η αρμόδια αθλητική αρχή για την τέλεση του πρωταθλήματος, «έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων της» τον σχετικό νόμο και μάλιστα, προσέφερε ομπρέλα προστασίας στους ασυνεπείς. Και ξαναλέω ότι καθένας είναι υπεύθυνος και για τις πράξεις του και για τη συνέπειά του.

Τέλος, όσον αφορά την υπόθεση των φαρμάκων, επειδή έγινε εκτενής αναφορά, θα θυμίσω μια ρήση που υπάρχει: «ο δολοφόνος γυρίζει πάντα στον τόπο του εγκλήματος». Μου φαίνεται ότι «ξύνεσθε στην γκλίτσα του τσοπάνη». Σ' ένα άσχετο θέμα επαναφέρατε το θέμα φάρμακα.

Εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση να συζητήσουμε όσο θέλετε το θέμα «φάρμακα». Και, βέβαια, δεν θα ασχοληθώ με την εσωτερική κριτική που έκανε ο κ. Κοσμίδης στο υπόλοιπο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσω, πρώτον, ότι επί των ημερών

μας καθιερώθηκε η μείωση της τιμής των φαρμάκων, των οποίων λήγει η πατέντα, πράγμα το οποίο συνέβαινε σε όλο τον κόσμο και η μόνη χώρα στην οποία δεν συνέβαινε ήταν η Ελλάδα. Και εδώ βλέπουμε ποιος χαρίζεται και ποιος δεν χαρίζεται στις πολυεθνικές.

Δεύτερον, να υπενθυμίσω ότι για πρώτη φορά καθιερώθηκε η έκπτωση 4% επί του τζίρου των φαρμακευτικών επιχειρήσεων στα ασφαλιστικά ταμεία. Μάλιστα τώρα, με την μηχανογράφηση των ασφαλιστικών ταμείων που είναι απαραίτητη προϋπόθεση, αυτό θα επιταχύνει την όλη διαδικασία, αλλά έστω και εάν υπάρχει κάποια καθυστέρηση ως προς την καταβολή αυτών των χρημάτων, αυτά δεν πρόκειται να χαθούν.

Από αυτές τις δύο ρυθμίσεις μόνο, επειδή μιλήσατε για κλίκα φαρμάκων, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι από τα δελτία τιμών που βγήκαν αυτόν τον χρόνο, έχουμε ετήσια εξοικονόμηση επάνω από 100.000.000 ευρώ, που μπορεί να φθάνουν και τα 140.000.000 ευρώ, αλλά αυτό εξαρτάται από τον τζίρο που θα έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Επίσης να πω ότι τα φάρμακα τα οποία έχουν φθηνύνει, αυτά που λέμε ότι φθήνυναν λόγω λήξεως της πατέντας, είναι ακριβώς τα φάρμακα τα οποία παίρνουν σε μόνιμη βάση αυτοί που έχουν καρδιά, πίεση, φάρμακα τα οποία επαναλαμβάνω, χρησιμοποιούν συνήθως οι μεγάλης ηλικίας άνθρωποι σε μόνιμη βάση, για τον καρκίνο ή άλλες αρρώστιες.

Τέλος, δύο άλλες σημαντικές παρεμβάσεις που έγιναν στο χώρο του φαρμάκου και είμαι υποχρεωμένος να τις αναφέρω, είναι ότι, πρώτον, μπήκαν ενιαίοι κανόνες και εφαρμόζονται αυτοί οι ενιαίοι κανόνες, ώστε να μην υπάρχει διαμαρτυρία ότι ο καθένας πετύχαινε τιμή ανάλογα με το εάν είχε ή δεν είχε «μπάρμπα στην Κορώνη» ή στην πλατεία Κάνιγγος και ότι επιτέλους οι υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου έχουν στοιχεία με βάση τα οποία καθορίζουν πολιτική, στοιχεία κύκλου εργασιών, στοιχεία για πατέντες, στοιχεία για τις διάφορες δραστικές ουσίες, τα οποία μάλιστα εμπλουτίζουμε ακόμη περισσότερο τώρα και έτσι θα είναι ακόμη πιο αντικειμενική η αντιμετώπιση του θέματος των φαρμάκων.

Και κλείνω με την υπόθεση των φαρμάκων, που έκανα και εγώ μια παρένθεση, επειδή τόσο εκτενώς αναφέρθηκε από περισσότερους του ενός ομιλητές, με τη δήλωση ότι με πολύ μεγάλη χαρά θα μπορούσαμε να είχαμε απαντήσει σε μία επερώτηση στο χώρο των φαρμάκων τόσο καιρό. Εν πάση περιπτώσει, με το που θα ξανανοίξει η Βουλή και θα γίνονται επερωτήσεις δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Θα ήταν πολύ χρήσιμο να γίνει μια σωστή ενημέρωση για το θέμα των φαρμάκων.

Θα ήθελα για άλλη μια φορά να ευχαριστήσω όλους τους συμμετέχοντες Βουλευτές και στην επιτροπή και εδώ για την εξαιρετικά θετική συνεισφορά τους και όταν θα έλθει η συζήτηση επί των άρθρων, αν υπάρχουν και άλλες παρατηρήσεις τις οποίες θα μπορούσαμε να δεχθούμε, δεν έχω καμμιά αντίρρηση επ' αυτού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, και για το λακωνίζειν. Μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα κατορθώσατε να πείτε πάρα πολλά και σας ευχαριστούμε για την οικονομία του χρόνου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι σύγχρονες ανάγκες της λειτουργίας της αγοράς και της οικονομίας επιβάλλουν τη διαρκή αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου για την επιχειρηματική δραστηριότητα και πρωτοβουλίες ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία των κοινοτικών οδηγιών, όπως αυτή που συζητούμε σήμερα. Είναι μια προσαρμογή επιβεβλημένη και αναγκαία και σε πολλά σημεία εξαιρετικά θετική.

Θα ήθελα όμως να πω στην Κυβέρνηση ότι ενδεχομένως θα έπρεπε να αναμένει ένα δύο μήνες ακόμα, προκειμένου να ενσωματωθεί με τον ίδιο τρόπο και με την ίδια διαδικασία και η επόμενη οδηγία, που βρίσκεται σε εξέλιξη. Είναι όμως προφανές ότι οι ανάγκες της προεκλογικής περιόδου, στην οποία έχει εισέλθει η Κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, επέβαλαν την επιτάχυνση των διαδικασιών και τη διαφοροποίηση της συζήτησης όσον αφορά την ενσωμάτωση των οδηγιών για τη διοικητική απλούστευση της λειτουργίας των επιχειρήσεων και των ανωνύμων εταιρειών.

Σε κάθε περίπτωση, όπως εκτενώς αναφέρθηκε ο εισηγητής μας κ. Παναγιώτης Ρήγας, εμείς έχουμε μία θετική προσέγγιση στις τροποποιήσεις που προτείνονται, έχουμε όμως διαφωνία όσον αφορά στην κατάργηση των φοροτεχνικών ελέγχων με το τζίρο ως 1.500.000 ευρώ. Και αυτό, γιατί στην Ελλάδα υπάρχουν τριάντα πέντε χιλιάδες ανώνυμες εταιρείες οι οποίες λειτουργούν κάτω από το τζίρο του 1.500.000 ευρώ. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει έλεγχος και ότι πρέπει ο έλεγχος αυτός να είναι ουσιαστικός. Και θεωρούμε ότι με την προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση, στο όνομα μάλιστα της διοικητικής απλοποίησης και της νομοθετικής απλοποίησης, ενώ θεωρητικά φαίνεται ότι διευκολύνει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στην πραγματικότητα νομοθετεί την κατάργηση του διαχειριστικού ελέγχου στις ανώνυμες εταιρείες, νομοθετεί την αδιαφάνεια, τις μειωμένες εγγυήσεις για νομιμότητα και για εγκυρότητα όσον αφορά την αλήθεια των φοροτεχνικών και λογιστικών λειτουργιών. Αυτή είναι η πραγματικότητα και γι' αυτό διαφωνούμε.

Θέλω επίσης να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι οι σύγχρονες ανάγκες της αγοράς επιβάλλουν μια νέα προσέγγιση, μία προσέγγιση η οποία να βασίζεται στην πραγματικότητα. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαχειρίζεται την κυβερνητική εξουσία μ' έναν τρόπο που εμφανώς αγνοεί την πραγματικότητα και κυρίως αγνοεί την πραγματικότητα, την οποία η ίδια διαμορφώνει.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τον κύριο Υπουργό, ο οποίος με πολύ λακωνικό τρόπο υποστήριξε την κυβερνητική πολιτική, αλλά και ο ίδιος ο κ. Παπαθανασίου, όπως και ο Υπουργός, ο κ. Σιούφας, είναι λαλίστατοι σε κάθε ευκαιρία όσον αφορά στην ενίσχυση του επιχειρηματικού κλίματος και της λειτουργίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, δεν ανήκω στην κατηγορία εκείνων που μηδενίζουν το έργο της Κυβέρνησης. Αναγνωρίζω τις θετικές πρωτοβουλίες, αναγνωρίζω τις προσπάθειες οι οποίες γίνονται. Αλλά η ίδια αγορά και η οικονομία έχει ανάγκη από μία πραγματική προσέγγιση από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση επιλέγει να πολιτεύεται στα πλαίσια της εικονικής πραγματικότητας που η ίδια διαμορφώνει, αγνοώντας τις επιπτώσεις που έχει η πολιτική της στην πραγματική οικονομία και στην αγορά.

Ποια είναι η αλήθεια σήμερα; Η αλήθεια είναι ότι το εμπόριο, όπου χτυπάει η καρδιά της πραγματικής οικονομίας, αντιμετωπίζει προβλήματα, γιατί, πέρα από τους δείκτες και τους αριθμούς, υπάρχουν οι άνθρωποι, υπάρχουν οι ίδιες οι επιχειρήσεις που βιώνουν την πραγματικότητα αυτή στην καθημερινότητά τους. Αυτή η πραγματικότητα δεν είναι καθόλου αισιόδοξη, δεν είναι καθόλου ευοίωνη. Η αγορά σήμερα αντιμετωπίζει αδιέξοδα, αντιμετωπίζει αβεβαιότητα, υπάρχει διάχυτη ανασφάλεια, υπάρχει μείωση του πραγματικού εισοδήματος, υπάρχουν ακάλυπτες επιταγές, υπάρχουν πτωχεύσεις. Και την ίδια περίοδο έχουμε πάγωμα των δημοσίων επενδύσεων, έχουμε εξάπλωση των πολυεθνικών αγορών, έχουμε αθέμιτο ανταγωνισμό, έχουμε αισχροκέρδεια, έχουμε κερδοσκοπία.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η χρονιά που πέρασε ήταν η δυσκολότερη της τελευταίας πενταετίας, ιδιαίτερα για τις μικρές και μεσαίες εμπορικές επιχειρήσεις, δηλαδή για τη μεγάλη πλειοψηφία των ελληνικών εμπορικών επιχειρήσεων. Αυτή την πραγματικότητα, την οποία καθορίζει το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής, ακυρώνει κάθε θετική προσπάθεια του Υπουργείου Ανάπτυξης. Και αυτό είναι κάτι το οποίο επανειλημμένως το έχω αναφέρει από το Βήμα της Βουλής, γιατί, ενώ υπάρχουν θετικές πρωτοβουλίες από την πλευρά του Υπουργείου Ανάπτυξης μέσα στο κλίμα της εποχής, ενσωματώνοντας τις κοινοτικές οδηγίες, το επιχειρηματικό πνεύμα που αναπτύσσεται, όλες αυτές οι προσπάθειες, ακυρώνονται από τη γενικότερη οικονομική πολιτική και από τα αποτελέσματα της εφαρμοσμένης πολιτικής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε

μια σειρά άλλους τομείς.

Η αλήθεια είναι ότι σε κάθε φάση της οικονομικής εξέλιξης χρειάζεται ισχυρή πολιτική βούληση. Χρειάζεται η κυβερνητική δέσμευση για να συνδυαστεί η οικονομική μεγέθυνση με την ανάπτυξη, αλλά και το σεβασμό του περιβάλλοντος με μια νέα αντίληψη για την επιχειρηματικότητα, με την αύξηση των εισοδημάτων και ταυτόχρονα μ' ένα δίκτυο κοινωνικής πρόνοιας και αλληλεγγύης, γιατί στις επιχειρήσεις, μην ξεχνάμε ότι, πέρα από τους επιχειρηματίες, υπάρχουν και οι εργαζόμενοι και αυτοί είναι βασικός συντελεστής για την εξέλιξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Αυτός ο συντελεστής, όμως, είναι συντελεστής που αγνοείται από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στο σύνολό της. Βέβαια, αγνοείται και κάτι άλλο: η αναγκαιότητα για έναν μακροχρόνιο πολιτικό σχεδιασμό που θα διασφαλίζει τη συνοχή της κοινωνίας και την ευημερία των επόμενων γενεών. Αυτά τα στοιχεία αποτελούν κρίσιμες παραμέτρους για την ανάπτυξη ενός υγιούς επιχειρηματικού περιβάλλοντος και βεβαίως για την ανάπτυξη μιας σύγχρονης επιχειρηματικότητας. Φυσικά, απαιτείται και κάτι άλλο, απαιτείται αποφασιστικότητα, σχέδιο και καθαρή στρατηγική για το ρόλο και το χαρακτήρα της αγοράς.

Εγώ δεν θέλω από αυτό το Βήμα και με αφορμή αυτήν τη συζήτηση να αναφερθώ ξανά στις επιδιώξεις και τα πραγματικά χαρακτηριστικά της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας για την αντίληψη που έχει η Κυβέρνηση σχετικά με την αγορά και τη λειτουργία της. Αυτό πλέον το έχει γνωρίσει όλος ο κόσμος. Γνωρίζουν οι πάντες τι εννοεί η Νέα Δημοκρατία με την απελευθέρωση των αγορών. Εννοεί ασυδοσία στην πραγματικότητα, εννοεί πλήρη ασυδοσία των δυνάμεων της αγοράς. Εμείς δεν πιστεύουμε σ' αυτήν την αντίληψη, εμείς πιστεύουμε στο ρόλο της αγοράς ως πλαίσιο λειτουργίας των επιχειρηματικών σχέσεων, αλλά λέμε ένα καθαρό όχι, ένα αποφασιστικό όχι στην αντίληψη που λέει «ενισχύουμε και δημιουργούμε την κοινωνία της αγοράς». Και αυτό απαιτεί διαφάνεια, απαιτεί κανόνες, απαιτεί λειτουργίες ουσιαστικού ελέγχου όσον αφορά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες και τις επιχειρηματικές λειτουργίες. Σ' αυτή ακριβώς την κατεύθυνση είναι που έχουμε πλήρη διαφωνία με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω επί τη ευκαιρία –για να μην επανέρχομαι αργότερα- της κατάθεσης της τροπολογίας για την ενίσχυση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, να αναφερθώ σ' αυτό το θέμα. Σπεύδω να πω ότι, παρά το γεγονός πως έχουμε ορισμένες επιφυλάξεις για τον τρόπο με τον οποίο θα υλοποιηθούν και κυρίως για το πώς θα πραγματοποιηθούν οι προσλήψεις στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, εμείς θα συμφωνήσουμε με την ενίσχυσή της.

Αναφέρομαι στον τρόπο με τον οποίο θα πραγματοποιηθούν οι προσλήψεις, γιατί υπενθυμίζω, ότι με την ίδια διαδικασία του προεδρικού διατάγματος προσελήφθησαν και οι εμφανιζόμενοι ως πρωταγωνιστές στο σκάνδαλο των «κουμπάρων». Το υπενθυμίζω, για να μην ξεχνιόμαστε. Γι' αυτό το λόγο έχουμε πολιτικές επιφυλάξεις επί του θέματος.

Επί της ουσίας, όμως, η ενίσχυση της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι αναγκαία. Είναι αναγκαία η πρόσληψη επιστημονικού δυναμικού, η πρόσληψη τεχνικού προσωπικού, όπως επίσης και η αύξηση των αποζημιώσεων των στελεχών της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Σπεύδω όμως να υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη διγλωσσία και την υποκρισία της Κυβέρνησης και των συναδέλφων, δυστυχώς, της Νέας Δημοκρατίας, όταν στον πρώτο χρόνο ανάληψης της νέας διακυβέρνησης –όπως αρέσκεται ο κ. Υπουργός, κ. Σιούφας να αναφέρει- έκανε εντονότατη κριτική στις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το ύψος των αποδοχών των στελεχών των ρυθμιστικών αρχών και των ανεξάρτητων αρχών.

Έκανε κριτική σε όλες τις ρυθμιστικές αρχές και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και στη Ρυθμιστική Αρχή Θαλασσίων Ενδομεταφορών και στην Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας. Για όλες είχαν κάτι να πουν αναφορικά με το ύψος των αποδοχών. Τώρα έρχονται οι ίδιοι να νομοθετήσουν την αύξηση και την ενίσχυση των αποδοχών.

Πότε, λοιπόν, έλεγαν την αλήθεια; Τότε ή τώρα; Πότε είχαν δίκιο; Τότε ή τώρα; Ποια είναι η πραγματικότητα, για να αποδειχθεί ότι είναι δύσκολο πράγμα η διακυβέρνηση της χώρας. Δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία νόμιζε ότι μπορεί να κυβερνά τη χώρα με δημόσιες σχέσεις και καταγγέλλοντας το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Η αγορά έχει διαφορετικές ανάγκες, η κοινωνία έχει διαφορετικές ανάγκες, η ίδια η λειτουργία του κράτους έχει διαφορετικές ανάγκες και επιβάλλει νέες ρυθμίσεις.

Θέλω, με την ευκαιρία αυτή, να κάνω ένα σχόλιο για την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν είναι πανάκεια για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της καθημερινότητας. Η Κυβέρνηση σε πολλές περιπτώσεις, για να καλύψει τις δικές της ανεπάρκειες, καλλιεργεί τη σύγχυση και δημιουργεί αβάσιμες προσδοκίες για το ρόλο και τις δυνατότητες της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Καλλιεργείται η εντύπωση ότι ο ρόλος της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι ο παλαιός ρόλος της αγορανομίας. Πρόκειται για μια διαστρεβλωμένη και αναχρονιστική αντίληψη για τη λειτουργία της αγοράς, για τη λειτουργία της οικονομίας.

Η αλήθεια είναι ότι η λειτουργία της Επιτροπής Ανταγωνισμού επιδρά στις δομές και τις διαρθρώσεις της οικονομίας, αλλά η απόδοση δεν είναι άμεση. Τα αποτελέσματα χρειάζονται χρόνο για να φανούν. Γι' αυτό χρειάζεται εμπεριστατωμένη και τεκμηριωμένη μελέτη των εισηγήσεων και των αποφάσεων που λαμβάνει. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε χρειάζεται η ενίσχυση.

Πιστεύω όμως ότι έφθασε η ώρα να αποκατασταθεί ο θεσμικός ρόλος της Επιτροπής Ανταγωνισμού και να ενισχυθεί η ανεξαρτησία της, πρώτα απ' όλα στο πεδίο αναφοράς της σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε το πεδίο αναφοράς. Δεν είναι η Κυβέρνηση. Το πεδίο αναφοράς της Επιτροπής Ανταγωνισμού είναι η Βουλή.

Αυτό επιτάσσει το Σύνταγμα. Αυτό προβλέπει ο ιδρυτικός της νόμος. Γι' αυτό προτείνω να καλείται ο Πρόεδρος της Επιτροπής κάθε τρίμηνο σε κοινές συνεδριάσεις των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών Παραγωγής και Εμπορίου και Θεσμών και Διαφάνειας και να αναφέρεται στην πρόοδο των εργασιών, των ερευνών και των αποτελεσμάτων της. Δεύτερον, να προχωρήσουμε στον ορισμό του Προέδρου από τη Βουλή, με τον ίδιο τρόπο που ορίζονται οι συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές.

Είναι ανάγκη τώρα να κοπεί οριστικά επιτέλους ο ομφάλιος λώρος του θεσμού από την εκάστοτε κυβέρνηση, να θωρακιστεί ο θεσμός με τη δύναμη που του προσδίδει ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και να αναληφθεί παράλληλα μία συντονισμένη εκστρατεία ενημέρωσης όλων των επιχειρήσεων, των πολιτικών κομμάτων, όλων των φορέων για το δίκαιο του ανταγωνισμού, για τη σύγχρονη εκδοχή του δικαίου του ανταγωνισμού και πώς αυτό εφαρμόζεται στο νέο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον.

Πολλά προβλήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προλαβαίναμε και πολλά θα αντιμετωπίζαμε. Οι συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων κατά κλάδο και τομέα με τις κυβερνητικές ευλογίες συνθλίβουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, όταν δεν έχουν τον αποφασιστικό προληπτικό έλεγχο και όταν δεν γνωρίζουν ότι υπάρχει και λειτουργεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Στρεβλώνουν αυτές οι διαδικασίες την αγορά, οδηγούν σε ολιγοπωλιακές καταστάσεις και φυσικά οι τιμές τραβούν την ανηφόρα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: η κατάσταση στην ακτοπλοΐα, τα πολυκαταστήματα, οι υπεραγορές, η αγορά της ενέργειας.

Με την ευκαιρία αυτή, θέλω να τονίσω για την αγορά της ενέργειας ότι εδώ ζούμε το θέατρο του παραλόγου αυτές τις μέρες. Καθημερινά ακούμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργού Ανάπτυξης να κάνει δηλώσεις, παρουσιάζοντας και εδώ τη δική της εικονική πραγματικότητα. Διαβεβαιώνουν καθημερινά ότι υπάρχει επάρκεια ισχύος και αποδεικνύεται δυστυχώς ότι είναι ανίσχυροι να σχεδιάσουν και να εγγυηθούν τα αυτονόητα συμφέροντα του πολίτη, του κάθε πολίτη, τα αυτονόητα δικαιώματα του κάθε Έλληνα πολίτη.

Δυστυχώς, η κυβερνητική ανευθυνότητα κρύβεται πίσω από τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των ανθρώπων της Δ.Ε.Η., των εργαζομένων της Δ.Ε.Η. σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα εργοστάσια, οι οποίοι μάλιστα έχουν και μείωση του αριθμού του

προσωπικού τους και κυρίως των κρίσιμων ειδικοτήτων. Γιατί; Διότι η Κυβέρνηση με δική της πολιτική απόφαση και δική της ευθύνη κράτησε για τριάμισι χρόνια παγωμένες τις προσλήψεις δύο χιλιάδων εργαζομένων. Με ποιο στόχο; Να νομοθετήσουν τη «γαλάζια» συνέντευξη.

Όταν μιλώ για ανευθυνότητα συνολικά στο σχεδιασμό, εννοώ την έλλειψη μακροχρόνιου ενεργειακού σχεδιασμού, την καθήλωση του επενδυτικού προγράμματος της Δ.Ε.Η., την ανυπαρξία στην πραγματικότητα οράματος για τη Δ.Ε.Η. που αποκαλύπτει και τους προβληματισμούς ή ενδεχομένως τις εσωκομματικές, ενδοκυβερνητικές αντιθέσεις, σχετικά με το μελλοντικό ιδιοκτησιακό καθεστώς της μεγαλύτερης δημόσιας επιχείρησης της χώρας.

Η έλλειψη επάρκειας ισχύος του ηλεκτρικού ρεύματος αποκαλύπτει δυστυχώς για τον ελληνικό λαό την ανεπάρκεια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και αυτό το αντιλαμβάνονται χιλιάδες άνθρωποι, χιλιάδες επιχειρήσεις και νοικοκυριά που διαπιστώνουν τα αποτελέσματα αυτής της ανεύθυνης πολιτικής.

Τώρα αναγκάζονται εκ των πραγμάτων να κάνουν ελεγχόμενες πολύωρες διακοπές ρεύματος. Σήμερα οι βλάβες έχουν ξεπεράσει κάθε ιστορικό προηγούμενο, γεγονός που αποδεικνύει την απαξίωση στην οποία έχει οδηγήσει η Κυβέρνηση τη Δ.Ε.Η., την έλλειψη συντήρησης του δικτύου διανομής, τις κακοτεχνίες στα έργα, τις εργολαβίες που αναθέτουν, εργολαβίες μειωμένης ευθύνης που χρησιμοποιούν ανειδίκευτο και άτεχνο προσωπικό.

Εάν υπάρξει μπλακ άουτ, θα είναι μπλακ άουτ της κυβερνητικής πολιτικής, θα είναι μπλακ άουτ της ανεπάρκειας της Κυβέρνησης, η οποία επί τριάμισι χρόνια προσπαθεί να δώσει λύσεις, χωρίς να μπορεί να σχεδιάσει την αντιμετώπιση των κρίσεων. Γιατί οι κλιματικές αλλαγές δεν είναι κάτι καινούριο. Ήταν αναμενόμενο. Οι κλιματικές αλλαγές έχουν αρχίσει εδώ και χρόνια. Δεν άρχισαν χθες.

Όλοι γνωρίζαμε από πέρυσι και τα προηγούμενα χρόνια ότι φέτος και του χρόνου και τον άλλο χρόνο θα υπάρχει διαρκής αύξηση της ζήτησης. Και ενώ είχαμε ήδη από πέρυσι μεγάλη αύξηση της ενεργειακής ζήτησης, από πέρυσι μέχρι φέτος δεν έχει προστεθεί ούτε ένα μεγαβάτ στο δίκτυο ισχύος της Δ.Ε.Η..

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην πραγματικότητα «κάνει πλάτες» μέχρι να ετοιμαστούν τα ιδιωτικά συμφέροντα, για να συμμετάσχουν και να συνεισφέρουν στο ενεργειακό σύστημα της χώρας με υψηλές φυσικά τιμές, κρατώντας πίσω και παγωμένο όλο το επενδυτικό πρόγραμμα της Δ.Ε.Η..

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πολύ μεγάλες ευθύνες γι' αυτό που ζούμε αυτές τις μέρες. Ενώ θα μπορούσε κάλλιστα να εξασφαλίσει την επάρκεια στο ρεύμα με οποιεσδήποτε συνθήκες και κυρίως με την αναμονή των κλιματικών αλλαγών και την πρόβλεψη ότι θα υπάρξει τέτοια ζήτηση, παρ' όλα αυτά δεν προχώρησαν στην ανανέωση των παλαιών μονάδων και δεν έχουν τη δυνατότητα να συνεισφέρουν από τις δικές μας μονάδες και έτσι επαφίενται απλά και μόνο στους εισαγωγείς του ρεύματος με υψηλές τιμές και βεβαίως, κύριε Υπουργέ, προφανώς κάποιοι κερδίζουν, όπως αντιλαμβάνεστε.

Για αυτό λέμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία είναι η Κυβέρνηση της εικονικής πραγματικότητας και της κερδοσκοπίας. Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας σήμερα και, δυστυχώς, το λογαριασμό τον πληρώνει ο ελληνικός λαός. Μέσα σε αυτό το κλίμα, κάθε θετική προσπάθεια η οποία αναλαμβάνεται από την πλευρά της Κυβέρνησης, κάθε θετική νομοθετική πρωτοβουλία «πάει στο βρόντο», ακυρώνεται στην πράξη, από ένα γενικό κλίμα απαξίωσης του συνόλου της ελληνικής οικονομίας και κυρίως -στην πραγματικότητα είναι βαριά λέξη, αλλά περίπου αυτό είναι- υπονόμευσης της πραγματικής επιχειρηματικής δραστηριότητας και της δυνατότητας της ελληνικής οικονομίας να απογειωθεί και να αντιμετωπίσει με αισιοδοξία το μέλλον.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Παπουτσή.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Χρήστος Ζώης.

Ορίστε, κύριε Ζώη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια ότι σε αυτή την Αίθουσα πολλές φορές παρατηρείται το φαινόμενο να κάνουμε παράλληλους μονολόγους και όταν το κάνουμε αυτό, σε ποιους απευθυνόμαστε; Αν θέλετε, ξεκινώντας με αυτό το ρητορικό ερώτημα, μπορεί κανείς να στοιχειοθετήσει και το πλαίσιο μέσα στο οποίο έχει επιλέξει ο πολιτικός κόσμος να κινείται, όχι πάντοτε με ευθύνη της πλειοψηφίας, αλλά αυτό επιπλέον δίνει και το μέτρο της αποδοχής και της υποδοχής από τους πολίτες των όσων συμβαίνουν σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Και έτσι, αντί σε αυτήν εδώ την Αίθουσα να διεξάγεται ένας εποικοδομητικός διάλογος, μια συζήτηση η οποία θα έπρεπε να έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που θα έκαναν ενδιαφέρουσα την πολιτική συζήτηση, γιατί αυτή θα είχε κάτι να πει για τους πολίτες που περιμένουν κάτι να αποκομίσουν απ' αυτή τη συζήτηση, νομίζω ότι επιλέγουμε πολλές φορές, για να κρύψουμε την αμηχανία μας -γιατί δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι στα όσα μας προτείνει η Κυβέρνηση ή γιατί δεν έχουμε άλλον τρόπο να αντιμετωπίσουμε το έλλειμμα της δικής μας πολιτικής- να αναλωνόμαστε σε γενικολογίες, σε αοριστολογίες και σε μια εφ' όλης της ύλης κριτική, η οποία νομίζω ότι παράγει τα αποτελέσματα που θα ήθελαν οι εμπνευστές της και οι εκτελεστές της πολιτικής να παράξει.

Ειλικρινά, δεν πίστευα ότι θα χρειαστεί σήμερα να πάρω το λόγο, διότι πληροφορήθηκα, παρακολουθώντας τη συζήτηση, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποφάσισε να στηρίξει το σχέδιο νόμου που έχει εισάγει για συζήτηση η Κυβέρνηση και η αλήθεια είναι ότι αυτή είναι μια από τις ελάχιστες νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης που τυγχάνει της υποστήριξης και της αποδοχής της Αντιπολίτευσης. Νομίζω ότι πρέπει να μετριέται στα δάκτυλα του ενός χεριού η αποδοχή της Αντιπολίτευσης σε οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία αυτής της Κυβέρνησης. Αυτό το λέω γιατί ο άρτι ομιλήσας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αντιπολίτευσης είπε ότι δεν του αρέσει να μηδενίζει το έργο της Κυβέρνησης, τις προσπάθειες της Κυβέρνησης.

Παρ' όλο, λοιπόν, που εδώ διαπιστώνεται σήμερα μια ομοφωνία, παρ' όλο που διαπιστώνει κανείς τη διάθεση της Κυβέρνησης να ακούσει και να κάνει βελτιώσεις πάνω στα όσα προτείνει η Αντιπολίτευση, παρ' όλο που φαίνεται και από το μικρό ενδιαφέρον συμμετοχής σ' αυτή τη συζήτηση ότι δεν εγείρονται θέματα από τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν αντιπαλότητα και συζήτηση σε υψηλούς τόνους, δυστυχώς, διαπιστώνω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ακόμη και όταν είναι αυτό το κλίμα, ακόμα και όταν είναι αυτή η συγκυρία, από καθήκον αντιπολιτευτικό επιλέγει να ανασύρει από τη φαρέτρα της ό,τι βλέπει το φως της δημοσιότητας, ό,τι μπορεί να απασχολεί την επικαιρότητα και ό,τι μπορεί να έχει αποτελέσει υλικό για τις πρώτες σελίδες των εφημερίδων, υλικό πολλές φορές το οποίο δεν στοιχειοθετείται, δεν αποδεικνύεται, δε συνοδεύεται από εκείνες τις αποδείξεις που θα μπορούσαν να καταστήσουν αξιόπιστη, έστω αυτή την εκτός τόπου και χρόνου τοποθέτηση της Αντιπολίτευσης.

Κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν θα μπω στον κόπο να σας απαντήσω σε όλα τα ζητήματα που θέσατε, γιατί εδώ «χάσαμε», κυριολεκτικά, «την μπάλα».

Θέσατε μία πληθώρα ζητημάτων, τα οποία δεν έχουν να κάνουν με το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Είναι ζητήματα τα οποία τις περισσότερες φορές τα έχετε θέσει επ' ευκαιρία πολλών άλλων συζητήσεων και έχετε εισπράξει τις κατάλληλες απαντήσεις. Και γι' αυτό είπα από την αρχή, παίρνοντας το λόγο, ότι εδώ διεξάγεται ένας παράλληλος μονόλογος εις ώτα μη ακουόντων.

Παρ' όλα αυτά και επειδή δεν μπορώ να αφήσω απρόκλητη την απόπειρα που κάνατε να μηδενίσετε –παρά το γεγονός ότι σπεύσατε να πείτε ότι δεν μηδενίζετε- θα πρέπει να σας δώσω ορισμένες απαντήσεις. Ξεκινώ με τη διαπίστωση ότι ανακαλύ-

ψατε με καθυστέρηση πολλών ετών τις λέξεις «αγορά», «λειτουργία της αγοράς», «επιχειρηματικότητα», «πλαίσιο λειτουργίας της επιχειρηματικότητας», «κανόνες λειτουργίας των επιχειρηματιών», «σχέδιο», «πλάνο» κ.λπ.. Και λέω: Αυτά πότε τα ανακαλύψατε; Τα ανακαλύψατε με καθυστέρηση τουλάχιστον είκοσι χρόνων, όταν ήρθατε και εσείς να αποδεχθείτε –μ' αυτήν την καθυστέρηση για την οποία μίλησα προηγουμένως- ότι αυτός είναι ο δρόμος, αυτό είναι το πλαίσιο, είναι το φιλελεύθερο κοινωνικό πλαίσιο, το οποίο αποφάσισε να χαράξει η παράταξη της οποίας έχω την τιμή να είμαι εκπρόσωπος σήμερα και το οποίο πολεμήσατε με νύχια και με δόντια.

Όμως, δεν το αλλάξατε. Δυστυχώς, όπου συναντά κανείς παρέμβασή σας σε αυτό το γενικό πλαίσιο, είναι πάντοτε επί τα χείρω. Έτσι εξηγείται ότι ο επιχειρηματικός κόσμος σας γύρισε την πλάτη, έτσι εξηγούνται τα νούμερα, οι αριθμοί στους οποίους τώρα γυρίζετε την πλάτη, για τους οποίους τώρα δηλώνετε την αποστροφή σας.

Όμως, η αλήθεια, κύριε Παπουτσή –επειδή έχετε θητεύσει και ως Επίτροπος της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή- δεν μπορεί παρά να ανιχνεύεται έστω και γύρω από τα νούμερα. Ποιος, λοιπόν, αμφισβητεί σήμερα ότι οι δικές σας πολιτικές ως κυβέρνηση είκοσι ετών ευθύνονται για το γεγονός ότι αφήσατε πίσω ένα 20% του ελληνικού λαού κάτω από τα όρια της φτώχειας; Προφανώς, είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, για τους οποίους από το Βήμα της Αίθουσας αυτής πριν από λίγο είπατε ότι πρέπει να δείξουμε ενδιαφέρον και στοργή.

Αυτό το 20% δεν είναι ένας αριθμός ο οποίος καλλιεργήθηκε ή αναπτύχθηκε αυτήν την τριετία. Μπορείτε να μου πείτε ότι δεν τον μειώσαμε. Μπορείτε να μου πείτε ότι δεν το αντιμετωπίσαμε αποτελεσματικά. Και να σας πω ότι εμείς, όμως, καταβάλαμε προσπάθειες, ότι ανακόψαμε την ταχύτητα με την οποία βλέπαμε αυτά τα ποσοστά να αυξάνονται. Δεν σας είδα να μας εγκαλείτε γιατί αυξήθηκε αυτό το ποσοστό της φτώχειας. Μας εγκαλείτε για το ότι υπάρχει.

Όμως, λείπει η αυτοκριτική, κύριε Παπουτσή. Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, λείπει η αυτοκριτική. Δεν μπορεί «να δείχνουμε με το δάχτυλο» την Κυβέρνηση και να αναφερόμαστε στους ανθρώπους, στους εργαζόμενους, στους επαγγελματίες, αλλά να παραλείπουμε την αυτοκριτική μας.

Η ανεργία ήταν στο 11%. Αμφισβητεί κανείς ότι έχει μειωθεί; Δεν μας κάνει αυτός ο αριθμός; Τον απαξιώνουμε και τον προσπερνάμε; Γιατί; Γιατί δεν μας βολεύει; Ποιο είναι το στοιχείο με το οποίο μπορείτε να αντιμετωπίσετε το δικό μου ισχυρισμό ότι έχει πέσει στο 9%; Μακάρι να μπορούσαμε να το ρίξουμε και στο 5%. Μακάρι να μπορούσαμε να εξαφανίσουμε την ανεργία. Όμως, δεν είναι σοβαρή συζήτηση αυτή, όταν αναφερόμαστε σε τέτοια στοιχεία, σε τέτοιους αριθμούς και τους προσπερνάμε απαξιώνοντας το τι κρύβεται πίσω από αυτούς.

Λέτε ότι οι επιχειρηματίες κινούνται σ' ένα περιβάλλον το οποίο δεν μπορεί να τους εγγυηθεί το αύριο. Μάλιστα. Δεν σας άκουσα, όμως, να μας λέτε, όταν κάνετε αυτήν την κριτική, εσείς αλήθεια πώς σκοπεύετε να αντιμετωπίσετε φορολογικά αυτούς τους επιχειρηματίες, για τους οποίους μιλήσατε. Διότι εγώ μπορώ να ισχυριστώ ότι αυτή η Κυβέρνηση στα τρία χρόνια διακυβέρνησης έχει μειώσει τους φορολογικούς συντελεστές, έχει δημιουργήσει ένα ευνοϊκό κλίμα στον επιχειρηματικό κόσμο, τους έχει επιτρέψει, μέρος αυτών που παλιά ήταν το αντικείμενο της φορολογητέας ύλης, να κατευθύνεται σε επενδύσεις, που τροφοδοτούν την ίδια την ανάπτυξη. Αυτά είναι στοιχεία για τα οποία κανείς δεν μπορεί να εγείρει αμφισβήτηση.

Τι θα κάνετε άραγε εσείς μ' αυτούς τους φορολογικούς συντελεστές, μιας που ακούω πολλούς εκπροσώπους σας και στα πάνελς και στα τηλεοπτικά παράθυρα να λένε ότι έχουμε εξασφαλίσει ένα φορολογικό παράδεισο για τους λίγους. Ποιοι είναι αυτοί οι λίγοι; Αυτοί οι λίγοι είναι αυτές οι εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις, οι οποίες απολαμβάνουν αυτό το φορολογικό καθεστώς, που τους επιτρέπει να αναπνέουν. Να τα λέτε αυτά. Δεν μπορεί να κρύβεται η αλήθεια, δεν μπορεί να αποσιωπάται και δεν μπορεί να ισοπεδώνεται ένα έργο.

Αναφερθήκατε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και είπατε ότι πρέπει να αντιληφθούμε τις δυνατότητες που έχει η Επιτροπή Ανταγωνισμού και στο πλαίσιο αυτών των δυνατοτήτων να μην της φορτώνουμε το έργο της Αγορανομίας. Εγώ δεν έχω αντιληφθεί να γίνεται κάτι τέτοιο. Αντιθέτως, έχω αντιληφθεί ότι τα τρία χρόνια αυτής της διακυβέρνησης, οι πολίτες έχουν μάθει ότι υπάρχει μία Επιτροπή Ανταγωνισμού. Έχουν αντιληφθεί ότι αυτή η Επιτροπή Ανταγωνισμού λειτουργεί και λειτουργεί για να υπερασπίσει το πλαίσιο μιας οικονομίας, που έχει ανάγκη από κανόνες και αυτούς τους κανόνες εφαρμόζει η Επιτροπή Ανταγωνισμού ή, αν θέλετε, εποπτεύει την εφαρμογή τους η Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Είναι η Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία μας έχει επισημάνει -όποτε ήρθε στα όργανα του Κοινοβουλίου και ιδιαίτερα στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας για να μας διαβεβαιώσει πως ό,τι έχει ζητήσει απ' αυτήν την Κυβέρνηση το έχει πάρει- ότι σε όλα τα αιτήματα που προέβαλε για την καλύτερη οργάνωση και λειτουργία της και αποτελεσματικότητά της, η Κυβέρνηση προσέτρεξε.

Και κλείνω λέγοντας για την Επιτροπή Ανταγωνισμού ότι είναι ένα εργαλείο, είναι ένας θεσμός ο οποίος περιμένουμε να αποδώσει πολύ περισσότερα, ιδιαίτερα τώρα που οι Έλληνες γνωρίζουν ότι υπάρχει και λειτουργεί, κάτι το οποίο -λυπάμαι που το λέω- αγνοούσαν τα χρόνια της δικής σας διακυβέρνησης.

Κάνατε κάποιες αναφορές και σε σχέση με τη Δ.Ε.Η., την οργάνωσή της, τη λειτουργία της, τη δυνατότητά της να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των αυξημένων απαιτήσεων, ιδιαίτερα μέσα σε συνθήκες καύσωνα.

Πρώτα απ' όλα, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πρέπει να παραδεχθείτε ότι αυτή η Κυβέρνηση εκτέλεσε στο ακέραιο, μέχρι τελείας όλο το πρόγραμμα έργων της Δ.Ε.Η., χωρίς μάλιστα να αποκλίνει ούτε μέρα. Μάλιστα, σ' ένα από αυτά τα έργα, τελείωσε και πολύ νωρίτερα, σε σχέση με τις συμβατικές υποχρεώσεις.

Πρέπει, επίσης, να παραδεχθείτε ότι τα χρόνια της διακυβέρνησής σας ήταν άγνωστη λέξη «ανανεώσιμες πηγές ενέργειας». Τις συναντούσαμε μόνο σε δημοσιογραφικές αναφορές και τις ακούγαμε σε επιστημονικά συνέδρια.

Πείτε μας, λοιπόν, ποια είναι η προετοιμασία των δικών σας κυβερνήσεων, ποια είναι η προετοιμασία της χώρας για να αντιμετωπίσει, στις σημερινές συνθήκες, με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τις προκλήσεις του αύριο. Καμμία! Καμμία! Καμμία προετοιμασία από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., καμμία προετοιμασία της χώρας για να αντιμετωπίσει αυτές τις προκλήσεις.

Αντιθέτως, η σημερινή διακυβέρνηση όχι μόνο έχει ψηφίσει σωρεία νομοσχεδίων που αντιμετωπίζουν αυτές τις προκλήσεις, όχι μόνο έχει δώσει προοπτική στη χώρα, για να αντιμετωπίσει τις αυξημένες απαιτήσεις που προκύπτουν, αλλά και έχει εντάξει αυτές τις προσπάθειες σε μια λογική που έχει να κάνει με τη φιλικότητα προς το περιβάλλον.

Ακούω πάρα πολλούς –και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- όχι να το λένε καθαρά -γιατί αν θελήσουν να εξηγήσουν αυτό που λένε, θα πρέπει να απολογηθούν γι' αυτό που υποστηρίζουν στους πολίτες- αλλά να υπαινίσσονται ότι θα έπρεπε η Δ.Ε.Η. να λειτουργήσει, αλήθεια, περισσότερα εργοστάσια καύσης λιγνίτη.

Πείτε το καθαρά. Εγώ γνωρίζω ότι η χώρα έχει αναλάβει υποχρεώσεις, τις οποίες έχει αποφασίσει να τιμήσει σε ό,τι αφορά την εκπομπή ρύπων από καύση λιγνίτη στο περιβάλλον. Εγώ γνωρίζω ότι η χώρα έχει αποδεχθεί πλήρως τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο της συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τέλος, γνωρίζω τη βούληση των πολιτών να εξασφαλίσουν τις απαιτήσεις του μέλλοντος, καλύπτοντας τις ενεργειακές μας ανάγκες, από μια στροφή προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, προς εκείνες τις πηγές ενέργειας, που είναι πάρα πολύ φιλικές προς το περιβάλλον, για παράδειγμα τα φωτοβολταϊκά και τα αιολικά πάρκα.

Αναφέρομαι στην πράσινη ενέργεια. Εσείς τι υπαινίσσεστε, όταν λέτε για την ανάγκη να εκτελέσει η Δ.Ε.Η. περισσότερα έργα και να ανοίξει περισσότερες μονάδες; Εγώ περιμένω απαντήσεις. Να τα πείτε καθαρά. Να μην προσπαθείτε να ικανοποιήσετε από τη μία το αίτημα των συνδικαλιστών της Δ.Ε.Η. και

από την άλλη να παίρνετε το λόγο εδώ μέσα, αλλά να μας λέτε μισές αλήθειες.

Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, δεν μιλήσαμε για το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούσαμε. Δεν μιλήσαμε για το νομοσχέδιο που έρχεται να αλλάξει το καθεστώς που υπήρχε από το 1920, ενώ βρισκόμαστε στο 2007. Είναι αυτό μια ένδειξη, όχι μόνο της αδυναμίας της Αντιπολίτευσης να προσθέσει κάτι εποικοδομητικό στα όσα ήδη διαλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου. Είναι και μια ένδειξη αμηχανίας της Αντιπολίτευσης να ανταποκριθεί σε αυτό που την έταξε ο λαός να κάνει, δηλαδή να ελέγχει μεν την Κυβέρνηση, αλλά να στέκεται εποικοδομητικά σε αυτό που η Κυβέρνηση εισάγει κάθε φορά προς συζήτηση.

Λυπάμαι, κύριοι συνάδελφοι. Σήμερα μπορεί να συναινείτε στο συζητούμενο σχέδιο νόμου, αλλά χάσαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε επί της ουσίας του σχεδίου νόμου. Προτιμήσατε να μην μπείτε σε μια γενική αντιπολιτευτική θεώρηση των πεπραγμένων της Κυβέρνησης είτε στην οικονομία είτε στο Υπουργείο Ανάπτυξης, και αυτό καταδεικνύει την αδυναμία σας να έχετε ένα σχέδιο αντιμετώπισης αυτών που σας ζητά η αγορά, την οποία –ξαναλέω- τώρα όψιμα έχετε ανακαλύψει, αλλά και αυτό που οι Έλληνες πολίτες ειδικότερα αναζητούν από εσάς.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο όποτε και αν προκηρυχθούν οι εκλογές, θα βρεθείτε ξανά στα έδρανα της Αντιπολίτευσης. Ελπίζω, όμως, το μήνυμα που θα εισπράξετε να το αξιοποιήσετε καλύτερα από την αξιοποίηση που επιφυλάξατε στο μήνυμα των Ελλήνων μετά τις εκλογές του 2004.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να πάρω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θέλετε να δευτερολογήσετε; Θα μιλήστε επί των άρθρων, κύριε Παπουτσή. Είναι το ίδιο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Μικρή θα είναι η παρέμβασή μου, έτσι και αλλιώς.

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον εξαίρετο συνάδελφο κ. Ζώη να αγορεύει επί όσων είπα προηγουμένως στη δική μου παρέμβαση.

Θα ήθελα να πω ευθύς εξαρχής, κύριε Πρόεδρε ότι μάλλον ατύχησε ο κύριος συνάδελφος -γιατί προφανώς δεν είναι ενημερωμένος- ιδιαίτερα απευθυνόμενος σ' εμένα προσωπικά και μιλώντας για τις έννοιες απελευθέρωση, επιχειρηματικότητα, επιχειρηματικό περιβάλλον, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εμπόριο κ.λπ.

Θέλω απλώς να υπενθυμίσω στον κύριο συνάδελφο ότι η Πράσινη και η Λευκή Βίβλος για το εμπόριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Πράσινη Βίβλος για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι οδηγίες για την απελευθέρωση του φυσικού αερίου και του ηλεκτρισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο, φέρουν την δική μου υπογραφή. Και επιπλέον, φέρουν την απόλυτη υποστήριξη των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Συμβούλιο Υπουργών της εποχής εκείνης, όταν έδιναν τη μάχη οι Έλληνες Υπουργοί, υποστηρίζοντας τις πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για να γίνει η επιχειρηματικότητα πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήταν λέξη άγνωστη για την Ευρωπαϊκή Ένωση η επιχειρηματικότητα τα προηγούμενα χρόνια. Μεταφορά κάναμε της έννοιας από την αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και τα αμερικανικά πανεπιστήμια, προβάλλοντας πιλοτικά προγράμματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ήταν η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκείνη η οποία έδινε τη μάχη στα ευρωπαϊκά συμβούλια για να υποστηρίξει τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της εποχής –έτυχε να ήταν Έλληνας Επίτροπος εκείνη την περίοδο- για να ξεπεράσουμε τα εμπόδια και τις δυσκολίες τις οποίες προέβαλλαν άλλες κυβερνήσεις. Μάλιστα, ο παριστάμενος σήμερα Υπουργός ο κ. Γιάννης Παπαθανασίου από άλλη θέση τότε και από άλλη αρμοδιότητα εκείνη την εποχή, όπως και ο κ. Φώλιας, σημερινός Υφυπουργός της Κυβέρνησης είχαν τη δική τους συμβολή και τη δική τους συνεισφορά σε αυτή τη μεγάλη πανευρωπαϊκή προσπάθεια. Μην αδικείτε, λοιπόν, ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε τους παριστάμενους ομιλούντες επί των συγκεκριμένων θεμάτων.

Δεύτερον, όταν αναφέρομαι στο επενδυτικό πρόγραμμα της Δ.Ε.Η., αναφέρομαι σ' αυτό το οποίο παρέλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και δεν υλοποίησε. Ένα έργο υλοποιήθηκε, το Λαύριο, αφού το έστειλε πρώτα η διοίκηση σας στον εισαγγελέα και αφού είχε καθυστέρηση επί τόσους μήνες, πάνω από ένα χρόνο, τελικώς ολοκληρώθηκε πέρυσι. Κι αυτό ήταν έργο της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Από πέρυσι μέχρι φέτος ούτε ένα μεγαβάτ δεν προστέθηκε στη δύναμη ισχύος της Δ.Ε.Η.. Αυτό εννοώ όταν λέω ότι δεν υπήρχε κανένα επενδυτικό πρόγραμμα.

Όπως επίσης, ατυχήσατε όταν θέσατε ερωτήματα για το τι είδους ενέργεια θέλουμε, γιατί και πάλι τυχαίνει η παρούσα πολιτική η οποία εφαρμόζεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η οποία αφορά ένα ενεργειακό ισοζύγιο το οποίο να οδηγεί στην απεξάρτηση της ευρωπαϊκής αγοράς από το πετρέλαιο και την είσοδο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, όπως επίσης μία ενεργειακή πολιτική απόλυτα συνδυασμένη με την προστασία του περιβάλλοντος, φέρουν κι αυτές την υπογραφή του ομιλούντος, σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κι αυτός ήταν ακριβώς ο στόχος τον οποίο έθεσε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρουσιάζοντας ένα μακροχρόνιο ενεργειακό σχεδιασμό τον οποίο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αγνόησε, αδιαφόρησε και ποτέ δεν έφερε ενεργειακό σχεδιασμό στη Βουλή των Ελλήνων, όπως όφειλε.

Γι' αυτό ακριβώς εγκαλούμε την Κυβέρνηση, γι' αυτό ασκούμε κριτική και γι' αυτούς τους λόγους ο ελληνικός λαός σήμερα πληρώνει αυτά τα οποία πληρώνει, αλλεπάλληλες διακοπές, συνεχείς βλάβες, ενώ θα έπρεπε να είχαν προβλεφθεί ακριβώς όλες αυτές οι αντιξοότητες όπως οι κλιματικές αλλαγές οι οποίες είναι προφανείς και ως εκ τούτου θα μπορούσε να υπάρχει επάρκεια ισχύος και συστήματος για να αντιμετωπιστούν τα σημερινά προβλήματα.

Εγώ στεναχωριέμαι όταν βλέπω τον Υπουργό κ. Σιούφα να υποκαθιστά την διοίκηση της Δ.Ε.Η. καθημερινώς στις τηλεοράσεις και σε δηλώσεις του στα Μέσα Μαζικής Εενημέρωσης ταυτιζόμενος με τις υπεράνθρωπες προσπάθειες των ανθρώπων της Δ.Ε.Η.. Όλοι μας ταυτιζόμαστε και χαιρετίζουμε τις υπεράνθρωπες προσπάθειες. Το ερώτημα είναι, γιατί αναγκάζονται όλοι αυτοί οι άνθρωποι σήμερα, και το σύστημα της Δ.Ε.Η. να ακροβατεί και να είμαστε σε μία τεντωμένη κλωστή ανά πάσα στιγμή. Γιατί; Για ποιο λόγο; Η απάντηση είναι μία και καθαρή. Γιατί η Κυβέρνηση «έβαζε πλάτες» όλη αυτή την περίοδο, κρατώντας παγωμένο το επενδυτικό πρόγραμμα και διευκολύνοντας τα ιδιωτικά επενδυτικά συμφέροντα να κερδίσουν και να κερδίσουν θέσεις στην αγορά ενέργειας η οποία διαμορφώνεται.

Αυτήν την αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί κανείς να την αγνοήσει και κανείς να τη διαγράψει. Αντίθετα, το κόστος αυτής της αλήθειας είναι μεγάλο. Και αυτό το κόστος δεν το πληρώνει ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, το πληρώνουμε όλοι μας, όλοι οι Έλληνες πολίτες και ιδιαίτερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για μία μικρή παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Ζώη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι δεν είχα πρόθεση να κλέψω τις δάφνες του κ. Παπουτσή από τη θητεία του ως Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ούτε να υποβαθμίσω το έργο του και την αποτελεσματικότητά του. Αντιλαμβάνεστε ότι απευθυνόμουν στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όχι στον

Ευρωπαίο Επίτροπο.

Συνεπώς όλες μου οι παρατηρήσεις παραμένουν όπως είχαν στην πρωτολογία μου απευθυνόμενες, αποκλειστικά, στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δηλαδή στον Εκπρόσωπο του Κόμματος που μόλις πριν τρία χρόνια είχε την ευθύνη διακυβέρνησης του τόπου και βεβαίως φέρει ευθύνη για όλα όσα μας έχει αφήσει, πράγματα τα οποία προσπαθούμε αγόγγυστα τρία χρόνια να αντιμετωπίσουμε, πράγματα στα οποία νομίζω ότι ανταποκρινόμαστε, κύριε Παπουτσή.

Ένα σχόλιο για τη Δ.Ε.Η., γιατί επανήλθε ο κ. Παπουτσής. Νομίζω ότι ατύχησε λέγοντας ότι μόνο ένα έργο έχει εκτελέσει αυτή η Κυβέρνηση από το επενδυτικό πρόγραμμα που βρήκε στα συρτάρια της η Δ.Ε.Η.. Η αλήθεια είναι ότι εκτέλεσε το επενδυτικό πρόγραμμα, ξαναλέω, μέχρι κεραίας. Ουδείς μπορεί να ισχυριστεί ότι έχουν μείνει χωρίς υλοποίηση σχέδια της Δ.Ε.Η. για μονάδες οι οποίες έπρεπε να περατωθούν στο πλαίσιο αυτής της κυβερνητικής θητείας. Επαναλαμβάνω ότι όχι μόνο έγινε αυτό, αλλά μία εκ των μονάδων περατώθηκε και πολύ νωρίτερα από το σημαντικό χρόνο κατά τον οποίο είχε προβλεφθεί η παράδοσή της. Αυτή είναι η αλήθεια.

Αν υπάρχουν διακοπές, αν υπάρχουν βλάβες, δεν νομίζω ότι ο κ. Παπουτσής έστω και από την ασφάλεια των Βρυξελλών δεν είχε ενημερωθεί ότι τις συναντούσαμε και στο παρελθόν. Η αλήθεια είναι ότι υπήρχαν. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν αδιάψευστοι και αμείλικτοι οι αριθμοί. Υπάρχει η αλήθεια αυτών των αριθμών.

Νομίζω, κύριε Παπουτσή, ότι όταν κάνουμε την κριτική μας θα πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν τι έχει συμβεί στο παρελθόν, να κάνουμε τις συγκρίσεις και να καταλήγουμε σε ασφαλή συμπεράσματα. Το συμπέρασμα είναι ότι μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες, πρωτοφανείς συνθήκες καύσωνα, που ορισμένες φορές ξεπέρασαν και αυτές τις θερμοκρασίες που παρατηρούνται σε συνθήκες ερήμου, η Δ.Ε.Η. ανταποκρίθηκε.

Η Κυβέρνηση κέρδισε το στοίχημα και καλό είναι να κάνουμε αυτή τη συζήτηση και πέρα από τις συνθήκες που σήμερα επικρατούν, με μεγαλύτερη νηφαλιότητα και ψυχραιμία και κυρίως αποστασιοποιημένοι από την προσπάθεια να κερδίσουμε μικροκομματικά οφέλη ώστε να δούμε τι καλύτερο μπορεί να γίνει. Ο σχεδιασμός υπάρχει, είναι στα συρτάρια αυτής της Κυβέρνησης, υλοποιείται, ξετυλίγεται. Το γνωρίζει ο επιχειρηματικός κόσμος που δείχνει ήδη μεγάλο ενδιαφέρον γι' αυτές τις επενδύσεις και γι' αυτή την προοπτική. Αναφέρομαι στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Καλό είναι, κύριε Παπουτσή, να το πληροφορηθείτε και εσείς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο. Σας έπιασα στο «κηρύσσεται».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας έχω αδυναμία, κύριε Κακλαμάνη. Θα σας δώσω το λόγο. Τι να κάνω, δεν κρύβονται οι αδυναμίες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μα δεν είπατε τι κηρύσσεται. Μπορεί να «κηρύσσετε» ότι μου δίνετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τι να κηρύξω; Την ανεξαρτησία της Ελλάδος; Έχει κηρυχθεί εδώ και πολλές δεκαετίες!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είδα τον φίλτατο κ. Σιούφα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Και σας άνοιξε η όρεξη!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...δίπλα στον επίσης φίλτατο και στη Β' Περιφέρεια, σκληρό αντίπαλο, τον κ. Παπαθανασίου και ήθελα να πω τα εξής.

Παρακολουθώ από το σπίτι μου τις συνεδριάσεις της Βουλής. Ξέρετε, κατά τη διάρκεια του μεσημβρινού φαγητού μεταδίδονται –δεν αστειεύομαι- οι συνεδριάσεις των επιτροπών. Όταν τελειώνει η συνεδρίαση της Ολομέλειας, το κανάλι της Βουλής μεταδίδει συνεδριάσεις των επιτροπών είτε απευθείας είτε σε μαγνητοσκόπηση. Εκεί άκουσα να αναφέρεται ο κ. Παπαθανασίου στις αντιρρήσεις ορισμένων συναδέλφων και μάλιστα και Βουλευτών της Πλειοψηφίας, όπως του κ. Βεργίνη, του κ. Καρασμάνη και άλλων για την αλλαγή που γίνεται στα όρια κεφαλαίου σε ό,τι αφορά τους ελέγχους των διαφόρων επιχειρήσεων.

Ο κ. Παπαθανασίου ισχυρίζεται ή ομολογεί -όπως θέλετε ας το πάρει ο καθένας- ότι αυτές οι προσυπογραφές των ορκωτών ελεγκτών των εταιρειών ή των προσώπων που κάνουν τους ελέγχους στους ισολογισμούς των διαφόρων επιχειρήσεων ήταν –να πούμε την έκφραση που χρησιμοποιούνε οι νέοι- «μαϊμού». Δηλαδή, δεν έκαναν κανέναν έλεγχο, αλλά υπέγραφαν και ίσως να εξουσιοδοτούσαν και κάποιον να βάζει όπου δει την υπογραφή τους, όπως συμβαίνει καμιά φορά με αυτές τις άδειες της πολεοδομίας που για λόγους φορολογικούς τα γραφεία που έχουν τις πολλές δουλειές, έχουν και μερικούς ανέργους νέους επιστήμονες οι οποίοι απλώς βάζουν την υπογραφή τους και παίρνουν το κάτι τις. Είναι μια υποκατηγορία της μεγάλης κατηγορίας των νεόπτωχων, κύριε Υπουργέ της Ανάπτυξης, οι οποίοι συνεχώς και αυξάνονται. Και αν ήσαν, αγαπητέ κύριε Ζώη, 20% οι κάτω του ορίου της φτώχειας συμπατριώτες μας, με λύπη μου πληροφορήθηκα χθες σε μια συνεδρίαση του Κοινοβουλευτικού Συμβουλίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι τους έχετε φτάσει στο 23% και φυσικά όταν θα ολοκληρωθεί και η διαδικασία αναμόρφωσης του ύψους του Α.Ε.Π. με το 26% περίπου επιπλέον, προφανώς θα έχουμε ακόμα περισσότερους νεόπτωχους, περισσότερους κάτω από τα όρια της φτώχειας. Αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει, θα έλεγα, όλες τις πτέρυγες της Βουλής και όχι μόνο την Κυβέρνηση, η οποία αντί να υπερηφανεύεται για πράγματα τα οποία δεν υπάρχουν, καλό θα είναι να συνειδητοποιήσει, όπως και όλοι μας, αλλά και εκείνη περισσότερο γιατί εκείνη κυβερνά, αυτό το πρόβλημα. Εμείς οφείλουμε να κάνουμε κριτική και να συμβάλουμε με θετικό τρόπο ώστε να αντιμετωπιστούν προβλήματα τα οποία ίσως πολλοί εδώ στην Αίθουσα και εκτός της Αιθούσης παρερμηνεύοντας κάποια περιστατικά να μην αντιλαμβάνονται τη σχέση που έχουν με αυτά τα προβλήματα.

Αυτό το φαινόμενο αίφνης των «εκτός εαυτού», «εντός ή εκτός κουκούλας» δρώντων κατά κανόνα νέων ατόμων, πρέπει να μας απασχολήσει πολύ περισσότερο κι εγώ δεν λέω τίποτα παραπάνω να μην κατηγορηθώ ότι μπορεί να έχω και σχέση. Κάποτε ο «ανθύπατος» στη χώρα μας των Η.Π.Α. είπε περίπου ότι «συμπαθώ και την τρομοκρατία». Πρέπει κάποιος να μετράει τα λόγια του μεσούσης της δημοκρατίας στη χώρα, διότι παρερμηνεύονται και δεν ξέρουμε πώς εκλαμβάνονται αυτά που λέει.

Σε σχέση –και το είχα πει και άλλη μια φορά εδώ στη Βουλή- με την είσοδο των ιδιωτικών συμφερόντων στην Ε.Ρ.Τ. και την απεργία των υπαλλήλων της Ε.Ρ.Τ. και τις επικρίσεις που δεχόμαστε διότι λέμε ότι έχουν δίκιο που απεργούν οι εργαζόμενοι στην Ε.Ρ.Τ. διότι ο δημόσιος φορέας ραδιοτηλεόρασης παραδίδεται στα ιδιωτικά συμφέροντα, είπα: «Τι θέλετε να κάνουν οι εργαζόμενοι, όταν και απεργούντες δεν λαμβάνονται υπ' όψιν; Πολύ περισσότερο τι θέλετε να κάνουν αυτοί που δεν είναι εργαζόμενοι»;

Ή μια άλλη κατηγορία πολύ χειρότερη, κατά τη γνώμη μου, αυτή η νέα γενιά της τετράωρης απασχολήσεως, που όπως φαίνεται υπερβαίνει και το περίφημο οκτάωρο, που πρέπει να μιλάμε πια εις μνήμην του. Τι θέλετε να κάνει όλος αυτός ο κόσμος;

Κύριε Υπουργέ της Ανάπτυξης, πρέπει να δείτε και τι γίνεται με αυτήν την εισβολή των πολυεθνικών μεγαλοκαταστημάτων. Και άλλη φορά σας το έχω πει. Είναι σοβαρότατο το θέμα, διότι ούτε τον πληθωρισμό βλέπουμε. Διότι, από την ώρα που δεν υπάρχουν μηχανισμοί αποτελεσματικοί που να προωθούν τον ανταγωνισμό, πού είναι το μεγάλο άλλοθι της ασυδοσίας αυτής της λεγόμενης ελεύθερης αγοράς. Ο ανταγωνισμός; Ο ανταγωνισμός όμως είναι ανύπαρκτος. Και κάθε ημέρα χιλιάδες άνθρωποι, επαγγελματίες, βιοτέχνες, εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι βγαίνουν στο δρόμο.

Εάν και σε αυτούς, αγαπητέ κύριε Παπαθανασίου, βάλουμε και ορισμένους οικονομικούς επιστήμονες, οι οποίοι μη έχοντες δυνατότητα επιβιώσεως βάζουν την υπογραφή τους στον ισο-

λογισμό μιας εταιρείας, το ζήτημα λύεται με το να ανεβάσουμε το όριο του ποσού του ισολογισμού που θα μπορούν να ελέγχουν; Γίνεται με το αν μπορούμε να ελέγξουμε πραγματικά.

Εγώ θα περίμενα να λέγατε, ναι, ξέρετε κάναμε αυτούς τους ελέγχους και διαπιστώσαμε ότι είναι εικονικές αυτές οι υπογραφές και στείλαμε στον εισαγγελέα. Κι έχουμε και ένα γραφείο που παρακολουθεί όταν στέλνουμε στον εισαγγελέα τέτοιες υποθέσεις. Διότι ξέρετε καλά τι γίνεται και στις Εισαγγελικές Αρχές πολλές φορές, πως υποθέσεις σοβαρές υπνώττουν, όπως το μεγάλο σκάνδαλο των υποκλοπών που υπνώττει τρία χρόνια. Θα περίμενα από κάποιον εξήγηση γι' αυτά, για το όριο αυτό που μεταφέρεται.

Κύριε Πρόεδρε, τι ελέγχους βέβαια να ζητώ και να περιμένω, όταν ο «φιλοκλοτσοσκουφισμός» κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία; Με λύπη μου βλέπω όταν γίνεται μετάδοση αγώνα ότι πολλοί συνάδελφοι εγκαταλείπουν την Αίθουσα και πηγαίνουν στο χώρο της αναψυχής μας. Όταν, λοιπόν, κυριαρχεί το «κλοτσοσκούφι», τι να πούμε;

Θα μου πείτε, θα τολμήσει το Υπουργείο Ανάπτυξης να κάνει έλεγχο στις ποδοσφαιρικές και καλαθοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες;

Πριν από ένα μήνα, διαβάσαμε στην εφημερίδα «Το ΒΗΜΑ» την πρώτη Κυριακή και τη δεύτερη Κυριακή, μια τις ποδοσφαιρικές και μια τις καλαθοσφαιρικές ομάδες ότι είναι όλες ζημιογόνες, όλες ελλειμματικές. Κανονικά όλες αυτές θα έπρεπε να κλείσουν, αλλά αυτό προϋποθέτει ότι υπάρχει η Πολιτεία και η εκάστοτε Κυβέρνηση, που έχει την τόλμη να μιλήσει στους κυρίους προέδρους των εταιρειών. Είδα μάλιστα έναν που είχε «οργιάσει» και στο Χρηματιστήριο, ότι λόγω αμφιβολιών προχθές απηλλάγη. Ήταν ένας που αγόραζε και πούλαγε ποδοσφαιρικές ομάδες πάνω στη βόρεια Ελλάδα, δεν θυμάμαι το επώνυμό του. Θα το ανέφερα αν το θυμόμουν, διότι είναι δημοσιοποιημένο λόγω της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

Τι έγινε εκεί, κύριε Παπαθανασίου; Μπορείτε να μου πείτε; Όπως επίσης θυμάμαι κάποιες ασφαλιστικές εταιρείες, που σωστά σ' αυτές μπήκε λουκέτο. Τι γίνεται με τις επιχειρήσεις αυτές του ποδοσφαίρου και της καλαθοσφαίρισης, του μικρού και του μεγάλου «κλοτσοσκουφιού»;

Και τα ραδιοτηλεοπτικά Μέσα Ενημέρωσης και ο έντυπος Τύπος, όλοι αυτοί είναι ένα κουβάρι. Δεν τολμάει κάποιος ούτε να μιλήσει ούτε να τους αγγίξει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ήσασταν σαφής, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα απαντήσω σε δύο από τα θέματα που θέσατε, ξεκινώντας από το τελευταίο, το οποίο ανέφερα και πριν κατά σύμπτωση στην πρωτολογία μου, αλλά λείπατε.

Σε αντίθεση με αυτό που γινόταν στο παρελθόν, όταν αναλάβαμε το Υπουργείο, δώσαμε στη δημοσιότητα όλα τα οικονομικά στοιχεία όλων των ποδοσφαιρικών και αθλητικών εταιρειών. Μάλιστα, τον πρώτο χρόνο αύξησαν τα κεφάλαια και κατέθεσαν τα χρήματα τα οποία έπρεπε.

Επειδή η διάταξη περί ανάκλησης της αδείας και με τον παρόντα νόμο καταργείται, διότι πλέον δεν υπάρχει με διοικητικό τρόπο η ανάκληση της άδειας, με δική μας πρωτοβουλία περάσαμε άρθρο στο νόμο του Υπουργείου Αθλητισμού, όπου σε όσες εταιρείες δεν είναι εντάξει οικονομικά, τουλάχιστον στα θέματα που ελέγχει το Υπουργείο Ανάπτυξης, τους απαγορεύονται οι μετεγγραφές, διότι δεν μπορείς να έχεις λεφτά να αγοράζεις πανάκριβους παίκτες και να μην έχεις λεφτά για τα κεφάλαιά σου. Πού βρίσκεις τα λεφτά για τους παίκτες;

Αυτό το πράγμα, λοιπόν, το οποίο πέρασε ως νόμος του Κοινοβουλίου, ο Πρόεδρος της Ε.Π.Ο. το έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων του και έδωσε και ομπρέλα προστασίας στις Ποδοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρείες, λέγοντας τους: «Μην ακούτε τι λέει η Ελληνική Βουλή. Για τα ποδοσφαιρικά είμαι εγώ αρμόδιος».

Και θέτω και εγώ το ερώτημα, κύριε Πρόεδρε, και είμαι μαζί σας: Τελικά, ποιος θέλει πραγματικά την εξυγίανση του ποδοσφαίρου; Εκείνος ο οποίος δεν εφαρμόζει νόμο που επιβάλει τα αυτονόητα και δίνει ομπρέλα προστασίας στους παράνομους; Μαζί σας, λοιπόν, είμαι και εγώ σ' αυτό.

Εμείς δίνουμε κάθε χρόνο τα ονόματα των ποδοσφαιρικών σωματείων και του μπάσκετ στη δημοσιότητα και ποιοι δεν είναι εντάξει και ενώ, επαναλαμβάνω, θα έπρεπε να είχαν τουλάχιστον την ποινή με βάση το περυσινό ψηφισθέν άρθρο από τον ελληνικό νόμο να μην κάνουν μετεγγραφές, η αρμόδια ποδοσφαιρική αρχή, ο κ. Γκαγκάτσης συγκεκριμένα, τους είπε: «Δεν θα ασχοληθεί το Υπουργείο Ανάπτυξης. Δική μου δουλειά είναι ...»

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν μου επιτρέπει, ο κύριος Πρόεδρος, να έχω το λόγο, θα σας πω ότι και εγώ μαζί σας είμαι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μπράβο! Χαίρομαι, λοιπόν, που είστε μαζί μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ακούστε, κύριε Παπαθανασίου, με την άδεια του Προέδρου. Είμαι μαζί σας με την προϋπόθεση ότι ο περί ου λόγος –δεν ξέρω πώς τον λένε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ο Πρόεδρος της ΕΠΟ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όποιος είναι ο κύριος αυτός και όποιοι είναι οι κύριοι αυτοί, να τους στείλετε στον εισαγγελέα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, το Υπουργείο Ανάπτυξης...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όποιος δεν εφαρμόζει το νόμο, πάει στον εισαγγελέα και να παρακολουθήσετε από εκεί και πέρα τι θα γίνει. Έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Καλώς, κύριε Πρόεδρε. Καθίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκαθαρίσω για ποια πράγματα είναι αρμόδιο το Υπουργείο Ανάπτυξης. Το Υπουργείο Ανάπτυξης είναι αρμόδιο για να διενεργεί τους ελέγχους, να δίνει τα στοιχεία ως έχουν στις αρμόδιες αθλητικές αρχές. Αυτό κάνει και εμείς τα δίνουμε και στη δημοσιότητα. Πέραν αυτού, με δική μας προτροπή μπήκε και σχετική ρύθμιση σε αθλητικό νόμο.

Από εκεί και πέρα, εάν η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία έχει την τάση να ανεξαρτητοποιηθεί, ώστε να γράφει τους νόμους του Ελληνικού Κοινοβουλίου εις τα παλαιότερα των υποδημάτων της, δεν είναι θέμα του Υπουργείου Ανάπτυξης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είστε Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Πρόεδρε, καθίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επιτρέψτε μου να σας πω ότι τα περί αθλητικών ..

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, και συγγνώμη ειλικρινώς που σας διακόπτω, κύριε Υπουργέ. Δεν σας αποδίδω καμμία κακή πρόθεση, αλλά μ' αυτήν τη λογική ότι εδώ είναι το Υπουργείο τάδε, εκεί είναι το Υπουργείο ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Όχι, όχι δεν μιλάω για το Υπουργείο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μ' αυτήν τη λογική αισθάνομαι και εγώ υπεύθυνος που δεν είμαι Υπουργός, αλλά είμαι μέλος του Κοινοβουλίου. Οι νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να καθίσετε. Αφήστε, τον κύριο Υπουργό, να ολοκληρώσει.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι πολύ που στηρίζετε και εσείς αυτό, αλλά εδώ δεν είναι το ένα Υπουργείο ή το άλλο Υπουργείο. Είναι η γνωστή ιστορία του κατά ποσόν το ποδόσφαιρο έχει τη δική του λογική ή όχι και μέχρι που φθάνει η ανεξαρτησία του. Επαναλαμβάνω ότι ξεπερνάει τα όρια της αρμοδιότητας του συγκεκριμένου Υπουργείου. Δεν είναι θέμα κυβερνητικό το ένα Υπουργείο ή το άλλο Υπουργείο. Είναι γενικότερο θέμα. Θυμόσαστε τι είχε γίνει τότε στη συζήτηση περί ποδοσφαίρου, μέχρι πού μπορεί να αναμιγνύεται η πολιτεία και μέχρι που οι ποδο-

σφαιρικοί άρχοντες κάνουν ό,τι θέλουν. Εγώ το επισημαίνω απλώς και χαίρομαι που σας έχω σύμμαχους, όπως είμαι βέβαιος και πολλούς απ' αυτήν την Αίθουσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι κλοτσόσφαιρο, λοιπόν. Να γίνει η Βουλή δύο κομμάτια, οι μεν και οι δε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Στο δεύτερο θέμα που θέσατε, το οποίο μάλιστα θέσατε πρώτος, για ό,τι αφορά τους ελέγχους, καταρχήν θα ήθελα να πω ότι ο στόχος του συγκεκριμένου νομοσχεδίου σίγουρα δεν είναι να εξασφαλίσει συντεχνιακά συμφέροντα ή επαγγελματικά δικαιώματα μίας τάξεως. Και το λέω αυτό, διότι και στα επιχειρήματα πολλών εκ των φορέων των φοροτεχνικών –δεν αναφερόμαστε στους ορκωτούς ελεγκτές, μιλάμε για τα χαμηλά όρια που είναι οι φοροτεχνικοί- αναφέρεται –και σας το διαβάζω- το εξής: «Πολλοί συνάδελφοί μας χάνουν πηγή εσόδων από το Επιμελητήριο, αφού το Επιμελητήριο παρακρατεί», λες και ο νόμος είναι νόμος εξασφάλισης συγκεκριμένων πόρων για συγκεκριμένες ομάδες. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι ότι δεν υποστήριξα ή όπως είπατε, ή ομολόγησα, ότι οι έλεγχοι είναι εικονικοί.

Εγώ το υποστήριξα και το ομολόγησαν στην ουσία και οι ίδιοι οι φορείς, όταν εκλήθησαν στην επιτροπή. Όλοι παρεδέχθησαν -και ο δικός σας εισηγητής- ότι οι συγκεκριμένοι έλεγχοι είναι εικονικοί, ότι δεν γίνονται. Βεβαίως, όλοι είπαν ότι πρέπει να γίνουν ουσιαστικοί, αλλά δεν ξέρω και γιατί τόσο καιρό δεν έκαναν κανένα βήμα, για να τους κάνουν ουσιαστικούς.

Εμείς τι κάναμε στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου; Απαλλάξαμε τις μικρές επιχειρήσεις και μάλιστα κατεβάσαμε το όριο από το 1.500.000 ευρώ στο 1.000.000 ευρώ κύκλου εργασιών, με αλλαγή που κάναμε σήμερα, κατόπιν αιτήματος από πολλές πλευρές μέσα στη Βουλή. Κατεβάσαμε, λοιπόν, το όριο στο 1.000.000 και μάλιστα λέμε ότι και ο έλεγχος, ο οποίος θα γίνεται, θα πρέπει να γίνεται με συγκεκριμένους κανόνες, ώστε να είναι ουσιαστικός. Βάλαμε ότι αυτοί που θα υπογράφουν δεν θα είναι απλώς μέλη του Οικονομικού Επιμελητηρίου, όπως ήταν μέχρι τώρα, αλλά θα είναι έχοντες σχέση με το αντικείμενο και κάτοχοι διπλώματος κάποιας συγκεκριμένης τάξεως, ώστε να μπορούν να κάνουν πραγματικό έλεγχο. Βάλαμε, δηλαδή, και ασφαλιστικές δικλείδες για ουσιαστικό έλεγχο.

Θα ήθελα, όμως, να προσθέσω σ' όλα αυτά τα επιχειρήματα –διότι κάποιος δεν λέει ότι πρέπει να είναι ανεξέλεγκτες οι εταιρείες- το γεγονός ότι εμείς θέλουμε να βοηθήσουμε να υπάρξουν όσο το δυνατόν περισσότερες κεφαλαιουχικές εταιρείες που να τηρούν βιβλία Γ' κατηγορίας, ισχυρά βιβλία, και άρα, να έχουμε και μικρότερες επιχειρήσεις οι οποίες να τηρούν ισχυρά βιβλία, διότι αυτό θα είναι προς όφελος όλων. Και από οποιοδήποτε περιττό κόστος –δεν μιλάω για κόστος το οποίο είναι ανταποδοτικό- και αν τους απαλλάσσουμε, είναι θετικό.

Άρα, λοιπόν, εάν το δείτε έτσι, πιστεύω ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση –και το γνωρίζουν και οι ίδιοι, άλλωστε το έχουν παραδεχθεί κατ' ιδίαν- είναι μία δίκαιη ρύθμιση, έστω και αν αυτό θίγει ορισμένα, λίγα, οικονομικά των ίδιων, παρ' όλο που εγώ αμφιβάλλω και γι' αυτό, διότι διευρύνθηκε το όριο του ελέγχου τους. Από εκεί που είχαν 3.000.000 εύρος τώρα έχουν 4.000.000, δηλαδή τζίρο από 1.000.000 έως 5.000.000 ευρώ και μάλιστα η αποζημίωσή τους είναι και ποσοστιαία, άρα έχουν και μεγαλύτερο ποσοστό επί των εταιρειών με υψηλότερο κύκλο εργασιών. Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι μια σωστή ρύθμιση, η οποία βοηθά και μειώνει το κόστος, έστω και λίγο, των μικρών επιχειρήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Αναμόρφωση και τροποποίηση του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 Περί ανωνύμων εταιρειών – Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των Οδηγιών α) 2006/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 και β) 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 2003».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Αναμόρφωση και τροποποίηση του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 Περί ανωνύμων εταιρειών – Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των Οδηγιών α) 2006/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 και β) 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 2003» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των άρθρων και της υπ' αριθμ. 1109/70 τροπολογίας, τα οποία θα συζητηθούν ως μία ενότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Παπαθανασίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι στις ρυθμίσεις που μοιράσαμε σήμερα το πρωί κάναμε εδώ δύο νομοτεχνικές βελτιώσεις όσον αφορά τη διατύπωση. Είναι στην υπ' αριθμόν 14 και στην υπ' αριθμόν 16 τροποποίηση και δεν αλλάζουν την ουσία και στις δύο περιπτώσεις. Τις καταθέτω για τα Πρακτικά και παρακαλώ να μοιραστούν στους συναδέλφους. Θα διαπιστώσετε ότι είναι, τελείως, τυπικές αυτές οι δύο τροποποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις δύο προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Επίσης, στην πρώτη παράγραφο της τροπολογίας στο άρθρο 1 βάλαμε μια καλύτερη διατύπωση, την οποία θα καταθέσω και θα ήθελα να μοιραστεί. Ορίσαμε ανώτερο όριο όσον αφορά το σύνολο των αμοιβών. Απελευθερώνεται μεν από τα υπάρχοντα σήμερα, αλλά βάζουμε το ανώτατο όριο το οποίο είναι στην ουσία το όριο του Αρεοπαγίτη με είκοσι εννέα χρόνια υπηρεσία, για να υπάρχει και ένα ανώτατο πλαφόν στις συνολικές αμοιβές. Θα σας μοιραστεί και αυτή η βελτίωση της τροπολογίας.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Ιωάννης Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

«1. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 8 του Ν. 703/1977 (ΦΕΚ 278Α'), όπως ισχύει, προστίθεται τρίτο εδάφιο, ως εξής: «Το συνολικό ποσό που λαμβάνουν τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις της Επιτροπής, δεν μπορεί να υπερβεί το χρηματικό ποσό που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 45 του Ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297Α'), όπως ισχύει.».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βεργίνης.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι ιδιαίτερα γιατί, τελικά, το σπουδαίο αυτό νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής με σύμφωνη γνώμη των δύο μεγάλων παρατάξεων, αλλά και με κάποιες εύστοχες παρατηρήσεις, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα ο αρμόδιος Υπουργός να δεχθεί τις τροποποιήσεις. Όμως, και οι παρατηρήσεις των δύο άλλων κομμάτων, του Κ.Κ.Ε. και του Συνασπισμού, καθ' όλα αξιόλογες, νομίζω ότι προσέδωσαν έναν πρόσθετο, ώριμο χαρακτήρα στις παρατηρήσεις για το νομοσχέδιο.

Σε ό,τι αφορά τη συνολική άποψη, πράγματι, αυτό το νομοσχέδιο είναι από τα πλέον αξιόλογα που έχουν έρθει στην περίοδο αυτή της Βουλής και επομένως θεωρώ ότι και η μακρόχρονη ιστορία του ν. 2190 του 1920, αλλά και η επιμελημένη αναθεώρησή του από την παρούσα Βουλή, δίνουν πράγματι μία μακρόχρονη προθεσμία εφαρμογής πλέον του νέου νόμου και πιστεύω ότι θα ξεπεράσει τα ογδόντα επτά χρόνια του προηγούμενου.

Σε ό,τι αφορά τα επιμέρους άρθρα, πιστεύω ότι οι βελτιώσεις γενικά που έχουν γίνει δεκτές από τους κυρίους Υπουργούς, καθιστούν πλέον τη συζήτηση, αναλυτικά επί των άρθρων, λεπτομερειακή. Γι' αυτό, κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ επιλεκτικά σε ορισμένα άρθρα.

Θεωρώ ότι το άρθρο 1 που αναμορφώνει το στόχο των ανωνύμων εταιρειών, είναι πολύ σωστό. Συνεπώς, δηλώνεται με το άρθρο 1 -ως αναμορφωμένο παρέχεται στο νομοσχέδιο- η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με το Κοινοτικό Δίκαιο.

Στο άρθρο 3, πραγματικά, ξεκαθαρίζεται πλέον ρητά ότι μία ανώνυμη εταιρεία είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για τα χρέη της με την περιουσία της, ενώ παράλληλα προστίθεται μία παράγραφος, η παράγραφος 3, με την οποία επιτρέπεται σ' ένα μέτοχο να ιδρύσει ανώνυμη εταιρεία. Και αυτό επίσης είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πρόκειται για μία σημαντική διάταξη, η οποία εισάγεται για πρώτη φορά και αποτελεί μία καινοτομία.

Με το άρθρο 4 συμπληρώνεται το άρθρο 2 του ν. 2190/1920 και πρόκειται για μία σημαντική πρόβλεψη, η οποία συμβάλει στον περιορισμό της διοικητικής κρατικής παρέμβασης και εποπτείας, κατά την ίδρυση μιας ανωνύμου εταιρείας.

Στο άρθρο 5 υπάρχει η διάταξη που ρυθμίζονται όλα τα θέματα, γύρω από τις προνομιούχες και τις δεσμευμένες μετοχές. Η διάταξη αυτή επιλύει θέματα μετατροπής των προνομιούχων μετοχών σε κοινές, θέματα τα οποία, πράγματι, έχουν δημιουργήσει προβλήματα στο παρελθόν. Πρόκειται εδώ για προβλέψεις σημαντικές, αφού ξεκαθαρίζεται το πλαίσιο, γύρω από τα θέματα αυτά, που είναι ζωτικής σημασίας για τη λειτουργία μιας ανωνύμου εταιρείας.

Στο άρθρο 6, κυρίως, θέλω να επισημάνω ότι δίνεται παράλληλα η καταχώρηση στο εμπορικό μητρώο, χωρίς διοικητική έγκριση, όπως στις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης. Έτσι ξεκαθαρίζεται η διοικητική εποπτεία ότι διατηρείται κατά τη μετατροπή, τη συγχώνευση και τη διάσπαση μιας ανωνύμου εταιρείας.

Στο άρθρο 14, επίσης, θέλω να κάνω μία ειδικότερη αναφορά, διότι με το άρθρο αυτό και με την ειδικότερη διάταξη διευκρινίζεται ότι προκειμένου να διασφαλίζεται η ορθή εκτίμηση των ακινήτων μιας ανωνύμου εταιρείας, θα πρέπει να λαμβάνονται υπ'όψιν οι τιμές της αγοράς και όχι οι αντικειμενικές αξίες. Αυτό επίσης αποτελεί μία καινοτομία και είναι ορθό αυτό. Διότι υπάρχει περίπτωση η διαφορά, μεταξύ τιμών αγοράς και αντικειμενικών αξιών, να είναι τεράστια. Και δεν είναι μονάχα ότι υπολείπονται οι αντικειμενικές αξίες των τιμών αγοράς, πολλές φορές είναι και το αντίστροφο. Ορθώς, λοιπόν, εδώ προβλέπεται από τη σχετική διάταξη να λαμβάνονται υπ' όψιν οι τιμές αγοράς.

Επίσης, στο άρθρο 24 για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα στο καταστατικό μιας εταιρείας να επιτρέψει αύξηση κεφαλαίου με την έκδοση εξαγοράσιμων μετοχών. Σύμφωνα με αυτή τη διάταξη, η εταιρεία προβαίνει σε δήλωση για την εξαγορά και ακολουθούνται οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις εξαγοράς που ορίζονται από το συγκεκριμένο άρθρο.

Στο άρθρο 27, πράγματι, και εδώ έχουμε καινοτομία, κύριοι συνάδελφοι, και πρέπει να το προσέξουμε, διότι γίνεται μία σημαντική εισαγωγή της τηλεδιάσκεψης για το διοικητικό συμβούλιο, καθώς κερδίζεται έτσι χρόνος στη λήψη των αποφάσεων και δεν παρακωλύονται οι διαδικασίες ενόψει απουσίας κάποιων μελών του διοικητικού συμβουλίου. 'Αλλωστε, πρέπει αυτές οι καινοτομίες να είναι πιο συχνές δεδομένων των βελτιώσεων της τεχνογνωσίας στη σημερινή εποχή.

Στο άρθρο 30, κύριε Υπουργέ, εκσυγχρονίζεται το ξεπερασμένο καθεστώς της ευθύνης των διοικητικών συμβουλίων. Εδώ θα πρέπει να τονίσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι αντικαθίσταται η φράση του «συνεπή οικογενειάρχη», με τη φράση του «συνεπή επιχειρηματία».

Είναι πράγματι ορθό, διότι, τελικά, πρέπει να δεχθούμε σήμερα ότι υπάρχει ένας τέλειος διαχωρισμός πολλές φορές ιδιαίτερα στις ανώνυμες εταιρείες μεταξύ του μετόχου του ιδιοκτήτη και του επιχειρηματία με την έννοια του manager. Σήμερα ο manager κυρίως αλλάζει και τους στόχους της εταιρείας, διότι για ένα manager ο στόχος της επιχείρησης είναι η μεγιστοποίηση των πωλήσεων, άρα η μεγιστοποίηση του χώρου που καταλαμβάνει σε ποσοστά μέσα στην αγορά μια εταιρεία, ή τα προϊόντα μιας εταιρείας, ενώ από πλευράς ιδιοκτητών μετόχων ο κύριος στόχος είναι η μεγιστοποίηση των κερδών. Άρα, εδώ, πραγματικά, το νομοσχέδιο κάνει μια καινοτομία και λαμβάνει υπ' όψιν του αυτήν τη διάσταση ενδιαφέροντος μεταξύ των managers και των ιδιοκτητών μετόχων της εταιρείας.

Στο άρθρο 34, δίνεται μια ευελιξία στα θέματα ώστε η γενική συνέλευση μπορεί να συνέλθει οπουδήποτε και εντός και εκτός Ελλάδος. Στο άρθρο 35 παράγραφος 2 αναφέρθηκε ο εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ανωνύμων Εταιρειών κ. Αναστασόπουλος και ζήτησε να μη δημοσιεύονται οι ισολογισμοί των Α.Ε. εφόσον έχουν ιστοσελίδα στην οποία καταχωρούνται οι ισολογισμοί τους και επομένως λαμβάνουν γνώση οι μέτοχοι, οι πιστωτές και άλλοι όσοι έχουν έννομο συμφέρον.

Στο άρθρο 38 του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, να ζητήσω τη συνδρομή σας. Εκεί που λέτε στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 29 προστίθεται ένα εδάφιο και γράφει «προκειμένου περί εταιρειών με εισηγμένες μετοχές ή όταν πρόκειται να ληφθεί απόφαση...», αυτό τι σημαίνει; Εγώ νομίζω, ότι πρέπει να συμπληρωθεί ως εξής: «Προκειμένου περί εταιρειών με εισηγμένες μετοχές ή σε κάθε περίπτωση όταν πρόκειται...». Νομίζω ότι αποτελεί έλλειμμα, κύριε Υπουργέ. Αν το κάνετε δεκτό, μπορεί να συμπληρωθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Βασικά όπως είναι διατυπωμένο αυτό εννοεί, κύριε συνάδελφε. Αλλά δεν έχω αντίρρηση αν θεωρείτε ότι είναι πληρέστερο να μπει αυτή η συμπλήρωση την οποία προτείνετε.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Δύο, ακόμα, παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε.

Αναφορικά με το άρθρο 46, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω και εγώ, κύριε Υπουργέ, διότι οι παρατηρήσεις μας έγιναν αποδεκτές. Βεβαίως οι έλεγχοι είναι προς πάσα κατεύθυνση. 'Αλλωστε, κύριοι συνάδελφοι, ακόμα και όταν το περιορίζουμε μέχρι 1.000.000 ευρώ, να μην υπάρχουν δηλαδή οι υπογραφές των δύο φοροτεχνικών, δεν σημαίνει ότι δεν γίνονται έλεγχοι στις επιχειρήσεις. Συνεχίζονται να γίνονται οι έλεγχοι από τα αρμόδια όργανα. Το ότι το περιορίζουμε όμως, είναι σωστό, διότι από το 1.000.000 και επάνω χρειάζονται οι υπογραφές των δύο φοροτεχνικών, όχι για λόγους εισπρακτικούς, αλλά για λόγους ουσίας. Και ορθώς επεκτείνεται αυτό το όριο μέχρι τα 5.000.000 και ορθώς, επίσης, πάνω από τα 5.000.000 μπαίνουν ορκωτοί λογιστές.

Εναρμονίζεται έτσι νομίζω, κύριε Υπουργέ, το καθεστώς των ελέγχων σύμφωνα με αυτό που ισχύει και στα άλλα κράτη-μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Μια ακόμη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- στο άρθρο 79 αναφορικά με την πληρωμή των εργαζομένων που κάνουν ελέγχους στις περιφερειακές αγορές που καλύπτονται από την Γενική Γραμματεία Εμπορίου.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να το αποδεχθούμε όλες οι παρατάξεις, γιατί έτσι διευκολύνουμε να διορθωθούν τα κακώς κείμενα. Πιστεύω ότι και η συζήτηση επί των άρθρων δίνει την ευκαιρία να υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Βεργίνη.

Το λόγο έχει ο κ. Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι είχαμε μία ουσιαστική συζήτηση επί ενός σχεδίου νόμου που εκσυγχρονίζει το πλαίσιο ίδρυσης, λειτουργίας και εποπτείας των ανωνύμων εταιρειών, ενσωματώνει την κοινοτική οδηγία και εναρμονίζει τη νομοθεσία μας στο Κοινοτικό Δίκαιο, ένα σχέδιο νόμου που κατά την άποψή μας είχε περισσότερο τεχνικά χαρακτηριστικά, χωρίς να θέλουμε μ' αυτό να υποβαθμίσουμε τις ουσιαστικές βελτιώσεις που επιφέρει.

Προσπάθησα στην αρχική εισήγησή μου επί της αρχής να μην αναφερθώ σε κανένα από τα ζητήματα της τρέχουσας πολιτικής επικαιρότητας και να μη θελήσω να επενδύσω ιδεολογικά την τοποθέτησή μου στα ζητήματα λειτουργίας της αγοράς, των διαφοροποιήσεων μου -εμένα και του κόμματός μου- από την αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας και θα συνεχίσω βέβαια σ' αυτό το πλαίσιο, θεωρώντας ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δεν είναι ίσως το καταλληλότερο πεδίο άσκησης ελέγχου στην Κυβέρνηση, η οποία μας δίνει καθημερινά πολλές άλλες ευκαιρίες, δυνατότητες και αφορμές να ασκήσουμε ουσιαστικό έλεγχο στα πεπραγμένα της.

Περνώ τώρα στα θέματα των άρθρων. Πιστεύω ότι υπάρχουν παρατηρήσεις. Θα ήθελα να επισημάνω ότι υπήρξαν αλλαγές με βάση τις παρατηρήσεις που κάναμε σε αρκετά άρθρα. Ο Υφυπουργός με την αποδοχή κάποιων παρατηρήσεων που έγιναν από τους συναδέλφους ικανοποιεί τις δικές μας -όχι προσωπικές, αλλά των κομμάτων μας- παρατηρήσεις πάνω σε θέματα του σχεδίου νόμου. Θα ήθελα να αναφερθώ επί τροχάδην σε κάποια που παραμένουν ακόμη οι διαφοροποιήσεις μας.

Επιμένω, μολονότι από πλευράς Υπουργείου θεωρείται ότι δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία, στο άρθρο 13 παράγραφος 4 στη δυνατότητα να αποκλείεται ή να περιορίζεται η υποχρέωση της εταιρείας να εκδίδει μετοχικούς τίτλους. Εμείς εξακολουθούμε να επιμένουμε ότι η έκδοση μετοχικών τίτλων τους οποίους μπορεί να ενεχυριάζει για τη λήψη δανείου -αναφέρουμε μία περίπτωση- είναι ένα μέσο με το οποίο διασφαλίζεται η συναλλαγή και κυρίως διασφαλίζονται οι δανειστές πολύ περισσότερο από έναν διαφορετικό τρόπο απόδειξης κατοχής τίτλων που θα προσκομίζει ο δανειολήπτης. Είναι μία από τις περιπτώσεις εκείνες που αναφέρω ότι είναι απαραίτητη η έκδοση μετοχικών τίτλων και η κατοχή τους από τους μετόχους.

Στο άρθρο 19 παράγραφος 10 επιμένουμε ότι για να καταργηθεί το δικαίωμα προτίμησης της παραγράφου 7 χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη απαρτία και πλειοψηφία από αυτήν που προβλέπει ο νόμος.

Στο άρθρο 25 εισάγεται μία καινοτομία που δίνει τη δυνατότητα να προβλέπεται από το καταστατικό η εκλογή του διοικητικού συμβουλίου με τη διαδικασία του ψηφοδελτίου. Θεωρούμε ότι καλό θα ήταν αυτή η καινοτομία να εισάγεται στο δίκαιο των ανωνύμων εταιρειών με το νόμο και όχι να αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των μετόχων αυτών που θα καταρτίσουν το καταστατικό της εταιρείας. Πιστεύουμε ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα είναι πιο ολοκληρωμένη η καινοτομία που εισάγεται, έτσι ώστε να κατοχυρώνονται ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα της μειοψηφίας.

Στο άρθρο 37 παράγραφος 2.6, μολονότι ο κύριος Υφυπουργός διαβεβαίωσε ότι δεν αλλάζει τίποτε από αυτά που ίσχυαν για τη συμμετοχή σε γενική συνέλευση, δηλαδή η υποχρέωση του να καταθέτουν οι μέτοχοι πέντε ημέρες πριν τις μετοχές τους, προκειμένου να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση, εγώ θα επιμείνω ότι καλό είναι να αναφέρεται ρητά ότι για τη συμμετοχή σε γενική συνέλευση θα πρέπει να επαναλαμβάνονται οι όροι του άρθρου 47.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν πειράζουμε το σχετικό άρθρο. Συνεπώς ισχύει ως έχει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ωραία.

Για το άρθρο 46 για την κατάργηση του ελέγχου, διατυπώσαμε την άποψή μας, ότι θεωρούμε πως για λόγους διαφάνειας και ουσιαστικών ελέγχων -που πρέπει να γίνουν συγκεκριμένοι και πρέπει να καθοριστεί το πλαίσιο των ελέγχων αυτών- θα πρέπει να διατηρηθεί το άρθρο που προβλέπει τον έλεγχο των ανωνύμων εταιρειών από τους λογιστές.

Στο άρθρο 47 παράγραφος 2.2 η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ως τρόπος εξαναγκασμού του διοικητικού συμβουλίου για σύγκληση γενικής συνέλευσης κατά την άποψή μας αποτελεί μια ιδιαιτέρως χρονοβόρα διαδικασία, ώστε μπορεί ως την έκδοση σχετικής δικαστικής απόφασης να μην υφίσταται πλέον ο λόγος που επέβαλε τη σύγκληση γενικής συνέλευσης. Προτείνουμε λοιπόν να γεννάται εκ του νόμου η υποχρέωση του διοικητικού συμβουλίου να συγκαλεί τη γενική συνέλευση στην τασσόμενη από το συγκεκριμένο άρθρο προθεσμία, δηλαδή χωρίς να απαιτείται η απόφαση του δικαστηρίου.

Στο άρθρο 56 παράγραφος 1 προτείνουμε να προστεθεί και ως λόγος λύσης της εταιρείας με δικαστική απόφαση μετά την αίτηση του έχοντος έννομο συμφέρον ο λόγος που λέει να μην έχει πραγματοποιηθεί γενική συνέλευση της εταιρείας επί τρία συνεχή έτη.

Τέλος, στο άρθρο 57 παράγραφος 1.2 ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αυτό που είπατε καλύπτεται πάντως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Στο άρθρο 57 παράγραφος 1.2 η αδυναμία εκλογής διοικητικού συμβουλίου πρέπει να μην οδηγεί σε λύση της εταιρείας με δικαστική απόφαση μετά από αίτηση των μετόχων, παρά μόνο εφόσον έχει προηγηθεί προσπάθεια εκλογής διοικητικού συμβουλίου μέσω της δικαστικής οδού, εκουσία δικαιοδοσία, και εάν αποτύχει αυτή η προσπάθεια, τότε μόνον θα πρέπει να τύχει εφαρμογής η συζητούμενη διάταξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Ρήγα.

Το λόγο έχει η κ. Βέρα Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν λειτουργεί το μικρόφωνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Διακόπτουμε για λίγο τη συνεδρίαση.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Η κ. Νικολαΐδου έχει το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ήδη έχουμε διατυπώσει τους λόγους για τους οποίους διαφωνούμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και επί της αρχής και επί των άρθρων, σχολιάζοντας ορισμένα από αυτά.

Εγώ θα ήθελα απλά να τονίσω ότι διαφωνούμε, ιδιαίτερα στο σημείο και στο θέμα που καταργείται ο έλεγχος των ανωνύμων εταιρειών και γι' αυτό ακριβώς προτείνουμε –πιστεύουμε ότι αυτό είναι το σωστό- το σύνολο των ανωνύμων εταιρειών να ελέγχονται από ενιαίο κέντρο δημοσίου φορέα. Φυσικά, πρέπει να εξασφαλίζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων σε όλες τις περιπτώσεις. Επίσης, εμείς προτείνουμε να καταργηθούν η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση του ελέγχου.

Θέλω να πω και μια κουβέντα μόνο για την τροπολογία. Όσον αφορά το θέμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, έχουμε ήδη διαφωνήσει πολιτικά και με όλες αυτές τις Επιτροπές, για το σκοπό που ιδρύονται, το ρόλο που παίζουν. Θεωρούμε ότι η εκάστοτε κυβέρνηση αξιοποιεί αυτές τις Επιτροπές και γι' αυτό ακριβώς διαφωνούμε. Δεν μπαίνω τώρα επί της ουσίας.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να πω ότι και επί της αρχής και επί των άρθρων, αλλά και στην τροπολογία είμαστε αρνητικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου.

Ορίστε, κύριε Δραγασάκη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε συνέχεια των όσων είπαμε επί της αρχής, θα ήθελα να επαναλάβω ορισμένες προτάσεις μας που αφορούν τους εργαζόμενους ως αναπόσπαστο μέρος των εταιρειών, των οποίων το καθεστώς διέπει ο παρών νόμος.

Θέλω επίσης, πριν το κάνω αυτό, να σχολιάσω το γεγονός ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βεβαίως να ψηφίσει αυτό το νόμο, άκουσα όμως ότι συμμερίζεται την άποψη που διατύπωσα ότι πρέπει να δούμε και το ρόλο των εργαζομένων.

Οι προτάσεις, λοιπόν, που θα κάνω θεωρώ ότι θα είναι ένας ελάχιστος τρόπος, για να ικανοποιηθεί αυτό το αίτημα –βεβαίως απευθύνεται και στην Κυβέρνηση- και αν τεθεί θέμα νομικοτεχνικής διαδικασίας, εγώ θα ήμουν ευτυχής αν συμφωνούσαμε στην αναγκαιότητα των ρυθμίσεων αυτών και ας μπουν σε άλλο νομοσχέδιο, αν όχι σε αυτό.

Πρώτη πρόταση, λοιπόν, είναι να υπάρχει υποχρεωτική πρόβλεψη για αποζημιώσεις για το σύνολο των εργαζομένων στις επιχειρήσεις για οικονομική κάλυψη, για λόγους αποχώρησης, συνταξιοδότησης κ.λπ.. Αυτό το προβλέπουν τα διεθνή λογιστικά πρότυπα για ορισμένες κατηγορίες όμως επιχειρήσεων και όχι για όλες.

Η δεύτερη πρόταση είναι η εξής: Σε περίπτωση που μια Α.Ε. παύει να λειτουργεί, να προηγείται η ικανοποίηση απαιτήσεων των εργαζομένων έναντι οποιασδήποτε άλλης υποχρέωσης της επιχείρησης (τράπεζες, προμηθευτές κ.λπ.).

Η τρίτη πρόταση αφορά στο δικαίωμα των εργαζομένων για πληροφόρηση των οικονομικών δεδομένων, της πορείας και της προοπτικής της επιχείρησης, περιλαμβανομένου και του δικαιώματος ελέγχου από ειδικούς ελεγκτές φοροτεχνικούς ή ορκωτούς, ανάλογα με το μέγεθος της εταιρείας, εφόσον υπάρχει προφανής λόγος γι' αυτό, περίπτωση δηλαδή κλεισίματος επιχείρησης, απολύσεων κ.ο.κ..

Η τέταρτη πρόταση αφορά σε αυτό που είπα και στην ομιλία μου, όλα τα δικαιώματα που έχουν οι μέτοχοι για πληροφόρηση, για συμμετοχή στη συνέλευση των μετόχων κ.λπ., για προσθήκη θεμάτων στην ημερήσια διάταξη, πλην βεβαίως του δικαιώματος ψήφου, να ισχύουν και για τα συλλογικά όργανα των εργαζομένων.

Επίσης, για να το καταστήσω αυτό σαφές, αναφέρω το άρθρο 47, όπου γράφει ότι μετά από αίτηση οποιουδήποτε μετόχου που υποβάλλεται στην εταιρεία πέντε τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη γενική συνέλευση, το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να παρέχει στη γενική συνέλευση τις αιτούμενες συγκεκριμένες πληροφορίες. Αυτό είναι παράδειγμα δικαιώματος μετόχου, που εμείς προτείνουμε να είναι και δικαίωμα των εργαζομένων.

Μια τελευταία ακόμα παρατήρηση, το έθεσε και ο εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πριν, είναι η εξής: Εφόσον είπατε ότι το παρόν σχέδιο νόμου δεν τροποποιεί το άρθρο που αναφερόταν στην υποχρέωση των μετόχων να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση έχοντας δεσμεύσει τις μετοχές τους για πέντε ημέρες, αν θυμάμαι καλά, αυτή η δήλωσή σας παρακαλώ να γραφτεί στα Πρακτικά, ούτως ώστε να λειτουργήσει –εν πάση περιπτώσει- ως ερμηνεία σε περίπτωση αμφισβητήσεων.

Σημειώνω ότι αυτό δεν είναι τυπικό γεγονός, αλλά είναι ένα κίνητρο, ούτως ώστε στις γενικές συνελεύσεις των μετόχων να συμμετέχουν μέτοχοι που διακρατούν τις μετοχές τους για μακρύ χρόνο και άρα έχουν ενδιαφέρον για την πορεία και τη στρατηγική της επιχείρησης.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το άρθρο 19 παράγραφος 13 που επεκτείνει το δικαίωμα προαίρεσης για την απόκτηση μετοχών κ.λπ., κάνω το σχόλιο ότι αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί και από το φορολογικό σύστημα. Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει φορολόγηση και επειδή ο κ. Αλογοσκούφης κάνει καμπάνια για τη φοροδιαφυγή, πρέπει να το δείτε και αυτό ως Κυβέρνηση.

Τέλος, σε ό,τι αφορά την Επιτροπή Ανταγωνισμού, εμείς είμαστε υπέρ της ενίσχυσης και της ουσιαστικοποίησης του ρόλου της. Είμαστε υπέρ της ενίσχυσής της και με προσωπικό, αλλά δεν θα ψηφίσουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία, διότι θα θέλαμε να γίνει μια ευρύτερη συζήτηση σε ό,τι αφορά το πώς λειτουργεί η Επιτροπή και άλλα θέματα.

Άρα, συμφωνούμε στην ουσία για την πρόσληψη. Δεν ψηφίζουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία, διότι θεωρούμε ότι χρειάζεται μια γενικότερη συζήτηση.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Ρήγα, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Από το σύνολο των άρθρων δεν ψηφίζουμε το άρθρο 46 και θα θέλαμε και εμείς, όπως και ο κ. Δραγασάκης ζήτησε, να καταγραφεί στα Πρακτικά η δήλωση του κυρίου Υφυπουργού, ότι, σχετικά με το άρθρο 37 παράγραφος 2.6, δεν αλλάζει το καθεστώς που ίσχυε για τη συμμετοχή των μετόχων στη γενική συνέλευση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μάλιστα, κύριε συνάδελφε.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου και της υπ' αριθμόν 1109/70 τροπολογίας και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο

33 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 36 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 36 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 37 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 37 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 38 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 38 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 39 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 39 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 40 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 40 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 41 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 41 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 42 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 42 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 43 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 43 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 44 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 44 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 45 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 47 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 47 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 48 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 48 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 49 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 49 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 50 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 50 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 51 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 51 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 52 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 52 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 53 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 53 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 54 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 54 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 55 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 55 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 56 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 56 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 57 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 57 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 58 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 58 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 59 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 59 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 60 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 60 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 61 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 61 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 62 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 62 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 63 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 63 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 64 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 64 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 65 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 65 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 66 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 66 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 67 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 67 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 68 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 68 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 69 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 69 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 70 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 70 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 71 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 71 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 72 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 72 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 73 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 73 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 74 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 74 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 75 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 75 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 76 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 76 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 77 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 77 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νέο άρθρο 78;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νέο άρθρο 78 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 78, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, το οποίο θα αναριθμηθεί σε άρθρο 79 του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το παλαιό άρθρο 78 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το παλαιό άρθρο 79, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, το οποίο θα αναριθμηθεί σε άρθρο 80 του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το παλαιό άρθρο 79 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 1109/70 τροπολογία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, η οποία θα αποτελέσει ίδιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η υπ' αριθμόν 1109/70 τροπολογία έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης «Αναμόρφωση και τροποποίηση του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 Περί ανωνύμων εταιρειών – Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο των Οδηγιών: α) 2006/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 και β) 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 2003», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14:41' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 26 Ιουλίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Για την ένταξη των τριτέκνων οικογενειών ως πολυτέκνων στο νόμο 1910/1944», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**